জিএলচিয়ান

G. L. C. COLLEGE : BARPETA ROAD
ESTD : 1990

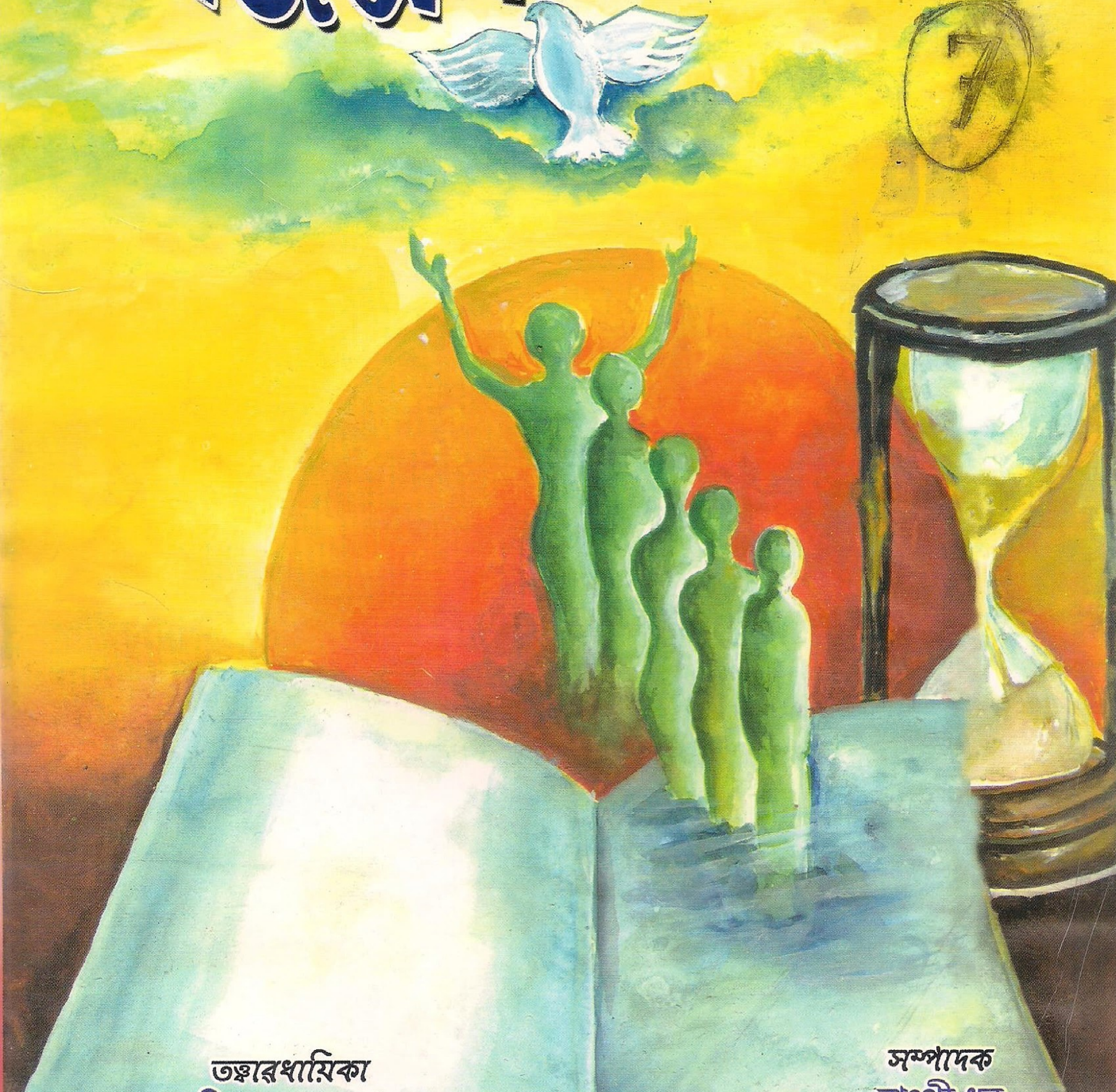

তত্ত্বাৱধায়িকা
যুথিকা তালুকদাৰ

সম্পাদক
বাপ্পী ধৰ

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যক্ষ
শ্ৰীযুত জগন্নাথ বৰ্মন

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

জিএলচিয়ান

সপ্তম সংখ্যা

২০১৫-১৬ ইং বৰ্ষ

G. L. C. COLLEGE : BARPETA ROAD
ESTD : 1990

আগ্ৰহ আৰু অমল আন্তৰিকতাৰে ...

প্ৰতি,

....

....

তত্বাৱধায়িকা
যুথিকা তালুকদাৰ

সম্পাদক
বাপ্পী ধৰ

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

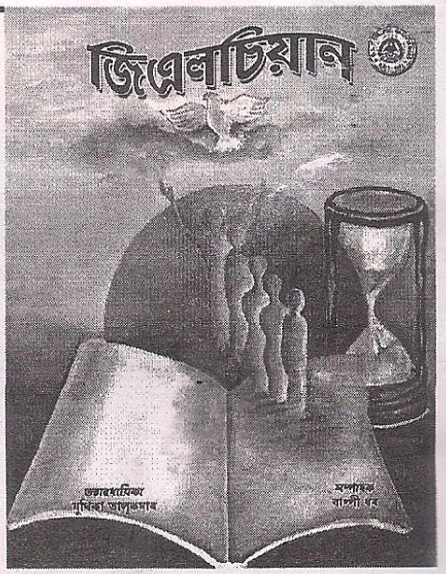

জিএলচিয়ান

সপ্তম সংখ্যা
২০১৫-১৬ ইং বৰ্ষ

সম্পাদনা সমিতি

সভাপতি

শ্ৰী জগন্নাথ বৰ্মন, অধ্যক্ষ

উপদেষ্টা

জয়াবিশ্বাস কুণ্ড

সঞ্জীৱ কুমাৰ দাস

পূৰ্ণ বাহাদুৰ ছেত্ৰী

সন্তোষ কুমাৰ সাহা

তত্ত্বাৱধায়িকা

যুথিকা তালুকদাৰ

সম্পাদক

বাপ্পী ধৰ

সদস্য / সদস্যা

ৰূপামণি কাকতি

মিৰাণ হুছেইন চৌধুৰী

মুকুট খান

কল্যাণ চন্দ্ৰ তালুকদাৰ

হেমন্ত কুমাৰ দাস

ৰূপনজিৎ দাস

নৃপেন দাস

মুনীন্দ্ৰ কুমাৰ দাস

কৃষ্টিকা শৰ্মা

মৃদুল শীল

নেপথ্যত ঃ

সামগ্ৰিক পৰিকল্পনা ঃ

শ্ৰী যুথিকা তালুকদাৰ, হেমন্ত কুমাৰ দাস

বেটুপাত ঃ কুহিস্মৃতা বায়ন

অংগসজ্জা ঃ জয়ন্ত সৰকাৰ

অলংকৰণ ঃ শ্ৰী যুথিকা তালুকদাৰ

আলোকচিত্ৰ ঃ হেমন্ত কুমাৰ দাস

মুদ্ৰক ঃ ওম্ শক্তি প্ৰিণ্ট এণ্ড পাব্লিকেচন

কৃতজ্ঞতাৰ শৰাই ঃ

- জি.এল. চি মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰবক্তাগণ আৰু কৰ্মচাৰীবৃন্দ।
- অতিথি শিতানৰ লেখকসকল
- এই সংখ্যাৰ সমূহ লেখক-লেখিকা
- জয়ন্ত সৰকাৰ
- ওম শক্তি প্ৰিণ্ট এণ্ড পাব্লিকেচন

বিশেষ টোকা ঃ আলোচনীত প্ৰকাশিত লিখনিসমূহ প্ৰয়োজন আৰু অভিনৰত্বৰ তাগিদাত সম্পাদনা সমিতিয়ে সাল-সলনি কৰিছে। কোনো লেখক-লেখিকাই যদি আনৰ লিখনি নকল কৰিছে, ব্যৱহাৰ কৰিছে, তাৰ বাবে সম্পাদনা সমিতি দায়ী নহয়।

ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা ঃ অনিচ্ছাকৃত ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে সম্পাদনা সমিতি ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library :

শ্ৰদ্ধাঞ্জলিৰ এটা পৃষ্ঠা

প্ৰয়াত গণেশ লাল চৌধুৰী

জন্ম ঃ ১৮৯৬ চন

মৃত্যু ঃ ১৯৩১ চন

যিগৰাকী মহান ব্যক্তিৰ পৱিত্ৰ স্মৃতিত বৰপেটাৰোডৰ কেন্দ্ৰস্থলত স্থাপিত হৈছিল উচ্চশিক্ষাৰ এক সৌধ জি.এল.চি. কলেজ, সেই পৱিত্ৰ আত্মালৈ যাচিছোঁ আমাৰ ভক্তি ভৰা অঞ্জলি।

- সম্পাদনা সমিতি

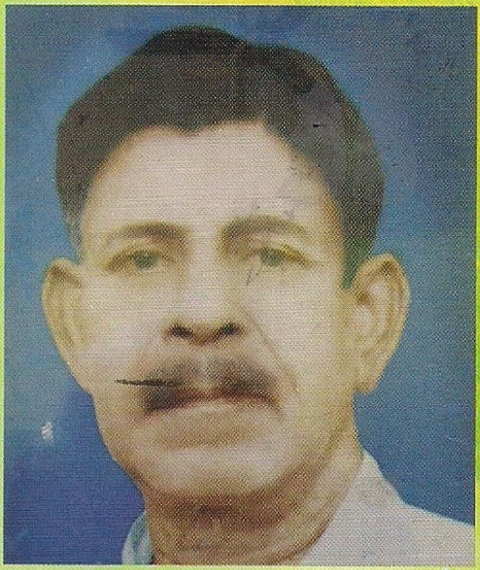

প্ৰয়াত মোহন লাল চৌধুৰী

জন্ম ঃ ১৯০৩ চন

মৃত্যু ঃ ১৯৯০ চন

যিগৰাকী মহান ব্যক্তিৰ ত্যাগ আৰু বৌদ্ধিক আগ্ৰহৰ বাবে বৰপেটাৰোডত স্থাপিত হ'ল উচ্চশিক্ষাৰ এক পীঠস্থান জি.এল.চি. কলেজ, সেই পৱিত্ৰ আত্মালৈ যাচিছোঁ আমাৰ ভক্তি ভৰা অঞ্জলি।

- সম্পাদনা সমিতি

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

।। উৎসৰ্গ ।।

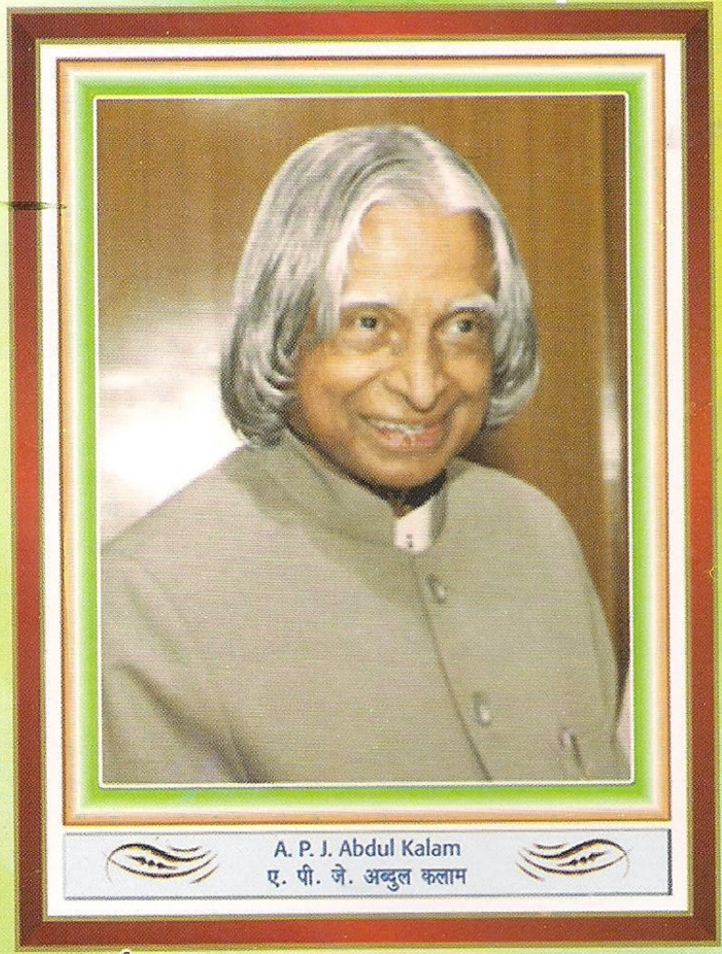

"মহান স্বপ্নদ্ৰষ্টা বিলাকৰ মহান স্বপ্নবোৰে সদায় উৎকৰ্ষতাৰ সীমা চেৰাই যায়।"

- অগ্নিৰ ডেউকা

এ. পি. জে. আব্দুল কালাম

মহান বিজ্ঞানী তথা ভাৰত বৰ্ষৰ প্ৰাক্তন ৰাষ্ট্ৰপতি এ. পি. জে. আব্দুল কালাম ডাঙৰীয়াৰ পবিত্ৰ স্মৃতিত এই সংখ্যা 'জিএলচিয়ান' অৰ্পণ কৰা হ'ল।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

Ranjit Kumar Das
Member of Legislative Assembly (Assam)
40 NO. SORBHOG LAC
Member of Estimate Committee
(Legislative Assembly, Assam)

Old MLA Hostel (Assam Type)
Cottage No.-18
Dispur, Guwahati (Assam)
Call. : + 91 94351 25171, 94359 26191 (M)

Residential Address :
ARABINDA COMPLEX
Ward No. - 6, P.O. : Barpeta Road
Dist - Barpeta (Assam), PIN - 781315
Call : 03666 260628 (R)

Date : ....

শুভেচ্ছাবাণী

জি. এল. চি. মহাবিদ্যালয়ৰ জিলচিয়ান নামৰ আলোচনীখন প্ৰতি বছৰৰ দৰে এইবাৰো প্ৰকাশ কৰাৰ কথা জানিব পাৰি বৰ আনন্দিত হৈছো।

আশা কৰো এই আলোচনীখনত শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, কৰ্মচাৰী আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ বিভিন্ন লেখনিৰ জৰিয়তে নিজ প্ৰতিভা সমূহৰ লগতে মহাবিদ্যালয়খনৰ আংশিক সমস্যা সমূহৰ নিশ্চয় প্ৰতিফলন হ'ব।

এই আলোচনীখন এক দলিল স্বৰূপ হ,লে নিশ্চয় ৰাইজ, অভিভাৰক আৰু বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষই বিদ্যালয়খনৰ অভাৱ-অভিযোগ সমূহ সমাধান কৰাৰ ক্ষেত্ৰত সুবিধা পাব। শেষত মই শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, কৰ্মচাৰী, ছাত্ৰী-ছাত্ৰী সকলৰ দীৰ্ঘায়ু আৰু মহাবিদ্যালয়খনৰ উন্নতি কামনা কৰিলো।

(ৰণজিৎ কুমাৰ দাস)
বিধায়ক, ৪০ নং সৰভোগ
বিধান সভা সমষ্টি, অসম

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library

সম্পাদকীয় ....

সর্বপ্রথমে বণিক নগৰী বৰপেটাৰোড়ৰ নাভিত গঢ়লৈ উঠা উচ্চ শিক্ষাৰ এক অন্যতম স্তম্ভ গণেশ লাল চৌধুৰী মহাবিদ্যালয়লৈ মোৰ শত শত প্ৰণাম থাকিল। আৰু যি দুগৰাকী ব্যক্তিৰ ত্যাগ আৰু গাঁঠিৰ ধনৰ বিনিময়ত এই বৌদ্ধিক তথা শৈক্ষিক তীৰ্থস্থান গঢ়ি উঠিছিল, সেই বৰণ্য শিক্ষাপ্ৰেমী, সমাজ হিতৈষী দুগৰাকী- ঁমোহনলাল চৌধুৰী আৰু ঁগণেশলাল চৌধুৰীৰ পবিত্ৰ আত্মালৈ মোৰ প্ৰণাম আৰু শ্ৰদ্ধা থাকিল।

সাহিত্য এবিধ কলা আৰু এটা জাতিৰ মেৰুদণ্ড, কোনো জাতি বিশ্ব দৰবাৰত প্ৰভাৱশালী হবলৈ হ'লে সাহিত্য বিকাশ আৰু উন্নতি সাধন অব্যাভাবী আৰু আধুনিক যান্ত্ৰিক সমাজে এই কথা উপলব্ধি কৰা নিতান্তই প্ৰয়োজন যে মানবতাৰ অস্তিত্ব বজাই ৰাখিবলৈ হ'লে সাহিত্যৰ সদাৰ্থক উন্নতি অতি দৰকাৰী।

জি.এল.চি. মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ নিজৰ প্ৰতিভা বিকাশৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ মঞ্চ হ'ল এই জি.এল.চিয়ান। এই আলোচনীখনে আমাৰ কলেজৰ শৈক্ষিক আৰু বৌদ্ধিক প্ৰতিবিম্ব প্ৰতিফলিত কৰে। তদুপৰি এই কলেজৰ 'ৰেঙনি' আৰু 'বিবিধা' নামৰ প্ৰাচিৰ পত্ৰিকা দুখনিৰ জৰিয়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে সাহিত্য চৰ্চাৰ সুযোগ লাভ কৰে। সাহিত্যৰ প্ৰকৃত মূল্যয়নে নবপ্ৰজন্মৰ উচ্ছৃংখলতা আৰু বাঢ়িবলৈ ধৰা সামাজিক অপশক্তিক কিছু পৰিমাণে হ'লেও ৰোধ কৰিব পাৰে। ভ্ৰমণ সুশৃংখল আৰু শান্তিপূৰ্ণ সমাজ-গঠনত সাহিত্যৰ ভূমিকা গুৰুত্বপূৰ্ণ।

জি.এল.চি কলেজৰ প্ৰতিজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী একোটা যত্ন আৰু কলেজখন হৈছে ৰত্নৰ উজ্জ্বলতা বৃদ্ধিৰ মন্দিৰ আৰু শিক্ষাগুৰু সকল হৈছে পুৰোহিত, যিয়ে ৰত্নৰ উজ্জ্বলতা বৃদ্ধিৰ সঠিক চৰ্চা অব্যাহত ৰাখি নিজৰ লগতে কলেজৰখনৰো উজ্জ্বলতা দ্বিগুণে বৃদ্ধি কৰিব আৰু একোজন সু আৰু দায়িত্বশীল নাগৰিক হ'ব বুলি মই আশা কৰো। এই আলোচনীখনৰ জৰিয়তে কলেজৰ লগত এই অঞ্চলৰ ঐতিহ্য, পৰম্পৰা আৰু সংস্কৃতি সুন্দৰ ভাবে প্ৰতিফলিত হ'ব বুলি মোৰ বিশ্বাস।

সদৌশেষত সকলোলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো আৰু অজ্ঞাত ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰিছো লগতে দিহা-পৰামৰ্শ আশা কৰিছো।

জয়তু জি. এলচিয়ান

জয়তু জি.এল.চি মহাবিদ্যালয়

ইতি

শ্ৰী বাগ্মী ধৰ

আলোচনী সম্পাদক,

জি.এল. চি. কলেজ।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library :

সূচীপত্ৰ

▸▸ কথাশিল্প

বেজবৰুৱাৰ নাৰীকেন্দ্ৰীক ছুটি গল্প	হেমন্ত কুমাৰ দাস	১
জৈৱ বৈচিত্ৰ আৰু সংৰক্ষণ	মাধুৰ্য ডেকা	৭
নৃতত্ব বিজ্ঞানত ক্ষেত্ৰ অধ্যনৰ গুৰুত্ব -এক আলোকপাত	ড০ সোণমণি দাস	১০
বাবুচোৰ	মোহনলাল চৌধুৰী	১৩
যুৱ উশৃংখলতা	ৰনদীপ ৰয়	১৭
আজিৰ যুগৰ প্ৰেম	হানিফা খাতুন	১৯
বেজবৰুৱাৰ গল্পত সমাজ জীৱনৰ ছবি	ৰূপামণি কাকতি দীপামণি দাস	২০

▸▸ অতিথি লেখা

এটা বৰফাবৃত শৃংগ	বনজিৎ বৰ্মন	২৫
প্ৰেমৰ ঘৰ	মনোহৰি বায়ন	২৬
চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাৰ কবিতাত ৰোমাণ্টিকতা আৰু মানৱতাবোধ -এক সমীক্ষাত্মক অধ্যয়ন	হিমানী হালৈ	২৭
শীলভদ্ৰ আৰু মধুপুৰ	কবিতা	৩২

▸▸ ছন্দশিল্প

তুমি অবিহনে	গণেশলাল চৌধুৰী	৩৫
পানী	শিল্পা সৰকাৰ	৩৬
আমি অসমীয়া মুছলমান	বাদল খান	৩৬
জিলমিল ৰাতি	তপন দাস	৩৭
বিহু	শিৱানী চক্ৰৱৰ্তী	৩৭
মা	মফিদা আহমেদ	৩৮
কলম	মৃদুল শীল	৩৮
সোতৰ বিপৰীতে যোৱা এটি আত্মা	অলকা সৰকাৰ	৩৯
জিএলচিয়ানৰ সপোন	বিশ্বজিৎ দেৱ	৩৯
অনুভৱ	বিজু বৰ্মন	৪০
মা	সম্ৰাট দেৱনাথ	৪০
মনৰ মাজত তুমি	বৰ্ণালী সৰকাৰ	৪১

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library:

ছায়াতৰু ৪১
জি.এল.চি. কলেজ মৰমী বায়ন ৪২
নীল আকাশ নাজিৰ পৰামাণিক ৪২
মন কিশোৰ চৌধুৰী ৪৩
গণেশ লাল চৌধুৰী মহাবিদ্যালয়ৰ
মই এজন চতুৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰী তপন কৰ ৪৩

English Section

Gender inequality in India Sanjeeb kr. Das ৪৫
Micro Finance Jaya Biswas Kunda ৪৯
Women Empowerment in India Piyali Ghosh ৫৭
Position of Women Empowerment in Indian Society Maikan Basumatary ৫৯
Gender Discrimination and Declining Sex-ration in India Khanindra Kr. Nath ৬৩
Time Management : Good Advice from Mahatma Gandhi Laba Kr. Kalita ৬৫
Secondary Education in India Kalyan Ch. Das ৬৬
Finger Print Recognition system Goutam Bhatt ৭০
India Today Bappi Dhar ৭৫

Poetry Section

I Love Iftikar Ahmed Talukdar ৭৮
Do you Know Shibani Chakraborty ৭৮
Extra Knowledge Pijush Dutta ৭৯
On this way a hidden expression of love Marzina Ahmed ৮০
আপনা কলম শিল্পা সৰকাৰ ৮১
কৌতুক শিৰানী চক্ৰৱৰ্তী ৮২
জানি ৰখা ভাল শিৰানী চক্ৰৱৰ্তী ৮৩
মহৎ লোকৰ বাণী প্ৰকাশ দাস ৮৪
প্ৰতিবেদন পঞ্জী ৮৭
তত্বাৱধায়িকাৰ এক পৃষ্ঠা ৯৪

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

কথাশিল্প

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

বেজবৰুৱাৰ নাৰীকেন্দ্ৰিক চুটিগল্প ঃ এটি চমু অৱলোকন

✍ হেমন্ত কুমাৰ দাস
সহকাৰী অধ্যাপক
জি.এল. চৌধুৰী মহাবিদ্যালয়

বিশ্ব সাহিত্যত চুটিগল্প আধুনিক যুগৰ সৃষ্টি। উৰিয়া, হিন্দী, বাংলা আদি ভাষাত বৃটিছ ঔপনিবেশিক কালত চুটিগল্পই গঁজালি মেলিবলৈ আৰম্ভ কৰাৰ দৰে ঊনবিংশ শতিকাৰ শেষৰ ফালে অসমীয়া সাহিত্যতো চুটি গল্পৰ জন্ম হয় সাহিত্যৰথী লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাৰ হাতত। বেছিভাগ পণ্ডিত সমালোচকে 'জোনাকী' আলোচনীৰ চতুৰ্থ বছৰ চতুৰ্থ সংখ্যাত (১৮৯২) প্ৰকাশিত বেজবৰুৱাৰ 'সেউজী' গল্পটোকে অসমীয়া সাহিত্যৰ প্ৰথম চুটিগল্প বুলি অভিমত আগবঢ়াইছে। অৱশ্যে চুটিগল্পৰ বিশিষ্ট সমালোচক ড° প্ৰহলাদ কুমাৰ বৰুৱাদেৱে 'জোনাকী' আলোচনীৰ চতুৰ্থ বছৰ অষ্টম সংখ্যাত লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাৰ পণ্ডিত মহাশয় গল্পৰ যোগেদি অসমীয়া সাহিত্যত চুটি গল্পৰ শুভাৰম্ভ হয় বুলি মন্তব্য আগবঢ়াইছে। এই সাধাৰণ বিতৰ্ক বাদ দি কব পৰা যায় যে অসমীয়া সাহিত্যত লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাই হৈছে চুটিগল্পৰ জন্মদাতা পিতৃ।

জোনাকী যুগৰ সময়ছোৱাত আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ স্ৰষ্টা সকলৰ ভিতৰত সাহিত্যৰথী লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা অন্যতম। অসমীয়া সাহিত্যৰ পৰিধিবিহীন বিশাল আকাশখনত তেওঁ হৈছে এটি উজ্বল জ্যোতিষ্ক। আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ এনে এটি বিভাগ নাই য'ত বেজবৰুৱাৰ কাপ নিঃসৃত লেখনি ওলোৱা নাই। সাধুকথা, প্ৰহসন, ব্যঙ্গ ৰচনা, কবিতা, নাটক, গল্প, উপন্যাস আদি প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰতে তেখেতে অৱদান আগবঢ়াই আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ পৃষ্ঠভূমি নিৰ্মাণ কৰিছে।

বেজবৰুৱাৰ অমূল্যৰতন স্বৰূপ সাহিত্যৰাজিৰ ভিতৰত চুটিগল্প খিনিৰ এক বিশেষ মূল্য আছে। তদানীন্তন অসমীয়া সমাজ পৰিৱৰ্তনৰ এক অমোঘ অস্ত্ৰ আছিল বেজবৰুৱাৰ চুটি গল্প। জোনাকী (১৮৮৯), বিজুলী (১৮৯০), বাঁহী (১৯০৭), আদি বিভিন্ন আলোচনীত প্ৰকাশিত বেজবৰুৱাৰ গল্পসমূহ সংকলন আকাৰে প্ৰকাশ পায়। ১৯০৯ চনত তেওঁৰ প্ৰথম প্ৰকাশিত চুটি গল্পৰ সংকলন হৈছে **সুৰভি**। পৰৱৰ্তী সময়ত ক্ৰমে সাধুকথাৰ কুকি (১৯১০), জোনবিৰি (১৯১৩) আৰু বেজবৰুৱাৰ মৃত্যুৰ পিছত কেহোঁকলি (১৯৬৮) প্ৰকাশ হয়। এই সংকলন কেইখনৰ অন্তৰ্গত গল্পসমূহত চুটিগল্পৰ সম্পূৰ্ণ লক্ষণ প্ৰকাশ নাপালেও, প্ৰতিটো গল্পৰে এক সামাজিক মূল্য আছে। তদুপৰি সুখপাঠ্য গল্প কোৱাৰ প্ৰৱণতাৰ বাবে তেওঁৰ গল্প

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library

সমূহ এতিয়াও জনপ্ৰিয়।

বেজবৰুৱাৰ গল্পত সাধুকাথাৰ প্ৰভাৱ থকা কথাটো সৰ্বজন বিদিত। তেওঁৰ গল্পত ই স্বাভাৱিক। কিয়নো বেজবৰুৱাই গল্প লেখাতে সমাজত মানুহৰ মুখে মুখে প্ৰচলিত সাধুকথা সংগ্ৰহ কৰি গ্ৰন্থ আকাৰে প্ৰকাশ কৰিছিল। সেইবাবেই তেওঁৰ চুটিগল্পৰ আৰ্ট বা আঙ্গিকত কোনো কোনো ক্ষেত্ৰত সাধুকথাৰ ভঙ্গী সোমাই পৰা দেখা যায় (পাতনি, অসমীয়া গল্প গুচ্ছ)। আকৌ, তেওঁৰ সন্মুখত অসমীয়া চুটিগল্প আদৰ্শ হিচাপে নাছিল, আছিল সাধুকথা সমূহ। বেজবৰুৱাই হয়তো ভাৰতীয় আৰু পাশ্চাত্য চুটিগল্পৰ দৰে লিখি অসমীয়া সাহিত্যতো তেনে শ্ৰেণীৰ সাহিত্য সৃষ্টি কৰি অসমীয়া সাহিত্যৰ ভঁৰাল চহকী কৰিব বিচাৰিছিল। সেইবাবেই সাধুকথা আৰু বেজবৰুৱাৰ চুটিগল্পৰ মাজত সীমাৰেখাডাল স্পট হৈ নুঠিল। সাধুকথা আৰু আধুনিক অসমীয়া চুটিগল্পৰ মাজত বেজবৰুৱাৰ গল্পসমূহ সাঁকো ৰূপে ওলমি থাকিল।

বেজবৰুৱাৰ চুটিগল্প সমূহ মূলতঃ সমাজ কেন্দ্ৰিক। সমাজৰ বিশিষ্ট অংগ স্বৰূপ নাৰীৰ জীৱন প্ৰবাহ বেজবৰুৱাৰ গল্পত অতি সূক্ষ্মৰূপত জিলিকি উঠিছে। বেজবৰুৱাৰ পূৰ্বৰ সময়ছোৱাত কবি সাহিত্যিকসকলৰ ৰচনাত মহাকাব্যিক তথা ঐতিহাসিক নাৰী চৰিত্ৰই বেছি প্ৰাধান্য লাভ কৰিছিল, সাধাৰণ খাটি-খোৱা লোক সমাজৰ নাৰীৰ জীৱন আলেখ্য প্ৰায় উপেক্ষিত হৈছিল। কিন্তু বেজবৰুৱাই তেওঁৰ গল্পত আমাৰ বাস্তৱ সমাজৰ অতি সাধাৰণ জীৱনৰ ঘাট-প্ৰতিঘাট, কৰুণ-গাথাঁ, প্ৰেম-বিৰহ, যৌন-জীৱন আদিৰ বিভিন্ন দিশ উন্মোচিত কৰিছে।

ঊনবিংশ শতিকাৰ অসমীয়া সমাজখনক কেন্দ্ৰ কৰি বেজবৰুৱাই বেছিভাগ গল্প ৰচনা কৰিছিল। তদানীন্তন অসমীয়া সমাজৰ ভেম-ভণ্ডামী, কু-সংস্কাৰ আৰু অন্তঃসাৰশূন্যতাই তেওঁৰ বেছিভাগ গল্পত স্থান লাভ কৰিছে। আকৌ, তেওঁৰ গল্পত হাস্য-ভ্যঙ্গৰ নিজৰা প্ৰবাহিত হয় যদিও অসমীয়া সাহিত্যৰ প্ৰথম চুটিগল্প সেউতী কিন্তু ব্যতিক্ৰম। ইয়াত ব্যঙ্গৰ চিটিকনি পৰা নাই। তাৰ বিপৰীতে নাৰীৰ কৰুণ বিননি নাৰী যে নাৰীৰ শত্ৰু, নাৰী মনৰ সংকীণতা, অন্ধবিশ্বাস, কুসংস্কাৰ আদিহে প্ৰকাশ পাইছে।

বেজবৰুৱাৰ সমসাময়িক সমাজখনত বাল্য বিবাহৰ প্ৰচলন আছিল। বাল্য বিবাহৰ কুফল ভোগ কৰিব লগা হৈছে সেউতীয়ে। সেউতীক তেনেই সৰুতে বিয়া দিয়া হৈছিল। তেতিয়া তাই বিয়া কি

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

বন্ধু একো জনা নাছিল। বিয়া সম্পৰ্কে জ্ঞাত হোৱাৰ আগতেই তাই স্বামী গৃহৰ পৰা বিতাড়িত হ'ব লগা হৈছে। কিয়োনো সেউতীৰ বিয়াখন হেনো সম্বন্ধৰ ভিতৰত হৈছে। এইবুলি কোনোবাই উলিয়াই দিয়াত শহুৰেকৰ ঘৰৰ মানুহে তাইক পিতৃ - মাতৃৰ ঘৰত থৈ গলগৈ। নিজৰ ঘৰত থাকিবলৈ পাই তাই যথেষ্ট আনন্দ পালে। কিন্তু কিছুবছৰ পিছতেই সেউতীয়ে নিজৰ জীৱনৰ কাৰুণ্য উপলব্ধি কৰিব পাৰিলে। ইতিমধ্যে স্বামীয়ে দ্বিতীয় বিবাহ কৰালে। তথাপি সেউতীয়ে স্বামী-গৃহলৈ গৈ বান্দীৰ জীৱন আকোঁৱালি লৈ ঢেকীশালত থাকিব লৈছিল। শাহুৱেক আৰু স্বামীৰ বায়েকে তাইক গিৰিয়েকৰ পৰা আঁতৰত ৰাখিব বিচাৰিছিল। কোনো কাৰণতে যাতে স্বামী-স্ত্ৰীৰ মিলন নহয়, তাৰ বাবে তেওঁলোক অতন্ত্ৰ প্ৰহৰী হৈ আছিল। তথাপি তেওঁলোক ক্ষান্ত হোৱা নাছিল। অৱশেষত ভাতৰ লগত বিহ মিহলাই দি তাইক মাৰি পেলোৱা হ'ল। সামাজিক কু-সংস্কাৰৰ বলিশালত উঠাই দি স্বামী পৰিত্যক্তা সেউতীক নাৰীয়ে অতি নিৰ্মম ভাৱে হত্যা কৰিলে। সামাজিক কু-সংস্কাৰ উদঙাবলৈ যোৱা বেজবৰুৱাৰ সেউতীয়ে পাঠকৰ পৰা সহানুভূতি লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

বেজবৰুৱাৰ **ভদৰী** আন এটা নাৰী কেন্দ্ৰিক জনপ্ৰিয় তথা সুখপাঠ্য গল্প। অসমীয়া সমাজৰ এটা চিৰপৰিচিত চৰিত্ৰ ভদৰীক কেন্দ্ৰ কৰি গল্পটি সৃষ্টি হৈছে। বেজবৰুৱাৰ সময়ছোৱাত পুৰুষতান্ত্ৰিক সমাজখনত নাৰীয়ে কিদৰে পুৰুষৰ পৰা অকাৰণতে ভাৰিব নোৱাৰা নিৰ্যাতন সহি থাকিবলগিয়া হৈছিল, বেজবৰুৱাই ভদৰীৰ জৰিয়তে তাৰেই চিত্ৰপট অংকণ কৰিছে। তদানীন্তন গ্ৰাম্য সমাজত পুৰুষৰ প্ৰতিটো কথাই আছিল শিলৰ ৰেখা। প্ৰতিটো কথা বিনা বাক্য ব্যয় কৰি মানি চলাটো আছিল নাৰীৰ ধৰ্ম। স্বামীৰ সন্মুখত তৰ্ক কৰা, বিৰুদ্ধাচৰণ কৰাটো ভীষণ অপৰাধ বুলি গণ্য কৰা হৈছিল। তাহানিৰ সমাজখনত পুৰুষেই আছিল উঠি ৰজা, বহি ৰজা। ভদৰীৰ স্বামী শিশুৰামও ব্যতিক্ৰম নাছিল।শিশুৰামে ভদৰীৰ ওপৰত স্বামীৰ এক্তিয়াৰ খটুৱাবলৈ বিচাৰিলে। ভৰ দুপৰীয়া পথাৰৰ পৰা হাল বাই অহা শিশুৰামে ভদৰীক চিঞৰি কৈছে- "ঔ. ভাত লৈ আহ। শুনিছানে ? বোলো ভাত লৈ আহ"।

শিশুৰামে যি কয় ভদৰীয়ে লগে লগে যন্ত্ৰৰ দৰে তাকেই কৰিব লাগে। ক্ষন্তেক হেৰ-ফেৰ হলেই ভদৰীয়ে শিশুৰামৰ পৰা লাভ কৰে- "ভুকুটো, ঢকাটো.

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

চৰটো, গোৰটো আৰু কাঠখৰি আৰু ঢেঁকিথৈৰাৰ মাৰটো''।শিশুৰামৰ এনে আচৰণৰ লগত ভদৰী অভ্যস্ত, একান্ত হৈ পৰিছে। ভদৰীয়ে এয়া বিবাহিত জীৱনৰ এটা অপৰিহাৰ্য অংগ বিবেচনা কৰে। কিন্তু ধৈৰ্য আৰু সহ্যৰো সীমা থাকে।

এটা সময়ত সকলো মানুহৰে ধৈৰ্য্য-সহ্যৰ বান্ধ চিঙি যায়। তেতিয়াই তেওঁলোক হৈ পৰে প্ৰতিবাদী। বেজবৰুৱাৰ লেখনিত ভদৰী প্ৰতিবাদী কণ্ঠৰূপে জিলিকি উঠিছে। কেঁচা খৰিৰ জুই ফুৰাই ভাত ৰান্ধিব নোৱাৰি ভদৰীয়ে শিশুৰামক উত্তৰ দিছে "মোৰ মূৰটোৰে ভাত ৰান্ধি দিম নেকি? খৰি এডাল বুলিবলৈ নাই। গেৰেহা কেঁচা খৰি ফুৰাওঁতে হাৰাশাস্তি হৈছো। নুবুজা - নেমেলাকৈ দপদপাই উঠিলেই হ'ল নেকি?"

ভদৰীৰ এইই প্ৰতিববাদী কণ্ঠৰ ওপৰত পৰিল চৰম শাৰীৰিক নিৰ্যাতন। শিশুৰামৰ পুৰুষ স্বাভামিনত আঘাত কৰা বুলি ভাবি সি মৈদা এখনেৰে ভদৰীক আঘাত কৰিলে, পিঠিত দুকোবমান সোধালে।ভদৰী তেজেৰে লুতুৰি-পুতুৰি হৈ মাটিত বাগৰি পৰিল। হাস্পাতালত তিনিদিনৰ পিছত তাইৰ জ্ঞান ঘুৰি আহিছে আৰু লগে লগে তাই শিশুৰামক চাবলৈ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিছে। ইয়াতেই ভদৰীৰ পতিব্ৰতা গুণ পোৰা সোণৰ দৰে জিলিকি উঠিছে। আকৌ, ভদৰীয়ে স্বামীৰ সকলো দোষ নিজে গা-পাতি লৈ স্বামীক জেল-হাজোতৰ পৰা মুক্ত কৰিবলৈ মিছা স্বীকাৰোক্তি দিবলৈও কুণ্ঠাবোধ কৰা নাই- বেটী গোলামীয়ে চুলি চিঙি কাতৰ কৰি মাতিছোঁ, মোৰ গিৰিহঁতক এৰি দিয়ক। মাছ বাছিবলৈ যাওঁতে উজুটি খাই পাতি থোৰা মৈদাত পৰি বেটি গোলামীৰ গা কাটিছে। ভদৰীৰ সহনশীলা গুণ আৰু স্বামী ভক্তি দেখি শিশুৰামৰ পুৰুষত্বৰ বৰমতালিৰ তেজ হিমচেঁচা হৈ পৰিল। শিশুৰামৰ কঠুৰা আৱৰনৰ তলত লুকাই থকা আচল মানুহটো সাৰ পাই উঠিছে। সেয়ে অৱশেষত সি নিজে দোষ স্বীকাৰ কৰি অকপট স্বীকাৰোক্তি দিছে- নহয় হুজুৰ। মইহে এইক মৈদাৰে কুবিয়ালো। মোক হুজুৰ ফাঁচি দিয়ক। ধৰ্মৱতাৰ মই মহাপাপী। মই এজনী তিৰোতাৰ গাত অস্ত্ৰেৰে কোব মৰিলোঁ। এয়াই হৈছে বেজবৰুৱাৰ নাৰী চৰিত্ৰ যি সকলো সময়তে গৰিয়সী।

বেজবৰুৱাৰ আন এটা উল্লেখযোগ্য

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

নাৰীকেন্দ্ৰীক চুটিগল্প হৈছে পাতমুগী। ই এটা শিল্প সন্মাত চুটিগল্প নহলেও পাতমুগীৰ কাহিনীত পৰিণতিমূখী উৎকণ্ঠা, নাটকীয়তা আৰু কাহিনীৰ ঐক্যসূত্ৰতাৰ বাবে পাঠক সমাজত চুটিগল্প হিচাপে ইয়াৰ এটা গ্ৰহণযোগ্যতা আছে। পাতযুগী ত এটা সম্পূৰ্ণ কাহিনীৰ অৱতাৰনা দেখা গৈছে (অৱশ্যে ই চুটিগল্পৰ ধৰ্ম নহয়।)

পাতমুগী গল্পত পাতমুগীয়ে সোতৰ বছৰীয়া জীৱন কালত পুৰুষৰ পৰা লাভ কৰিছে প্ৰৱঞ্চনা আৰু নিষ্ঠুৰতা। চৰু-কলহ সজা কুমাৰ সম্প্ৰদায়ৰ ছোৱালী পাতমুগী অতি ৰূপৱতী আছিল। বেজবৰুৱাৰ ভাষাত ঠিক তাই যেন সদৰামিনৰ ঘৰৰ জীয়ৰী। তাইৰ ৰূপত আত্মজাহ দিলে বকতা মৌজাৰ বামুণৰ লৰা এটাই। পঞ্চায়তে সিহতৰ অসবৰ্ণ বিয়াখন পাতি দিলে স্থায়ী নহল। বামুণৰ ল'ৰাটোৱে পাতমুগীহতৰ অজ্ঞাতে পুনৰ বকতা মৌজালৈ গৈ পা-পাৰাচিত হৈ নিজৰ জাতৰ ছোৱালী এজনী বিয়া কৰালে। বিনা দোষত, বিনা কাৰণত পাতমুগীয়ে ভৰ যৌৱন কালতে স্বামীহাৰা হল। জীৱনত প্ৰথম বাৰৰ বাবে পাতমুগী আপোন মানুহজনৰ দ্বাৰা প্ৰৱঞ্চিত হল।

ঘটনাক্ৰমে গাঁওৰে পঞ্চাশ বছৰীয়া দদাইৰ সৈতে ৰংপুৰলৈ স্বামীৰ বিৰুদ্ধে কাছাৰীত গোচৰ দিবলৈ গল। কাছাৰীত মহৰী আৰু উকীলৰ নিষ্ঠুৰতা পাতমুগীয়ে দেখা পালে। অসহয়া পাতমুগীৰ প্ৰতি অনুকম্পা জগাৰ পৰিবৰ্তে উকীলে তাইক দাণ্ডিব নোৱাৰা ফ্ৰীজ ৰ হিচাপ দিলে যাৰ ফলত পাতমুগীয়ে গোচৰ নিদিয়াকৈ উভতি আহিব লগা হয়।

পাতমুগী গল্পটোৰ আকৰ্ষণীয় দিশটো হৈছে নাৰী মনস্তত্ত্ব পাতমুগীৰ জৰিয়তে পোহৰলৈ আনিব বিচাৰিছে। লগতে ফ্ৰয়েদীয়ে দৰ্শনেও ইয়াত এটা আচোৰ মাৰিছে। পাটমুগীৰ আলতী মাতৃ-বাই, পাতমুগী আৰু পঞ্চাশ বছৰীয়া দদাইয়ে ৰংপুৰলৈ আহি থাকোঁতে কাহানিও নেদেখা ৰূপৰ চকিমিকনি পাতমুগীৰ শৰীৰত দেখা পাই দদাইয়ে এক আচহুৱা অনুভূতিত আলোড়িত হৈছিল। পাতমুগীয়ে উপলব্ধি কৰিছিল- দদাইৰ হৃদয়ত কিহৰ আলোড়ন উঠিছে। ১৭ বছৰীয়া ছোৱালী এজনীয়ে ৫০ বছৰীয়া ব্যক্তিৰ হৃদয়ত ধুমুহাৰ আলোড়ন তুলিব পাৰিছে। দদাইৰ জৰিয়তে পাতমুগীয়ে পুৰুষৰ মন কিমান চঞ্চল তাক এবাৰ জুখি চালে তাৰপিছত পাতমুখীয়ে দদাইক কোৱা কথাষাৰৰ মাজৰে নাৰী মনস্তত্ত্ব প্ৰতিফলিত হৈছে। তিৰোতাৰ স্বভাৱৰ বিষয়ে

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

মতা মানুহে কেতিয়াও ভালকৈ নাজানে, আৰু জানিবও নাজানে। মানুহে নজনাটো ঠিকেই, দেৱতায়ো নাজানে বুলি কয়। পুৰুষক হাতৰ মুঠিত লবলৈ পোৱাটোৱেই তিৰোতাৰ ডাঙৰ আগুশা। পুৰুষক জয় কৰাৰ আনন্দ তিৰোতাই লুকাব নোৱাৰে। তেহেলৈ পুৰুষজন যেয়েই হওঁক। মূঠতে বেজবৰুৱাই পাতমুগী গল্পত পুৰুষ জাতিৰ প্ৰবঞ্চনা, নিষ্ঠুৰতা আৰু দুৰ্বলতাৰ চিত্ৰ দাঙি ধৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

আকৌ বেজবৰুৱাৰ জয়ন্তী, শিৱপ্ৰসাদ, লাওখোলা, বাপিৰাম, ৰতনমুণ্ডা, মালতী আদি ভালে সংখ্যক গল্পত নাৰীৰ কাৰুণ্য প্ৰতিফলিত হৈছে। বেজবৰুৱাৰ আটাইবোৰ গল্পৰ নাৰী চৰিত্ৰই পাঠকৰ পৰা সহানুভূতি আদায় কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

প্ৰসঙ্গ পুথি ঃ-

১/ ড বৰুৱা, প্ৰহ্লাদ কুমাৰ - অসমীয়া চুটি গল্পৰ অধ্যয়ন
বনলতা, ১৯৯৫ ইং

২/ গোস্বামী, ত্ৰৈলোক্য নাথ - আধুনিক গল্প সাহিত্য
বাণী প্ৰকাশ, ১৯৮৭ ইং

৩/ সম্পাদক, ড নেওগ, মহেশ্বৰ
দাস যোগেশ
শৰ্মা নাৰায়ন - অসমীয়া গল্প গুচ্ছ
অসম সাহিত্য সভা, ১৯৮৪ ইং

৪/ সম্পাদক ড ভৰালী, শৈলেন - গল্প মঞ্জৰী
গুৱাহাটী বিশ্ব বিদ্যালয়, ১৯৯৮ ইং

৫/ সম্পাদক, শৰ্মা, শৈলেনজিৎ - অসমীয়া চুটি গল্পৰ আলোচনা
চন্দ্ৰ প্ৰকাশ, ২০১০ ইং

....

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

জীৱ-বৈচিত্ৰ আৰু ইয়াৰ সংৰক্ষণ

✍ মাধুৰ্য্য ডেকা
সহকাৰী অধ্যাপক, হিন্দী
জি.এল.চি. কলেজ

আৰম্ভণি ঃ

কোনো এটা অঞ্চলৰ সমূহ জীৱ গোটৰ সমষ্টিকে সেই অঞ্চলৰ জীৱ বৈচিত্ৰ বোলা হয়। জীৱৰ প্ৰজাতিৰ ধৰণ আৰু সংখ্যা যিমানে অধিক হয় জীৱ বৈচিত্ৰৰ ক্ষেত্ৰত সেই অঞ্চল সিমানে চহকী হয়। মুঠতে জীৱ বৈচিত্ৰ বুলি কলে কোনো এটা স্থানৰ পৰস্পৰ নিৰ্ভৰশীল বা ক্ৰিয়াশীল বিভিন্ন ধৰণৰ উদ্ভিদ, প্ৰাণী আৰু জীৱাণুৰ সমাবেশক বুজায়। অন্য অৰ্থত কোনো স্থানৰ জীৱ সমূহৰ জিনীয় সম্পদৰ সমাহাৰকে জীৱ-বৈচিত্ৰ বোলা হয়। পৃথিৱীৰ প্ৰায় ৫ কোটি বিভিন্ন ধৰণৰ জীৱৰ ভিতৰত ১৪ লক্ষ জীৱক চিনাক্ত কৰা হৈছে। ইয়াৰ ভিতৰত ২.৫ লাখ উদ্ভিদ, ৪৪ হাজাৰ মেৰুদণ্ডী প্ৰাণী, ৭.৫ লাখ পতঙ্গ আছে। চিনাক্ত নোহোৱা অমেৰুদণ্ডী আৰু অণুজীৱ এইবোৰতকৈ অনেক গুণ বেছি। আমাৰ প্ৰয়োজনীয় সকলো ধৰণৰ উদ্ভিদ আৰু প্ৰাণী জীৱ বৈচিত্ৰৰ অংশ ।

জীৱ বৈচিত্ৰৰ মূল্যঃ

জীৱ বৈচিত্ৰৰ আৰ্থিক আৰু অন্যান্য দিশ সম্পৰ্কে মূল্যায়ণ কৰা সহজ নহয়। কিন্তু এটা কথা মন কৰিব লাগিব যে আমাৰ সকলো ধৰণৰ খাদ্য বস্ত্ৰ নিৰ্মাণ কাৰ্যৰ দ্ৰব্য আদি সকলো সম্পদৰে মূল হ'ল জীৱ-বৈচিত্ৰ । ঔষধৰ বাবে যে কিমান হাজাৰ হাজাৰ ধৰণৰ উদ্ভিদ ব্যৱহাৰ কৰা হয় তাৰ হিচাপ নাই ! আমি নাজানো যে কিমান ধৰণৰ উপকাৰী উদ্ভিদ- প্ৰাণী এতিয়াও প্ৰাকৃতিক পৰি বেশত আছে। হয়তো দুৰাৰোগ্য কেন্সাৰ বা এইড্চৰ দৰে বেমাৰৰ ঔষধ এই প্ৰাকৃতিক পৰি বেশৰ মাজতে আছে। জীৱ-বৈচিত্ৰ বজায় থাকিলেহে আমি ভৱিষ্যতে আৰু অধিক ধৰণৰ উপকাৰী জীৱৰ সন্ধান পাম। গতিকে জীৱ-বৈচিত্ৰৰ সামাজিক, উৎপাদন ক্ষম, ব্যৱহাৰিক, সোন্দৰ্য্যাত্মক আদি মূল্য আছে।

ভাৰতবৰ্ষ এখন বৃহৎ জীৱ-বৈচিত্ৰৰ দেশ ঃ

ভাৰত এখন বিশাল দেশ আৰু জীৱ বৈচিত্ৰৰ বাবে পৃথিৱী বিখ্যাত। ইয়াত বিভিন্ন ধৰণৰ জলবায়ু আৰু প্ৰাকৃতিক অৱস্থা দেখা যায়। হিমালয়ৰ পৰা আৰম্ভ কৰি অনেক সৰু-বৰ পৰ্বত, পাহাৰ, মালভূমি, জলভূমি, সমতল ভূমি, মৰুভূমি আছে। পৃথিৱীত এনে বিভিন্নতা খুব কম দেশতহে দেখা যায়। এই বিভিন্নতাৰ ফলত কিমান ধৰণৰ যে পৰিবেশ তন্ত্ৰ সৃষ্টি হৈছে তাৰ লেখ-জোখ নাই। সেই পৰিবেশ তন্ত্ৰ সমূহৰ কিছুমানত ইমান বিভিন্ন ধৰণৰ প্ৰজাতিৰ সংমিশ্ৰণ হৈ আছে যে এই বোৰক পৃথিৱীৰ ভিতৰতে সমৃদ্ধ পৰিবেশতন্ত্ৰ বোলা হয়। প্ৰজাতি সমৃদ্ধিত পৃথিৱীৰ ভিতৰত ভাৰতৰ এতিয়া স্থান দশম, স্থানীয় প্ৰজাতিৰ সংখ্যাত একাদশ আৰু জীৱ বৈচিত্ৰৰ কেন্দ্ৰ আৰু শস্যৰ উৎপত্তিৰ স্থল হিচাপে ৬ষ্ঠ স্থান। ভাৰতত চিনাক্ত হোৱা প্ৰজাতিৰ সংখ্যা ডেৰ লাখতকৈ অধিক। অনেক প্ৰজাতি এতিয়াও চিনাক্ত হোৱা নাই। হিমালয়, পশ্চিম ঘাট, উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চল আৰু আন্দামান নিকোবৰ দ্বীপপুঞ্জত এতিয়াও চিনাক্ত নোহোৱা অনেক জীৱৰ প্ৰজাতি আছে।

জীৱ-বৈচিত্ৰৰ অতি অনুকূল কেন্দ্ৰ ঃ

পৃথিৱীৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত কিছুমান স্থান নিৰ্বাচন কৰা হৈছে যিবোৰ জীৱ-বৈচিত্ৰতাত চহকী । এনে স্থানবোৰত বিভিন্ন প্ৰজাতিৰ প্ৰাচুৰ্য্য অধিক আৰু এইবোৰত স্থানীয় প্ৰজাতিও দেখা যায়। এই স্থান সমূহ এতিয়াও মানুহৰ ধ্বংসলীলাৰ পৰা বাচি আছে । এই প্ৰাকৃতিক স্থান সমূহ চিনাক্ত কৰি সংৰক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। পৃথিৱীত এনেকুৱা মুঠ ২৫ টা জীৱ-বৈচিত্ৰৰ অতি অনুকূল কেন্দ্ৰ আছে। ভাৰতৰ দুটা এনে জীৱ-বৈচিত্ৰৰ অতি অনুকূল কেন্দ্ৰ চিনাক্ত কৰা হৈছে। প্ৰথমটো হ'ল- চিকিম, অসম, অৰুণাচল আৰু উত্তৰ ম্যানমাৰক সাঙুৰি লোৱা পূৰ্ব হিমালয় অতি অনুকূল কেন্দ্ৰ।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

আনটো হ'ল- গুজৰাট, মহাৰাষ্ট্ৰ, কৰ্ণাটক আৰু কেৰেলাক সাঙুৰি লোৱা পশ্চিম ঘাট অতি অনুকূল কেন্দ্ৰ।

জীৱ-বৈচিত্ৰ বিপন্ন হোৱাৰ কাৰণ ঃ

জীৱ-বৈচিত্ৰ বিপন্ন হোৱাৰ তিনিটাই প্ৰধান কাৰণ আছে। প্ৰথমটো হ'ল বন্য জীৱৰ বাসস্থানৰ ক্ষতি। জীৱ-বৈচিত্ৰৰ উৎপত্তি আৰু বিকাশৰ স্থান হ'ল প্ৰাকৃতিক পৰিবেশ। ইয়াত সকলো ধৰণৰ জীৱৰ বিৱৰ্তন আৰু বিকাশ ঘটে। কৃত্ৰিম পৰিবেশত বিৱৰ্তন আৰু বিকাশ নহয়। মানুহৰ জনসংখ্যা ক্ৰমাগত ভাৱে বৃদ্ধি হোৱাৰ ফলত খেতি-বাতি কৰাৰ কাৰণে হাবি-বন মুকলি কৰাৰ বাবে বেছিভাগ প্ৰাকৃতিক পৰিবেশ ধংস হৈ আছে। এনে কৈ বনভূমি ধংস হৈ থাকিলে বৰ্তমান শতাব্দিৰ ভিতৰতে বন্য জীৱৰ প্ৰাকৃতিক বাসস্থান নোহোৱা হ'ব। কেৱল হাবি-বন মুকলি কৰিলেই যে জীৱ-বৈচিত্ৰৰ ধংস হব এনে নহয়। কল-কাৰখানা, জলবিদ্যুৎ প্ৰকল্প, পথ, নিৰ্মাণ কাৰ্য্য আদিয়ে জীৱ-বৈচিত্ৰৰ ধংসৰ সূত্ৰপাত কৰে। দ্বিতীয়টো কাৰণ হ'ল অবৈধ চিকাৰ। পৃথিৱীৰ যিবোৰ দেশত মূল্যৱান প্ৰাণীৰ বাসস্থান তাতেই অবৈধ চিকাৰ এক ভয়াবহ সমস্যা হৈ পৰিছে। চোৰাং চিকাৰৰ বাবেই আপুৰুগীয়া আৰু বিপন্ন প্ৰাণীৰ সংখ্যা দিনক দিনে কমি আহিছে। গঁড়ৰ শিং, হাতীৰ দাঁত, বাঘৰ ছাল, হৰিণাৰ ছাল আদিৰ মূল্য আন্তৰ্জাতিক বজাৰত বহু বেছি। কু-সংস্কাৰৰ বসৱৰ্তী হৈ মানুহে জন্তুৰ ছাল, মাংস, শিং আদি ব্যৱহাৰ কৰে। ইয়াৰ বাবে বহু জন্তু আৰু উদ্ভিদ মানুহৰ লোভৰ বলি হব লগা হয়। ফলত কিছুমান উদ্ভিদ আৰু প্ৰাণী দিনক দিনে নিঃশেষ হৈ যাব ধৰিছে। তৃতীয়টো কাৰণ হ'ল মানুহ আৰু বন্য জীৱৰ সংঘাত। এক সময়ত বনৰীয়া জীৱই বনত অবাধে বিচৰণ কৰিছিল। বনৰ পৰা ওলাই আহি মানুহৰ কোনো ক্ষয়-ক্ষতি কৰা নাছিল। এতিয়া প্ৰায় শুনা যায় যে, বাঘে গাওঁত সোমাই মানুহ আৰু ঘৰচীয়া জন্তু হত্যা কৰিছে নাইবা হাতী গাওঁত সোমাই খেতি নষ্ট কৰিছে। কোনো কোনো অঞ্চলত বান্দৰৰ উৎপাতত খেতি কৰাই অসম্ভৱ হৈ পৰিছে। বন্য জীৱ আৰু মানুহৰ সংঘাতৰ মূল কাৰণ হ'ল বন্য জীৱৰ বাসস্থান আৰু খাদ্যৰ উৎসৰ সংকোচন।

ভাৰত আৰু উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ বিপন্ন প্ৰজাতি সমূহঃ

বৰ্তমান ভাৰতবৰ্ষত অসংখ্য উদ্ভিদ আৰু প্ৰাণী বিপন্ন অৱস্থাত আছে। অচিৰেই ইয়াৰ বিশেষ ব্যৱস্থা নললে এইবোৰ বিলুপ্তৰ লেখত পৰিব। আজি যিবোৰ বিৰল বা বিপন্ন প্ৰজাতি কালি সেইবোৰ বিলুপ্ত হ'ব পাৰে। জীৱবোৰৰ বৰ্তমান অৱস্থাৰ্লৈ চাই কেইটামান ভাগত বিভক্ত কৰিব পৰা যায়-

ক) দুষ্প্ৰাপ্য জীৱঃ যিবোৰ জীৱ বিশেষ স্থানত সীমাবদ্ধ কিন্তু বিপন্ন নহয়।

খ) লুপ্ত প্ৰায় জীৱঃ যিবোৰ জীৱ প্ৰায় বিলুপ্তিৰ পথত আছে।

গ) স্পৰ্শকাতৰ জীৱ ঃ যিবোৰ জীৱ অদুৰ ভৱিষ্যতে লুপ্ত হ'ব পাৰে।

ঘ) বিপন্ন জীৱঃ দুষ্প্ৰাপ্য, লুপ্তপ্ৰায় আৰু স্পৰ্শকাতৰ তিনিও বিধেই বিপন্ন কিন্তু যেতিয়া সম্পূৰ্ণ তথ্য পোৱা নাযায় তেতিয়ালৈকে এই জীৱক বিপন্ন বুলি ধৰা হয়।

ঙ) বিপদোত্তীৰ্ণ জীৱ ঃ সংৰক্ষণৰ কাৰণে যিবোৰ জীৱ বিলুপ্তিৰ ভয় নোহোৱা হৈছে।

চ) বিপদহীন জীৱঃ যিবোৰ জীৱ বিপদত পৰা সম্ভাৱনা নাই।

উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ কিছুমান লুপ্তপ্ৰায় প্ৰজাতি হ'ল- ধনেশ চৰাই, ময়ূৰ, উলুমৰা চৰাই, বনৰীয়া হাঁহ, ফেঁচা, হুদু, ঘৰিয়াল, কাঁছ, অজগৰ, সোণালী বান্দৰ, হলৌ বান্দৰ, টুপী মুৰীয়া বান্দৰ, নল গাঁহৰি ইত্যাদি।

জীৱ-বৈচিত্ৰৰ সংৰক্ষণঃ

জীৱ-বৈচিত্ৰৰ সংৰক্ষণ আজি নিত্যান্তই প্ৰয়োজনীয় বিষয় হৈ পৰিছে। পৃথিৱীৰ প্ৰায় সকলো দেশে এই ক্ষেত্ৰত সচেতন হৈছে। ৰাষ্ট্ৰসংঘই এই বিষয়ত বিশেষ আগভাগ লৈছে। ৰাষ্ট্ৰ সংঘৰ তত্বাৱধানত ইতিমধ্যে কেইবাটাও সংস্থা গঠন হৈছে। জীৱ-বৈচিত্ৰ ৰক্ষা কৰাৰ একমাত্ৰ উপায় হিচাপে প্ৰাকৃতিক পৰিবেশ ধংসৰ পৰা ৰক্ষা কৰাৰ প্ৰয়োজন বুলি মানি লোৱা হৈছে। যিহেতু ইতিমধ্যে প্ৰাকৃতিক পৰিবেশৰ বিপুল ক্ষতি হৈছে আৰু ভৱিষ্যতেও উন্নয়ণ মূলক কামৰ বাবে নাইবা কৃষি উৎপাদন বৃদ্ধিৰ বাবে নতুন কৈ প্ৰাকৃতিক পৰিবেশ ধ্বংস হোৱাৰ যথেষ্ট সম্ভাৱনা আছে। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত এতিয়ালৈকে যিবোৰ প্ৰাকৃতিক পৰিবেশ যেনে ধৰণে আছে আৰু সেইবোৰ তেনে ধৰণে ৰাখিবৰ কাৰণে সংৰক্ষণ মূলক আঁচনি গ্ৰহণৰ বাবে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। য'ত এনে

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library

ধৰণৰ সংৰক্ষণ কৰা সম্ভৱ হোৱা নাই তেনে ক্ষেত্ৰত যিবোৰ উদ্ভিদ আৰু প্ৰাণী লুপ্ত হোৱাৰ সম্ভাৱনা দেখা দিছে সেইবোৰক স্থানান্তৰ কৰি সংৰক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। গতিকে জীৱ -বৈচিত্ৰ সংৰক্ষণ দুই প্ৰকাৰৰ। প্ৰথমবিধ হ'ল যথাস্থানত সংৰক্ষণ। এনে সংৰক্ষণৰ মূল উদ্দেশ্য হ'ল বন্য প্ৰজাতি সমূহ য'ত আছে তাতে ধংস নোহোৱাকৈ সংৰক্ষণ কৰাৰ ব্যৱস্থা। ইয়াৰ বাবে কেইবা ধৰণেও সংৰক্ষণৰ আঁচনি গ্ৰহণ কৰা হয়। এইবোৰ হ'ল- জীৱমণ্ডলৰ সংৰক্ষিত অঞ্চল, জাতীয় উদ্যান, অভয়াৰণ্য, সংৰক্ষিত বন্যাঞ্চল, ব্যাঘ্ৰ প্ৰকল্প, গঁড় সংৰক্ষণ প্ৰকল্প ইত্যাদি। দ্বিতীয়বিধ হ'ল- যথাস্থানত বিপন্ন প্ৰজাতি সমূহ সংৰক্ষণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত অসুবিধাই দেখা দিলে সেই বোৰক স্থানান্তৰ কৰি উদ্ভিদ উদ্যান, প্ৰাণী উদ্যান, জিন বেংক, বীজ বেংক, জীৱাণু পালন কেন্দ্ৰ আদিত স্থানান্তৰ কৰি সংৰক্ষণ কৰা হয়।

সামৰণিঃ

পৃথিৱীৰ বুকুত লক্ষ লক্ষ জীৱৰ সৃষ্টি হৈছিল আৰু লক্ষ লক্ষ জীৱৰ সৃষ্টি হ'ব। এয়া স্বাভৱিক কথা, কাৰণ ক্ৰম বিকাশৰ ফলত একোটা জীৱৰ প্ৰজাতিৰ পৰা আন এটা নতুন প্ৰজাতিৰ উদ্ভৱ হয়। এনে প্ৰজাতি সমূহ কাল ক্ৰমত ধ্বংস হয় আৰু জীৱাশ্ম হিচাপে আমি দেখা পাওঁ। এইটো প্ৰকৃতিৰ নিয়ম। কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে অবিৰতভাৱে যদি উদ্ভিদ আৰু প্ৰাণী অস্বাভাৱিক কাৰণত ধ্বংস কৰা হয় তেতিয়া হ'লে এইবোৰৰ পৰৱৰ্তী ৰূপ সৃষ্টি হোৱাৰ আগতে বিলুপ্ত হব লগা হয়। তাৰ ফলত এইবোৰ জাতীয় সম্পদ চিৰদিনৰ কাৰণে বিলুপ্ত হৈ যায়। পৰিবেশ ধ্বংস কৰাৰ বাবে যোৱা শতিকাত কত কিমান যে প্ৰজাতি চিৰ দিনৰ কাৰণে অৱলুপ্ত হব লগা হ'ল তাৰ সীমা সংখ্যা নাই। গতিকে এতিয়াই যদি প্ৰাকৃতিক পৰিবেশ সংৰক্ষণৰ চেষ্টা কৰা নহয় তেতিয়া হলে একবিংশ শতিকা শেষ হোৱাৰ আগতে বাকী থকা জীৱ-বৈচিত্ৰৰ ঠাই সমূহ ধংস হৈ যাব। ইয়াৰ লগে লগে এইবোৰত থকা উদ্ভিদ-প্ৰাণীৰ প্ৰজাতি সমূহো বিলুপ্ত হ'ব। ফলস্বৰূপে ইয়াৰ পৰিণামো ভয়াৱহ হব। মানুহ জীয়াই থকাৰ সমল নাথাকিব। বিৱৰ্তন প্ৰক্ৰিয়াও স্তব্ধ হৈ পৰিব। মানুহ কেইবিধ মান খাদ্য শস্যৰ উদ্ভিদ আৰু ঘৰচীয়া জন্তুক লৈ বেছি দিন জীয়াই থাকিব নোৱাৰিব। গতিকে ৰাইজ সচেতন নহলে এই সমস্যা সমাধান কৰা সম্ভৱ নহয়। আইন বা নীতি প্ৰয়োগ কৰিলেও সমস্যাৰ সমাধান নহয়। কাৰণ আইনৰো সুৰুঙা বহুত। ব্যৱহাৰিক দিশত চৰকাৰ বা চৰকাৰী বিভাগবোৰেও ৰক্ষকেহে ভক্ষক হোৱা দেখা যায়। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত আইন প্ৰয়োগৰ জৰিয়তে চৰকাৰী প্ৰচেষ্টাৰ লগতে ৰাইজ আৰু বেচৰকাৰী সংস্থা সমূহ আগবাঢ়ি আহাটো উচিত। মানৱ জাতিৰ ভৱিষ্যত ৰক্ষাৰ স্বাৰ্থত আমি সকলোৰে পৰিবেশ আৰু জীৱ-বৈচিত্ৰ সংৰক্ষণ কৰিবলৈ আগবাঢ়ি অহাটো বৰ্তমান সময়ৰ আহ্বান। পৰিবেশ আৰু জীৱ-বৈচিত্ৰৰ সংৰক্ষণ আমাৰ অকল দায়িত্বই নহয় একান্ত কৰ্তব্যও। ◻◻

Reference Books :

1. Paribesh Adhyan, Asomi Prakashan, Bongaigaon.
2. Prospective in Environmental Studies, Koushik & Koushik.
3. Evaluation of Geography Thought, Mazid Hussain.
4. Adhunik Paribesh Adhyan, Assam Publishing Pvt. Ltd.
5. Economic & Social Geography, Author A. Knowled, J. Wareing.

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library :

নৃতত্ব বিজ্ঞানত ক্ষেত্র অধ্যয়নৰ গুৰুত্ব ঃ এটি আলোকপাত

✍ ডঃ সোণমনি দাস
সহকাৰী অধ্যাপক,
নৃতত্ব বিজ্ঞান বিভাগ

প্ৰকৃতিৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি নৃতত্ব বিষয়ক বিজ্ঞান বিষয় বুলি কোৱা হয়। নৃতত্ব বিজ্ঞান হ'ল মানুহৰ বিষয়ে বৈজ্ঞানিক ভাৱে অধ্যয়ন কৰা এটা বিষয়। প্ৰত্যেক বিজ্ঞান বিষয়বোৰৰ দৰে নৃতত্বও বৈজ্ঞানিক অনুসন্ধান আৰু গৱেষণা পদ্ধতিৰে মানুহৰ বিষয়ে অধ্যয়ন কৰে। নৃতত্বই নিজৰ বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে মানুহৰ বিষয়ে অধ্যয়ন কৰে। নৃতত্ব বিভিন্ন ভাগবোৰৰ ভিতৰত সামাজিক-সাংস্কৃতিক নৃতত্ব হৈছে এটা বিশুদ্ধ সমাজ বিজ্ঞান বিষয়। কিন্তু নৃতত্বৰ ভাগ আৱয়বিক নৃতত্বৰ দৰে সামাজিক সাংস্কৃতিক নৃতত্বই গৱেষণাগাৰত পৰীক্ষা কৰিব লগা নহয়, বৰঞ্চ ই তাৰ তথ্যবোৰ মুকলি ক্ষেত্ৰৰ পৰা সংগ্ৰহ বা জমা কৰে।

বিংশতিকাৰ আৰম্ভনিৰ পৰাই নৃতত্বত ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ উপযোগিতা বা গুৰুত্বৰ বিষয়ে চৰ্চা আৰম্ভ হয়। নৃতত্ব বিজ্ঞানীয়ে তথ্য সমূহৰ নিখুট আৰু সংগতি থকা তথ্য সংগ্ৰহ কৰিবলৈ নিজে তাৰ মুখামুখি হৱৰ অতি প্ৰয়োজন। বিংশতিকাৰ পৰাই নৃতাত্বিক সকলৈ নিজৰ আপোনজনৰ পৰা আতৰি এটা দীঘল সময়ৰ বাবে ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ন আৰম্ভ কৰিলে আৰু সেইবোৰ অধ্যয়নৰ দ্বাৰাই নৃতাত্বিক সকলক অধ্যয়ন কৰা মানুহবোৰৰ সাংস্কৃতিক দিশবোৰ বুজাত যথেষ্ট সহায় কৰিলে।

নৃতত্বৰ ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ ক্ষেত্ৰত আমি প্ৰথমেই নাম লৱ লাগিব Edward Burnett Tylor। Tylor আছিল প্ৰথমা গৱেষক যিয়ে ক্ষেত্ৰ অধ্যনৰ জৰিয়তে নৃতত্ব বিজ্ঞান বিষয়ৰ তথ্য প্ৰত্যক্ষ ভাৱে সংগ্ৰহ কৰিছিল। Tylor ৰ আমি সমান্তৰালকৈ আমি নাম লব লাগিব Franz Boas ৰ, যি আছিল ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ এজন অগ্ৰণী নৃতাত্বিক। আনহাতে Bronislow Malinowski এ নৃতাত্বৰ ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ বিখ্যাত পৰম্পৰা ক্ৰমে বিকাশ ঘটাইছিল। তেওঁৰ মতে, মানুহৰ জীৱনৰ বিভিন্ন ৰেহৰূপবোৰ আন্ত-সম্পৰ্কীয়। সেইকাৰণে তেওঁ সমাজৰ সকলো দিশবোৰ পুংখানুপুংখ ভাৱে অধ্যয়ন কৰিছিল । তেওঁৰ মতে নৃতত্ব বিষয়ক অধ্যয়ন কৰাৰ প্ৰাথমিক পথ হৈছে Field Study বা ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ন। ইয়াৰোপৰি তেওঁ "The Agronauts of the Western Pacific নামৰ কিতাপত নৃতত্বত ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ অন্তৰ্ভুক্তি সম্বন্ধে ভালদৰে আলোচনা কৰিছে। Malinowski এ প্ৰথমে ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ন কৰিছিল তেওঁৰ কিছুমান স্থানীয় (শ্বেতচৰ্মী) বন্ধুৰ লগত থাকি। কিন্তু কিছুদিন যোৱাৰ পিছত তেওঁ অনুভৱ কৰিলে যে, তেওঁ তথ্য সংগ্ৰহ কৰাৰ বাবে যিবোৰ প্ৰথা অৱলম্বন কৰিছে তাত যেন কিছু ত্ৰুটি আছে। গতিকে লগে লগে তেওঁ স্থানীয় বন্ধুবোৰৰ সংগ এৰি স্থানীয় গাওঁতে এটা শিবিৰ পাতি তথ্য সংগ্ৰহ কৰিব আৰম্ভ কৰিলে। গাওঁখনতে থাকি তেওঁ স্থানীয় গাওঁৰ মানুহবোৰৰ অভ্যাস, ৰীতি-নীতি, ব্যৱহাৰ, আচৰণ ইত্যাদিবোৰ সংগ্ৰহ কৰিলে যিটোনেকি এখন প্ৰশ্ন তালিকাৰ সহায়ত সংগ্ৰহ কৰা সম্ভৱ নাছিল।

মেলিনসস্কিৰ পিছতে নাম লৱ লাগিব A.R. Radcliffe Brown ৰ। তেওঁ আন্দামান দ্বীপৰ ওপৰত বিস্তাৰিত ৰূপত ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ন কৰিছিল। সামাজিক নৃতত্ব ক্ষেত্ৰখনত Radcliffe Brown আছিল W.H.R. Rivers ৰ প্ৰথম ছাত্ৰ। 1906 চনত Rivers এ Radcliffe Brown ক আন্দামান দ্বীপত থকা মানুহবোৰৰ সাংস্কৃতিক বুৰঞ্জী পুনৰাই গঠন কৰিবলৈ পঠাই দিয়ে। কিন্তু শেষত তেওঁ মনেৰে ভৰা ধৰণে অধ্যয়ন নকৰি আন্দামান দ্বীপৰ মানুহবোৰৰ পৌৰাণিক কথা, তেওঁলোকৰ উৎসৱ, ধৰ্ম ৰীতি-নীতি ইত্যাদিবোৰ অধ্যয়ন কৰে আৰু সেইবোৰ তথ্য

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library

গঠন আৰু কাৰ্যকৰণৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি বিশ্লেষণ কৰে। কিন্তু Franz Boos, A.C. Haddon Malinowski আৰু Radcliffe Brown এ বিংশ শতিকাৰ প্ৰথমাৰ্ধত সম্পূৰ্ণ প্ৰণালীবদ্ধ আৰু প্ৰমাণসহ নৃতত্বৰ ক্ষেত্ৰৰ ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ন কৰে।

নৃতত্বৰ ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নত Herskovits নাম লেখত লবলগীয়া। Herskovita (1942) এ উপদেশমূলক হিচাপে উল্লেখ কৰিছে যে, ক্ষেত্ৰ এখনত যিমান দূৰ সম্ভৱ হয় পৰ্য্যবেক্ষণ কৰিব লাগে, অনুমতি সাপেক্ষে অংশগ্ৰহণ আৰু যদি সম্ভৱ হয় বহলভাৱে নিজৰ অভিজ্ঞতাবোৰ স্থানীয় ব্যক্তিৰ লগতে আলোচনা কৰিব লাগে। নিয়ম অনুসাৰে এজন নৃতাত্বিকে নিজকে পৰিস্থিতি, পৰিবেশ আৰু পৰিসৰ অনুযায়ী যোগ্য কৰি লব লাগে। এইক্ষেত্ৰত আমি নৃতাত্বিক Evars Pritchard ৰ তেওঁৰ পূৰআফ্ৰিকাৰ নুৰেৰ আৰু আজান্দা ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ অভিজ্ঞতাৰ বিষয়ে দিয়া বিৱৰণটো ফঁহিয়াই চাব পাৰো। নুৰেৰসকলে আজান্দাবোৰক সমকক্ষ বুলি ভাৱিছিল যদিও আজান্দাবোৰে নিজকে বহু ওপৰত বুলি জ্ঞান কৰিছিল। এটা সময়ত নুৰেৰসকলে আজান্দাবোৰক সিহঁতৰ নিজৰ সম্প্ৰদায়ৰ সদস্য হবলৈ জোৰ প্ৰয়োগ কৰিছিল যদিও শেষত নাৰৰ সকলক আজান্দা সম্প্ৰদায়ৰ পৰা আতৰ হবলৈ বাধ্য কৰাইছিল। Evans Pritchard এ 1926 চনৰ পৰা 1938 চনলৈ চুডান আৰু কেনিয়াৰ ওপৰত ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ন কৰিছিল। তেওঁ নৃতত্বৰ গৱেষণাক তিনিটা পৰ্য্যায়ত অংকিত কৰিছিল।

ক) ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ পৰ্য্যায়
খ) তুলনাত্মক পৰ্য্যায় আৰু
গ) সিদ্ধান্তৰ পৰ্য্যায়।

ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ গুৰুত্ব ঃ

নৃতাত্বিক সকলে সাধাৰনতে সহজ-সৰল, আকাশত সৰু, একাঘৰীয়া আৰু আদিম সমাজৰ ওপৰত ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ন কৰে। এটা দীঘল সময়ৰ বাবে এটা সৰু সম্প্ৰদায়ৰ ওপৰত ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ন কৰি এজন নৃতাত্বিকে সমাজখনৰ সম্পূৰ্ণ ছবিৰ লগতে তেওঁলোকৰ সাংস্কৃতিক দিশটোও সংগ্ৰহ কৰে। নৃতাত্বিকে সামাজিক ভূমিকা, সামাজিক পৰিস্থিতি আৰু ইয়াৰ লগত জড়িত আন্তঃসম্বন্ধীয় তথ্যবোৰ সংগ্ৰহ কৰিবলৈ কোনোধৰণৰ সঁজুলি ব্যৱহাৰ নকৰে। সেইকাৰণে এই তথ্যবোৰৰ প্ৰকৃতি সদায় উন্নত গুণসম্পন্ন মানদণ্ডৰ হয়। কিন্তু যেতিয়া পৰিমাণবোধক বা সংখ্যা বুজোৱা তথ্যৰ ওপৰত ভৰসা কৰিব লগা হয় তেতিয়া পৰিসংখ্যা পদ্ধতি অৱলম্বন কৰাওঁ দেখা যায়।

নৃতত্ব বিজ্ঞানৰ বিশেষকৈ সামাজিক-সাংস্কৃতিক নৃতত্ব অধ্যয়নৰ বাবে ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ন অতি প্ৰয়োজন। প্ৰাথমিক অৱস্থাত এই বিষয়টোৰ বিষয়ে জানিবলৈ ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ পৰা বহুত কথায়ে আহৰণ কৰে।

নৃতত্ব বিজ্ঞানৰ ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ আন এটা উল্লেখনীয় দিশ হল স্থানৰ নিৰ্বাচন। নৃতাত্বিক সকলে সাধাৰণতে একেজাতীয় গোষ্ঠী য,ত নেকি সেই গোষ্ঠীটোৰ ভাষা আৰু সাংস্কৃতিক দিশৰ পৰা এটা নিৰ্দিষ্ট পৰিচয় বহন কৰি আছে। ইয়াৰ লগতে তেনেকুৱা গোটবোৰ কাৰিকৰীভাৱে আৰু অৰ্থনৈতিকভাৱে সহজ-সৰল হয়। এনেকুৱা সমাজবোৰত উচ্চস্তৰীয় শ্ৰেণীবিভাজন পৰিলক্ষিত নহয় বা বহুত কম। প্ৰকৃততে এজন নৃতাত্বিকে বহুত আনন্দ লাভ কৰে যেতিয়া তেওঁ এটা গোটক অকলে নিজৰ অধীনত চম্ভালি তেওঁলোকৰ তথ্য সংগ্ৰহ কৰে। সামাজিক নৃতাত্বিকে এটা বিশেষ সমস্যা বা দিশৰ ওপৰত তথ্য সংগ্ৰহ নকৰি গোটটোৰ সম্পূৰ্ণ সমাজ জীৱনৰ ওপৰতহে অধ্যয়নৰ গুৰুত্ব আৰোপ কৰে। সেইকাৰণে সামাজিক নৃতাত্বিকে বিশ্বাস কৰেযে কোনো এটা গোটৰ মানুহৰ সমাজ জীৱনৰ কোনো এটা অংশ অধ্যয়ন কৰা সম্ভৱ নহয় যেতিয়ালৈকে গোটেই সামাজিক দিশবোৰ অধ্যয়ন কৰা নহয়।

প্ৰত্যেক ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ণ, প্ৰশিক্ষণ বা গৱেষণা যিয়েই নহওক লাগে তাত কিছুপৰিমাণে নিজা প্ৰস্তুতি অতি প্ৰয়োজন। A.L. Epstein এ তেওঁৰ গ্ৰন্থ The Craft of Social Anthropology (1969) ত কৈছে যে, ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ বাবে প্ৰস্তুতি কাৰ্যটো উক্ত বিষয়টোৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে এটা প্ৰয়োজনীয় প্ৰশিক্ষণ আৰু ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ণ হৈছে নিজে এটা অতুলনীয় আৰু প্ৰয়োজনীয় অভিজ্ঞতা। ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ প্ৰস্তুতি সাধাৰণতে দুই ধৰণৰ। প্ৰথমটো হ'ল জ্ঞান সম্বন্ধীয় প্ৰস্তুতি আৰু দ্বিতীয়টো হ'ল মূল বা আৱশ্যকীয় সামগ্ৰীৰ প্ৰস্তুতি। যদি কোনো এটা

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library

জনজাতীয় গোটৰ ওপৰত ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ন কৰিবলগা হয় তেতিয়া উক্ত গোটটোৰ বিষয়ে এটা সম্যক জ্ঞান লাভ কৰাটো অতি প্ৰয়োজনীয় আৰু এইটো সাধাৰণতে পুথিভড়াল বা ইণ্টাৰনেট আদিৰ পৰা পাব পৰা যায়। বৰ্তমান সময়ত ইণ্টাৰনেট হৈছে অতি সহজ মাধ্যম। এইবোৰৰ পৰা আমি অধ্যয়ন কৰিব লগা গোটটোৰ বিষয়ে আগতীয়াকৈ কিছু জ্ঞান লাভ কৰিব পাৰো। নৃতাত্বিক সকলে সহজ-সৰল, আকাৰত সৰু আৰু আওঁহতীয়া ঠাইত বাস কৰা গোটৰ ওপৰত নিজৰ গৱেষণা কৰে। গতিকে ক্ষেত্ৰৰ স্থানৰ আগতীয়া তথ্যৰ অতি প্ৰয়োজন। এই ক্ষেত্ৰত নৃতাত্বিক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ তথ্য যোগানৰ বাবে Notes and Queries on Anthropology (1951) হৈছে এখন পথ প্ৰদৰ্শনমূলক গ্ৰন্থ। দ্বিতীয় প্ৰস্তুতিটো হ'ল মূল বা আৱশ্যকীয় সামগ্ৰীৰ প্ৰস্তুতি। ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নত অভিলেখক বা গৱেষকজনে নিজ ঘৰৰ পৰা আঁতৰত বহু দিনৰ বাবে ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ন কৰিব লগা হয়। সেইকাৰণে ক্ষেত্ৰত ব্যৱহাৰৰ বাবে বহুতো সামগ্ৰীৰ প্ৰয়োজন হয় যেনে বেগ, শুকান খাদ্য, ঔষধ, পানী, টৰ্চ, কাকত, টোকাবহী, কলম, পেঞ্চিল, কেমেৰা, টেপ ৰেকৰ্ডাৰ ইত্যাদি। এনেকুৱা সামগ্ৰীয়ে ক্ষেত্ৰত ভৱিষ্যতে হব পৰা সমস্যাৰ পৰা বহু পৰিমাণে পৰিত্ৰাণ পাব পাৰি।

এইবোৰৰ উপৰিও ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ বাবে প্ৰয়োজন হয় মানসিক প্ৰস্তুতি। ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নত নিজৰ সামাজিক মৰ্যাদা, মূল্যবোধ আৰু নিজৰ আৱেগ অনুভূতিবোৰ একাষৰীয়া কৰি সম্পূৰ্ণৰূপে অধ্যয়ন কৰিব লগা গোটটোৰ পৰিবেশৰ লগত মিলি যাবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। ক্ষেত্ৰখনত যিধৰণৰ সা-সুবিধা পোৱা যায়। তাতে নিজকে সন্তুষ্ট কৰি ৰাখিব লাগে। ইয়াৰ লগতে গৱেষক জন মাৰ্জিত ব্যৱহাৰ আৰু মাৰ্জিত সাজ-পোছাকৰ গৰাকী হোৱা অতি বাঞ্চনীয়। গৱেষকজনে ক্ষেত্ৰত প্ৰৱেশৰ লগে লগে তেওঁৰ প্ৰথম কৰণীয় কাম হৈছে ক্ষেত্ৰখনৰ মূৰব্বী, ক্ষেত্ৰৰ সচেতন নাগৰিক শিক্ষক আদি তেনেধৰণৰ ব্যক্তিৰ লগত পৰিচয় হৈ অধ্যয়নৰ উদ্দেশ্য আৰু বিষয়বস্তু সম্বন্ধে বিশদভাৱে জ্ঞাত কৰাটো অতি প্ৰয়োজন।

ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ বিষয়বস্তুবোৰ শুদ্ধকৈ আহৰণ কৰিবলৈ হ'লে উক্ত অঞ্চলটোৰ মানুহবোৰৰ লগত এটা সু-সম্পৰ্ক গঢ়াৰ অতি প্ৰয়োজন। অন্যথা ইয়াৰ বিপৰীতে ভুল তথ্য পোৱাৰ আশংকা থাকে। আনকি গৱেষক বা অভিলেখকজনে ক্ষেত্ৰত নিজকে এজন সৎ আৰু দায়িত্বশীল ব্যক্তি হিচাপে নিজেক প্ৰতিষ্ঠা কৰিব লাগে। ক্ষেত্ৰত সহযোগ তেতিয়াহে পোৱা যাব যেতিয়া উক্ত গোটৰ মানুহবোৰৰ মাজত এটা বন্ধুত্বপূৰ্ণ সম্পৰ্ক গঢ়ি তুলিব পৰা যায়।

গ্ৰন্থপঞ্জী ঃ

Ali, I and B.K. Medhi 1982 : Samajik Nritattwa Sambhad Gauhati University. Banerjee, H.H. 1994 Introduction to social and cultural Anthropolgy, K.K. Publication, Kolkata Kottak, C.P. 1989 Anthropology, Hindustan Publishing Corporation (India), Delhi.

□□□

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library:

বাবুচোৰ

✍ মোহন লাল চৌধুৰী

শৰতৰ সন্ধ্যা। প্ৰকৃতিয়ে কুঁৱলীৰ পাতল ওৰণি এখন টানি লৈছে। ঘৰে ঘৰে চাকি দুটি এটি জ্বলি উঠিব ধৰিছে। হেন সময়তে নিৰানন্দময় পুৰণিকলীয়া ঘৰ এটাৰ দুৱাৰ মুখত নৰেনে আহি মাত লগালে; 'ভূপেন আছানে?' ভিতৰৰ পৰা গম্ভীৰ উত্তৰ আহিল, 'দুৱাৰখন ঠেলা মাৰি আহা; বন্ধ নহয়।'

আহল বহল কোঠা এটা। মাজমজিয়াত এখন মেজত ভূপেনে কিবা লেখি আছিল। ৰঙা কেৰাচিন তেলৰ লেমটোৰ জৰাগ্ৰস্ত পোহৰে কোঠাটোৰ চাৰিওকাষৰ বেৰৰ ওচৰ চুকি পোৱাগৈ নাই। কোনোবা কালতে ঘৰটোত চূণ-তেল দিছিল বুলি অনুমান হয়। তাৰে ওপৰত মাজে মাজে গোবৰ মাটিৰে লেপি চিত্ৰ বিচিত্ৰ কৰি পেলোৱা হৈছে। বহা আসনৰ ভিতৰত হাত ভঙা পিঠি এৰা মূল্যবান পুৰণি চকী কেইখনমান। দীঘল মেজ এখনত ধুলিৰে ঢাক খাই থকা উইয়ে বাৰ কটা কিতাপ কিছুমান বেওৱাৰিচভাৱে পৰি আছে। নৰেনৰ এই নিৰানন্দময় ঘৰত সোমোৱা মাত্ৰকে মনটো অলপ দমি গ'লেও বল সঞ্চয় কৰি ক'লে; 'কিহে ফাটক খালাচী! সাজবেলা ওলোৱা অভ্যাসটো একেবাৰেই পাহৰি গ'লা নেকি?' বন্ধুৰ কথা শুনি ভূপেনৰ মুখত হাঁহিৰ ৰঙা ৰেখা এটা পৰি আকৌ নাইকিয়া হ'ল। এইবাৰ আগতকৈও মলিন ভাৱে ক'লে; 'নহয় ভাই, মাৰৰীয়া ভাগিনটোৰ পৰা চিঠি এখন পাইছোঁ, তাৰে উত্তৰ লেখিছোঁ।'

ভূপেনৰ ভিনীহিয়েক এজন নামজাদ চাহ খেতিয়ক। ল'ৰা কালৰ পৰা ডেকা কাললৈকে বায়েকৰ লগতেই তাৰ বেছি ঘনিষ্ঠতা। মাকতকৈ বায়েককে সি বেছিকৈ জানে। বায়েক-ভিনীহিয়েকতকৈ তাৰ আৰু বেছি আপোন কোনো নাই বুলি সি ভাবিছিল। ভিনীহিয়েক যে পৰ মানুহ আৰু বায়েকৰ কাৰণেই যে আপোন হৈছে; এই কথা ভূপেনে বায়েক মৰাৰ কেইমাহমান পিছৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰাহে বুজিব পাৰিলে।

আই. এ.ত বৃত্তি পাই থাৰ্ডইয়েৰত নাম লগাওতেই কলেজ-স্কুলত ষ্ট্ৰাইকৰ ধুম উঠিল; চাৰিওফালে 'গান্ধী কি জয়' ধ্বনিৰ মহাৰোল চানি গ'ল। বাজাজ ফাগুৰ পৰা দৰমহা খাই খাই উকীল বেৰিষ্টাৰ সকলে চৰকাৰী আদালত 'বয়কত' কৰি ত্যাগৰ জ্বলন্ত পটন্তৰ দেখুৱাব ধৰিলে। তেওঁলোকৰ ওজস্বিনী ভাষাৰ বক্তৃতা শুনি কলেজ বিদ্যাৰ অসাৰতা উপলব্ধি কৰি ভূপেনেই কলেজ এৰাত সকলোৰে আগবনুৱা হ'ল আৰু গাঁৱলীয়াৰ মাজত যতৰ-নেওঠনী চলোৱাত লাগি গ'ল। সকলোৱে ক'লে— এয়েতো ডাঙৰ মানুহৰ ল'ৰাৰ কাম। বাঘৰ ছলি বনক দৃষ্টি।' ভূপেনৰ পিতাকে ৰাইজৰ হকে কি কৰিছিল, কমিশ্যনাৰ, ডেপুটী কমিশ্যনাৰৰ লগত নিৰ্ভীক ভাৱে কি তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰিছিল, তাৰে নথি-পত্ৰৰ ৰাইজৰ মাজত পুনৰ আলোচনা হ'ব ধৰিছে। বি. এ. পাছ হ'লে স্বৰ্গীয় পিতাকৰ সূত্ৰেদি হাকিমী পদ ভূপেনৰ সুনিশ্চিত আছিল। বক্তৃতাত পাৰ্গত দেশ হিতৈষী সকলে এই ত্যাগৰ আদৰ্শ ৰাইজৰ আগত দাঙি ধৰাৰ সুযোগ এৰা নাছিল। বন্ধু বান্ধৱে এই গৌৰৱত গৌৰৱান্বিত হৈ উঠিছিল। ভূপেনৰ হাউলীলৈ অহা যোৱা মানুহৰ সীমা সংখ্যা নাই।

দুবছৰ বিনাশ্ৰম কাৰাদণ্ড ভুগি হৃদৰোগ এটা বুকুত বান্ধি আগৰ সৌষ্ঠৱ পূৰ্ণ শৰীৰ জেলখানাত এৰি হাড় ছাল সোপা লৈ ভূপেন আহিবৰ আজি কেইমাহমান হৈছে। সি জেলত থাকোতেই বায়েকো ঢুকাইছে। এতিয়া ঘৰৰ অৱস্থা বৰ বেয়া। ভূপেনৰ পিতাক অইন ধনীৰ দৰে দুখীয়াৰ তেজ শুহি অনা বিধৰ মানুহ হোৱা হ'লে তেওঁৰ টকা কোনে কিমান খালেহেঁতেন। বহুত একাণপতীয়া মনৰ নিঃসহায় ঘূৰি ফুৰা ডেকাক তেওঁ টকা পইচা দি নিজে খাটিখুতি ব্যৱসায়-বাণিজ্যত লগাই দিছিল। সিহঁতৰ হিচাপ পৰীক্ষা, ব্যৱসায় বৃদ্ধি শিকোৱাৰ বাবে সপ্তাহত এটা বাৰ তেওঁৰ

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

বন্ধা আছিল। মৃত্যুৰ সময়ত যিখিনি টকা এৰি গৈছিল, তাৰে ভূপেনৰ পঢ়াৰ খৰচ যোগাওতে কিছু ব্যয় হয়। বাকী কিছু ভূপেনৰ হিত চিন্তি বন্ধু-বান্ধৱে কাঠিত বহি হিত চিন্তি চিন্তি মাকৰ হাতৰ পৰা সৰকালে আৰু কেৱে বা ভূপেনৰ কইনাৰ বাতৰি দিয়ে নিলে, কেৱে হেণ্ডনোট দি, কেৱে এনেই নি নাইকিয়া কৰি পেলালে।

এতিয়া তেওঁৰ ঘনাই খবৰ লওঁতা ল'ৰা কালৰ লগৰীয়া নৰেনেই যি আছে, বাকী বিলাকে ক্ষণ বুজি এৰা দিছে। বহুতে এতিয়া দেখিলেও গল কাতি কৰি গুচি যায়। নামাতিলে নহয় বুলি কোনোৱে এবাৰ মাত দিয়ে এইমাত্ৰ। পিতাকৰ পৰা দিম বুলি নিয়া টকা পইচাৰ কথা ক'লে কেৱে কয় 'নমৰো মানে নেহেৰায় বোপা' কেৱে বা কয় 'জবানেই সাতখন লেখাৰ সমান' ইত্যাদি ভাবৰ উত্তৰ পায়। মানুহৰ গলত চিপজৰী নাথাকিলে মুখেৰে কোৱাত ফল নাই দেখি ভূপেনে এতিয়া আৰু একো নকয়।

বায়েকৰ কথা মনত পৰিলে সি চকুপানী সামৰিব নোৱাৰে। সামান্য কথাতে বায়েকৰ ওপৰত ৰোহ কৰি কতদিন যে বন্ধত নগৈ হোটেলৰ ভাত খাইছে, মানুহ পঠিয়াই ভেম ভাঙি নিয়াৰ কথা আৰু কত কি যে মধুময় স্মৃতিৰ মায়া কানন ৰচনা কৰি নিৰ্জ্জন হাউলীৰ জীৰ্ণ কোঠাত অকলে অকলে দিন নিয়াইছিল। এনেতে নৰেনে আহি ক'লে; 'কিহে কৃষক সম্মিলনীৰ সভাপতি, দেখোন ঘৰতে বহি আছা?' কাম কৰিব নোৱাৰিলে কি হ'ব এদিন মিছামিছি বক্তৃতা সোপা দি। তেন্তেনো কোন হ'ল?' ভূপেনে ক'লে; 'মই বৰ গোহাঁইৰে নাম কৈছো, হওঁক তেৱে উকীল মানুহ এটা বক্তৃতাৰ পৰা দুই চাৰিজন মক্কেল পায় যদি সেয়ে যথলোভ।' নৰেন অলপ গৰম হৈ ক'লে 'তুমি সেইজনকহে বিচাৰি পালা। দুই বছৰৰ ভিতৰত হোৱা পৰিৱৰ্ত্তন তুমি ধৰিব পৰা নাই। কমিউনেলিজিম আৰু প্ৰভিনচিয়েলিজিমৰ ভিটামিন এইজন স্বৰাজীয়ে হজম কৰি পেলাইছে। তাৰে এতিয়া পৰীক্ষা কৰিছে গাঁৱলীয়া আৰু চহৰীয়া বুলি এখন মহামেল লগাই দি। হোজা গাঁৱলীয়াই বাঁহতলীত পৰি কেপকেপাই থাকোতেই যাব। লোকে মজা কৰি কাউন্সিললৈ গৈ টিঘিল ঘিলাব।' 'তেওঁ জানো গাঁৱলীয়া?' নৰেনে ক'লে— 'তেওঁৰ ভেটি এটা গাঁওত আছে নহয়। অনক্ষৰৰ পৰা বোলে ভোট আনিবৰ এইটিয়ে উত্তম উপায়। শিক্ষিতে এনেদৰেই অশিক্ষিতক ঠগায়।' ভূপেনে এটা দীঘল হুমুনিয়াহ পেলাই ক'লে; 'কৰক দিয়া যেয়ে যি কৰে; যেতিয়া নিজৰ বল নাই। এই মনোবৃত্তি লৈ আমিয়ে আকৌ যাওঁ বৃটিছ গৱৰ্ণমেণ্টৰ লগত যুঁজ কৰি ৰাম ৰাজ্য পাতিবলৈ।' নৰেনে বন্ধুৰ মন বুজি ক'লে, যি হ'বৰ হৈছে হ'ল, বলা আজি লক্ষ্মী পূৰ্ণিমা, ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পাৰেদি অলপ ঘূৰি অহা যাওঁক। ভূপেনে আচৰিত হৈ উঠি ক'লে— 'লক্ষ্মী পূৰ্ণিমা আজিহে বলা তেন্তে' বুলি দুই বন্ধু ওলাই গ'ল।

শৰত কালৰ চন্দ্ৰাৱলী ৰাতি। চন্দ্ৰমাই উতলা ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ লগত মহানন্দে ৰাসক্ৰীড়া আৰম্ভ কৰিছে। দুই বন্ধু নীৰৱে গৈ নিজান বাটৰ ওখ শিল এটাত বহিল। নিলগত কোনো এজনে বাঁহী বজাইছিল। ছিল ছিললৈ বলা বতাহ একো ছাটিয়ে গাত একো একোবাৰ শিহৰণ তুলি দিছিল। এনেতে ভূপেনে আপোন মনে কৈ উঠিল 'এই শৰত কালৰ জোনাকত কতদিন বাইৰ লগত গৈ কথাপাতি কটাইছিলো ইয়াতেহু বায়ে জোনাক বৰ ভাল পাইছিল। তোমাৰ দৰে বাই আজি লগত থকা হ'লে নদীৰ ইমান কাষৰ শিলত মোকতো কেতিয়াও বহিব নিদিলেহেঁতেন। সিদিনাৰ কথা অথচ আজি সপোন যেন লাগে।'

নৰেনে ফুৰিবলৈ উলিয়াই অনাৰ উদ্দেশ্য বুজাই বঢ়াই বন্ধুক এটা কামত লগাই দিয়া। সেয়ে নৰেনে ক'লে— 'আকৌ সেইবোৰ উলিয়াইছা? এনেহ'লে মই আৰু তোমাৰ লগত নুফুৰো।' বাৰু ভূপেন - যোৱাতো গ'লেই, তুমি এতিয়া কি কৰিবা বুলি ভাবিছা। এনেকৈ ভাবি গুনি থাকিলে চলিব জানো! এই অৱস্থাত তোমাৰ মাৰা আৰু সৰু ভায়েৰাহঁতৰো কিবা এটা উপায় কৰিব লাগে। ভূপেনে এটা দীৰ্ঘ নিশ্বাস পেলাই ক'লে— 'কি কৰিম? সেইবিলাক ভাবিলেতো বলিয়াই হোৱাৰ কথা। কিন্তু 'এইবিলাক নকৰো' মই চৰকাৰক লেখি দিতো চাকৰি ল'বলৈ, মোৰ গল কটা গ'লেও নোৱাৰো। ভাগ্যত যি আছে হ'ব।' নৰেনে ভূপেনৰ মুখত এই দৃঢ়ভাৱ ফুটি উঠা দেখি ৰং পাই কলে— 'কিয় ব্যৱসায় কৰা।' ভূপেনে লাহেকৈ ক'লে— 'তাকে ভাবিয়েতো জেলৰ বাহিৰত ভৰি দিছিলো, কিন্তু মোক জানো কোনোবাই টকা দিব?' 'কিয় তোমাৰ চিনা-জনা বহুত দেখোন অৱস্থা পন্ন সহকৰ্মী আছে এবাৰ তেওঁলোকক ধৰি চোৱাছোন। তেওঁলোকে তোমাকো বিশ্বাস নকৰিবনে? ভূপেনে কলে—

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

এই কেইদিনতে আৰু মানুহ চিনিবৰ বাকী নাই নৰেন। নাম নকওঁ বাৰু; পিতাই নিজ হাতে মানুহ কৰি যোৱা ধনী এজনক টকাৰ কথা কওতে কি কয় জানা? দিনৰ গতি আজিকালি বৰ বেয়া, টকা পইচা সকলো বোলে বাহিৰতে পৰি আছে। বৰকৈ ধৰাত শেষত ক'লে যে এশমান টকা কোনোমতে 'কেএণ্ডৰ' পৰা আনি দিব; কিন্তু তালৈকে আকৌ ভিনীহিৰ চিঠি লাগে। মানে জামিন লাগে আৰু সহকৰ্মীৰ কথা কৈছা নহয়। গৈছিলো ভবেন্দ্ৰ ডাক্তৰৰ ঘৰলৈ। জনাই নহয় তেওঁৰ টকা খাওতা নাই। কিন্তু কি যে ক'লে ভালকৈ বুজিবই নোৱাৰিলো। স্বাধীনতা, আইন অমান্য, গাঁও সংগঠন, নানান বিষয়ৰ কথা ক'লে। মোৰ কথাটো কোৱাত প্ৰথমতে উৰায়ে দিলে বোলে 'কি কাৰবাৰ কৰিবা মিছামিছি, দেশৰ কামত লাগি যোৱা।' মই ক'লো— 'খাবলৈ যে নাই।' শেষত প্ৰকাৰন্তৰে বুজালে যে আমাৰ ডেকাবিলাকে মাৰোৱাৰী, বঙালীৰ দৰে কাৰবাৰ কৰিব নোৱাৰে। বহুতৰ পৰা বহুত এনে ধৰণৰ উত্তৰ পাইছো ভাই। এতিয়া সকলোকে এৰি পঙ্গুৰ দৰে ভাগ্যক ধিয়োৱাৰ বাহিৰে উপায় নাই।'

নৰেনৰ অনুৰোধত বুঢ়ীমাক আৰু সৰু ভায়েকৰ মুখৰ ফালে চাই নিৰুপায় হৈ ভূপেনে শেষত বাগিছাৰ কেৰাণী কামত সোমাল। চল্লিশ টকা দৰমহাৰে ঘৰ আৰু নিজৰ খৰচ কথমপিহে চলাইছে। অৱসৰ সময়ত ঘৰতে বহি আকাশ-পাতাল ভাবে। কেৰাণী মহলৰ মেলত সি মাত দিবৰ ঠাই বিচাৰি নাপায়। সেয়ে বৰ আমনি লাগিলে কুলী লাইনৰ ফালে এবাৰ ওলাই যায়। সিঁহতৰ লগত দুখৰ সুখৰ কথা পাতে। মানুহে মানুহক সহায় সম্বলহীন কৰি কিদৰে পশু কৰি ৰাখিছে তাকে চায়। সিঁহতৰ দুখ, দৈন্য, অজ্ঞতা অসহায় অৱস্থা দেখি নিজৰ দুখ পাহৰি যায়। এদিন এজন বুঢ়া কুলীয়ে ভূপেনক সুধিলে 'বাবু, সদায় কিয় ইমান মন মাৰি থাকা? মনত কিবা দুখ আছে নেকি?' সিদিনাৰ পৰা ভূপেনৰ বিশ্বাস হ'লে যে সিঁহতৰ প্ৰাণ আছে। অইন কাৰো পৰাতো সি এনে কথা শুনা নাই। বৰং তাৰ দুখৰ এই মহাভাৰততে মানুহে নিজৰ নিজৰ মনৰ ৰহন লিপি তাৰ বিপক্ষে নানান কথাৰ অৱতাৰণা কৰা সি গম নোপোৱা নহয়।

ভূপেনৰ চাকৰিৰ দ্বিতীয় বছৰত সোমাইছে। পুৰণি মেনেজাৰ বিলাতলৈ গৈছে। নতুন জনক প্ৰথমেই বঙালী হেডক্লাৰ্ক জনে চালাম আৰু পদলেহনে দি বন্দী কৰিছিল। এই বন্দীবীৰ জনৰ দুৰ্ব্যৱহাৰত কুলীবিলাক অসন্তুষ্ট হৈ উঠিছিল। কুলীৰ এই উদ্ভগুলি ভূপেনৰ টিপত হোৱা বুলি হেডক্লাৰ্ক জনে বুজাই দিলে, কাৰণ গা-বন্ধ মাইকী এজনীক বেট মৰাৰ হুকুম দিয়াত ভূপেনে এদিন প্ৰতিবাদ নকৰাকৈ থাকিব নোৱাৰিলে। সেইদিন ধৰি ভূপেনৰ ওপৰত চাহাবৰ বিষম বিষদৃষ্টি।

জাৰৰ দিন। ভূপেনৰ জেলত ওপোজা বুকুৰ বিষটোৱে কিছুদিনৰ পৰা বৰকৈ পীড়া কৰিছে। তথাপি অফিচৰ কামৰ বোজা নিয়ম মতেই টানিব লাগে। হেডক্লাৰ্ক আৰু চাহাবৰ তাপত ছুটি পাবৰ উপায় নাই। সিদিনা অসুখ অসহ্য হোৱাত কামজাৰীলৈ যাব নোৱাৰিলে। সেয়ে হেডক্লাৰ্কে কলামুখে কথা কৈছে। আজি আকৌ সিদিনাৰ দৰেই বিষ। চাহটোপাই তাৰ জীৱন। সেয়ে কুলীৰ ল'ৰাটোৰ হাত নেচাই নিজেই মনৰ জোখাৰে চাহখিনি কৰি খাব ধৰিছে, এনেতে বাগানৰ বন্ধু এজনে আনি চিঠি এখন দিলে। আখৰ দেখিয়ে বুজিলে যে নৰেনৰ চিঠি। লৰালৰিকৈ পঢ়িব ধৰিলে। চিঠিৰ মৰ্ম— সৰু ভায়েকজন প্ৰথম হৈ 'এলাও' হৈছে। খৰছৰ টকা নৰেনেই দিছে। কিন্তু মাকৰ বৰ অসুখ। তেওঁক চাবৰ কাৰণে আকুল হৈছে। অন্ততঃ পোন্ধৰ দিনৰ কাৰণে নাহিলেই নহয়।

ভূপেনে বুজিলে যে বৰ টান নহ'লে নৰেনে এনেকৈ নেলেখে। মানুহজনক বিদায় দি লৰালৰিকৈ এখন ছুটিৰ দৰখাস্ত লেখি লগতে নৰেনৰ ইংৰাজী চিঠিখন গাথি চাহাবৰ বঙলা মুখে বাট মেলা দিলে। চাহাবে মাইকী মহৰি কেইজনীমানৰ লগত কথা পাতি আছিল। এনেতে ভূপেনে 'গুদমৰ্নিং' দি দৰখাস্তখন দিলে। পঢ়ি চায়েই দৰখাস্তখন দলি মাৰি দি হিন্দুস্থানীতে ক'লে- 'ছুটি নোপোৱা'। এনে অপমান সহ্য কৰা অভ্যাস ভূপেনৰ নাথাকিলেও অভাৱ আৰু নিৰাশ্ৰয় অৱস্থাই সকলো সহিবলৈ কিছু পৰিমাণে শিক্ষা দিছিল। এনে চাকৰি এৰি কুলি কাম কৰিও তাৰ নিজৰ মুঠা উলিয়াবৰ সাহস তাৰ আছিল। কিন্তু ভায়েক আৰু মায়েকৰ কাৰণেইতো তাৰ এই আত্মবলি। আৰু দুইমাহ দুখে-কষ্টে গলেই দেখোন তাৰ মন বুজা মেনেজাৰ আহি পাব— ইত্যাদি ভাবি তাৰ উৰ্দ্ধমুখী ৰক্তস্ৰোত নমাই দৰখাস্তখন বুটলি আনি ক'লে— 'নহ'লে কেইদিন মান কম কৰিয়ে দিয়ক, সেই কেইদিনৰ দৰমহাই নালাগে'।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

চাহাবে খঙতে গৰম হৈ ক'বলৈ ধৰিলে— 'কুলীবিলাকক তুমিয়ে বিদ্ৰোহী কৰি তুলিছা। কোম্পানীৰ দৰমহা খাই কোম্পানীৰে অহিত চিন্তিছা। নিমহক হাৰামকা বাচ্ছা।'...... শেষৰ কথাষাৰত ভূপেনে চক খাই উঠিল। আচম্বিতে স্বৰগ পৰাৰ শব্দত যেন সি কপি উঠিল। অন্তঃস্থল ভাঙি যোৱা হৃদয়তন্ত্ৰীৰ ক'ৰবাত গোপনে কপি থকা তাৰ এডাল এই আঘাটত বাজি উঠিল। সকলো সহিষ্ণুতা সংযমৰ লোৰ সাফৰ ফালি চিৰি গ'ল। তাৰ পিতাকৰ দেৱোপম মূৰ্ত্তি তাৰ চকুৰ আগত ভাহি উঠিল। যৌৱনৰ অভিলাষ অতীত জীৱনত গুণি গুণি ৰচা কল্পলোকৰ স্বৰ্গীয় আদৰ্শই আহি হৃদয়ত বজ্ৰাঘাত কৰি যেন তাৰ বন্ধ দুৱাৰ মুকলি কৰি দিলে। তাৰ ডাঙৰ, ৰুগ্ন, মলিন চকু দুটা বাঘৰ চকুৰ দৰে জ্বলি উঠিল। মাইকী মহৰি কেইজনী ভয়তে পলাল। মূৰ্ত্তি দেখি মেনেজাৰে আৰ্তনাদ কৰি বেহাৰাক মাতিলে।

বাহালৈ আহিয়ে ভূপেনে বস্তু-বাহানিখিনি বান্ধি চাতি ঠিক কৰিলে। সি যোৱা শুনি কুলীৰ মতা-তিৰোতাই চোতাল ভৰি পৰিল। অবিচাৰ আৰু অবজ্ঞাত ভাব প্ৰবণতাহীন হোৱা ক্ষুদ্ৰ হৃদয় বিলাক কিয় জানো আজি ভূপেনৰ এই বিদায় পৰত বিয়াকুল হৈ উঠিল। সকলোৰে চকুৰ আগে আগে পানীৰ টোপাবিলাকে ভূপেনক বিদায় সম্ভাষণ জনাইছিল।

ভূপেনে যেতিয়া দুয়ো হাতযোৰ কৰি 'যাওঁ দেই, থাকিবি' বুলিলে সিঁহতৰ বুকুৰ মাজখন শুদা শুদা লাগি উঠিল। বৈ থকা চকুৰ পানী সিঁহতৰ কলা চামৰাৰ ওপৰেদি বৈ গ'ল। এনেতে ভূপেনৰ ইমান দিনৰ সহায় কুলীৰ ল'ৰাটোৱে চাহৰ বাকচ এটা লৈ আহি কলে 'বাবুহু চাহৰ বাকচটো চোন বৈ গৈছিল। এই চাহ নহ'লে অইন চাহতো আপুনি ভাল নাপায়।' এই বুলি আগৰ দৰেই ভূপেনৰ মুখৰ ফালে চাই শেষবাৰ আজিও অলপ মিচিকিয়াই হাঁহিব খুজি হঠাৎ ভৰি দুখনত পৰি হুক হুক কৰি কান্দিব ধৰিলে— 'বাবু আপুনি নহ'লে ইয়াত ভাল নালাগিব। মোকো লৈ যাওঁক, মোকো লৈ যাওঁক।' এই কান্দোনত ভূপেনৰ চকুত পানী ওলাল। কুলীবিলাকেও চকুৰ পানী মছিলে, লগে লগে বাগানৰ মাজৰ স্তব্ধতাই যেন আজি দীৰ্ঘ নিশ্বাস পেলালে। 'হায়, গিৰমিতি জীৱনহু কলৈ যাবি? আইন আছে ,ধৰি আনি বেট মাৰি কামত লগাব।'

ৰাতি ফাট দিয়াতেই গাড়ী আহি মৰিয়নী ষ্টেচনত লাগিল। সকলোৱে চাহ জলপানৰ কাৰণে লৰালৰি লগালে। ভূপেনৰ চকু এই বিলাকৰ ওপৰত পৰিলেও এই বিলাক একোৱেই দেখা নাই। তাৰ আগত সকলো ক'লা পৰি গৈছে। ঘনে ঘনে মনত পৰিছে নৰিয়া মাকৰ কথা। ঘনে ঘনে তাৰ কল্পনাত ভাহি উঠিব ধৰিছে আসন্ন বিপদৰ দৃশ্য বিলাক। জানোবা সি মাকৰ ছাই মুঠাহে পায়গৈ। নৰিয়া মাক শুই থকা কোঠাটো শুদা হৈ পৰি থকা দেখে জানোবা। যদি সংসাৰৰ ভা-ভূ নোপোৱা ভায়েকে তাক দেখি মুখ কাতি কৰি কান্দি বিয়াকুল হোৱাহে দেখিবলগীয়া হয়। যদি তাক মাতি মাতি মাকে চকু মুদিছে তেন্তে? আকৌ মনত পৰিল, মাক নোহোৱা ঘৰখননো সি চলাব কেনেকৈ? টকা পইচাৰ কথাই ভাবিব নে ঘৰৰ ফালেই চাব। নিৰুপায় হৈ তপত হুমনিয়া এটাৰ লগত বুকুৰ সকলো দাহ এৰি দি ঘড়ী চালে, ৰেল এৰিবৰ দহ মিনিট বাকী। সময় নোযোৱা যেন দেখি মন পাতলাবৰ মনেৰে 'ৰিফ্ৰেচমেণ্ট ৰুম'ৰ ফালে চকু দিলে। চাহাব-মেম বিলাকে মহানন্দে পুৱাৰ সাজ লৈ ওলাই আহিব লাগিছে। আৰু সিহঁতৰ পাছে পাছে অসমীয়া চাহাব-মেম কেইটিমান অস্বাভাৱিক ক্ষীপ্ৰতা দেখুৱাই টলৌ টলৌ কৰি ফাৰ্ষ্টক্লাছত আহি উঠিল। নিজৰ জাতিৰ এই শোকলগা দুৰ্গতি দেখি তাৰ আধা ভঙা কামিহাড় কেইডাল অপমানত যেন ভাঙি পৰিল।

এনেতে তাৰ পাছফালে কোনোবাই গৰ্জি উঠিল 'This is the man'. পাছফিৰি চায় যে মেনেজাৰ চাহাব প্ৰমুখ্যে দাৰোগা, কনিষ্টবল। বাহিৰত ওলাই থকা চাহৰ বাকচটো দেখুৱাই চাহাবে কলে— 'এই চাহ বাকচটো মোৰ বাগানৰ পৰা চোৰ কৰি আনিছে'। ভূপেনক হাতকেৰেয়া লগাই গাড়ীৰ পৰা নমাই নিলে। প্ৰথম শ্ৰেণীৰ গাড়ীৰ অসমীয়া চাহাব মেম কেইজনে হাঁহি হাঁহি ক'লে— 'বাবু চোৰ'। লগে লগে গাড়ী এৰিলে। গাড়ী এৰাৰ উকি শুনি ভূপেন মূৰ্চ্ছা গ'ল। ❑❑

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

যুৱ-উশৃংখলতা

✍ ৰণদ্বীপ ৰায়
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ

সাধাৰণতে কোনো এখন দেশৰ ঘাই চালিকা শক্তি হৈছে যুৱ সমাজ। কিন্তু বৰ্তমানত এই যুৱ সমাজক কেন্দ্ৰ কৰি সৃষ্টি হোৱা এটা প্ৰধান সমস্যা হৈছে যুৱ-উশৃংখলতা। সাম্প্ৰতিক সময়ত ই এটা ভয়াবহ ব্যাধি সদৃশ হৈ পৰিছে। মূলত ১৪/১৫ বছৰ বয়সৰ পৰা ২৫/৩০ বছৰৰ অনুৰ্দ্ধ, অবিবাহিত যুৱক-যুৱতীৰে যুৱ সমাজ গঠিত। এই যুৱ সমাজৰ এচাম যুৱক-যুৱতী পৰিৱেশ, পৰিস্থিতিৰ প্ৰতিকূলতাত পৰি উশৃংখলতাৰ চিকাৰ হবলগীয়া হয়। এই উশৃংখলতাই ক্ৰমান্বয়ে সমাজ তথা দেশৰ প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰতে এক ভয়াবহ ব্যাধিৰ দৰে বিয়পি পৰিছে।

সৰুৰে পৰা ক্ৰমান্বয়ে বয়সৰ বোকোচাত উঠি শিশু এটি যুৱাবস্থা লাভ কৰে। এই উঠি অহা যুৱক-যুৱতীবোৰৰ কোনোৰেই নিজৰ ইচ্ছানুসৰি উশৃংখল আচৰণ প্ৰদৰ্শন নকৰে। ইয়াৰ পিছত কেইবাটাও আনুষংগিক কাৰণ নিহিত হৈ থাকে। সেইবাবে পোনপোটিয়াকৈ যুৱ-সমাজক ইয়াৰ বাবে দোষী বুলি মন্তব্য দিব নোৱাৰি। ইয়াৰ কাৰণবোৰ কহিয়াই চাব গলে প্ৰথমেই যুৱ সমাজ অৰ্থাৎ উঠি অহা যুৱক বা যুৱতী জনীয়ে বাস কৰা পৰিয়াল তথা সমাজৰ কথাটো আহি পৰে। সাম্প্ৰতিক সময়ত সকলোৰে মাজত একক পৰিয়ালৰ প্ৰৱণতা বৃদ্ধি পোৱাটো দেখা গৈছে। ইয়াৰ প্ৰত্যক্ষ প্ৰভাৱ পৰিছে যুৱচামৰ ওপৰত কিয়নো সিহঁতে সৰু অৱস্থাৰ পৰা একক পৰিয়ালৰ যান্ত্ৰিক সম্পৰ্কৰ মাজত ডাঙৰ-দীঘল হয়। যাৰফলত সিহঁত সৰুৰে পৰা সংকীৰ্ণ মানসিকতাৰে গঢ়ি উঠে। তাৰোপৰি সাম্প্ৰতিক ভোগ-সৰ্বস্ব সমাজ জীৱনে যুৱ-উশৃংখলতাৰ বৃদ্ধিত উদগনি যোগায় বহু পিতৃ-মাতৃ তথা অবিভাৱকে প্ৰচলিত সমাজ ব্যৱস্থাৰ লগত ফেৰ মাৰিব গৈ নিজৰ সন্তানক আধুনিকতাৰ পন্ধ দিবলৈ উত্ৰাৱল হৈ পৰে। লগতে লৰা-ছোৱালীয়েও ইয়াকে প্ৰকৃত জীৱন ধাৰণ বুলি ভাৱি ইয়াৰ মাজত নিমজ্জিত হৈ পৰে। যাৰ বিৰূপ প্ৰভাৱ লৰা-ছোৱালীয়ে যুৱাবস্থা লাভ কৰাতহে প্ৰত্যক্ষ হয়। কিয়নো তেতিয়া ল'ৰা-ছোৱালী বিপথগামী হৈ পৰে।

আধুনিকতাক অংগস্বৰূপ টেলিভিচন, কম্পিউটাৰ, ইণ্টাৰনেট আদিও যুৱ-উচ্ছৃংখলতা বৃদ্ধিৰ অন্যতম কাৰণ। টেলিভিচন যুগে প্ৰচাৰিত বিভিন্ন চেনেলৰ অনুষ্ঠান সমূহৰ কোনবোৰ জ্ঞানবৰ্দ্ধক আৰু দেখাৰ বাবে উপযোগী সেয়া শিশু অৱস্থাৰ পৰাই অবিভাৱকে নিৰ্ধাৰণ কৰি দিয়াৰ প্ৰয়োজন। নহ,লে সিহঁতক হকে বিহকে বিভিন্ন চেনেল চাবলৈ দিলে, ইণ্টাৰনেটত জ্ঞান-বিজ্ঞানৰ বতৰা লোৱাৰ বিপৰীতে নেতিবাচক কাম কৰাব সুযোগ দিলে, ফেচবুক, হোৱাটছআপ, টুইটাৰ আদি ছোচিয়েল মাধ্যম সমূহৰ অনিয়ন্ত্ৰিত ব্যৱহাৰৰ সুবিধা কৰি দিলে যুৱ-উশৃংখলতাৰ মনোভাৱ মনত স্বাভাৱিক ভাবেই গঢ়ি উঠিব।

বৰ্তমান বিষয়ৰ যুগত মুক্ত অৰ্থনীতিৰ প্ৰচলন হোৱা বাবে পশ্চিমীয়া সংস্কৃতিয়ে ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰত্যেক নগৰ-মহানগৰৰ লগতে গাঁও সমূহকো প্ৰভাৱিত কৰিছে। যাৰ ফলস্বৰূপে ভোগবাদে সকলো ঠাইতে এটা কৃত্ৰিম সামাজিক পৰিৱেশৰ সৃষ্টি কৰিছে। ফলত ক্ৰমশঃ এখন নিঃসংগতাত ভোগা সমাজৰ তৈয়াৰ হৈছে। ইয়াত প্ৰকৃত জীৱন হৈ পৰিছে বন্ধুত্বহীনতা, বিশ্বাসহীনতা আৰু অবিশ্বাস্য প্ৰতিদ্বন্দ্বিতাৰ জীৱন। প্ৰত্যেক পিতৃ-মাতৃ তথা অবিভাৱক সকল ইমান বেছি কেৰিয়াৰ সৰ্বস্ব, ভোগবাদী আত্মকেন্দ্ৰীক হৈ পৰিছে যে সন্তানৰ কাৰণে অলপ সময় নোহোৱা হৈছে। ইয়াৰ ফলস্বৰূপে শিশু এটিয়ে সৰুৰে পৰা আত্মকেন্দ্ৰিক হৈ পৰে আৰু পিছলৈ ভোগ বিলাসীতাৰ দ্বাৰা আসন্ন হৈ পৰে আৰু উশৃংখল আচৰণ কৰিবলৈ লয়।

সম্প্ৰতি শিক্ষাগত অৰ্হতা থকা স্বত্বেও উপযুক্ত সংস্থাপনৰ অভাৱৰ ফলত দেখাদিয়া নিবনুৱা সমস্যাই যুৱ প্ৰজন্মক হতাশাগ্ৰস্ত কৰি তুলিছে। তাৰোপৰি আমাৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাত কেৱল মাত্ৰ পুথিগত পাঠ্যক্ৰম সন্নিবিষ্ট হোৱা বাবে চাকৰিমুখী হোৱাৰ বাহিৰে হাতে-কামে ধন উপাৰ্জন কৰাৰ পথো নোহোৱা হৈছে। ইয়াৰ উপৰিও প্ৰচলিত উচ্চতৰ মাধ্যমিক, স্নাতক আৰু স্নাতকোত্তৰ পাঠ্যক্ৰমৰ

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

বিষয়বস্তু, পৰীক্ষা পদ্ধতি অন্যান্য প্ৰতিযোগীতামূলক পৰীক্ষাৰ উপযোগীকৈ প্ৰস্তুত নোহোৱাৰ বাবে বহু মেধাবী যুৱক-যুৱতীয়ে প্ৰাপ্য কৰ্মসংস্থানৰ পৰা বঞ্চিত হৈ মানসিক ভাৱে ভাৰাক্ৰান্ত হৈ পৰিছে আৰু পিছলৈ বিপথে পৰিচালিত হৈ উশৃংখলত হৈ পৰিছে।

যুৱ সমাজক প্ৰভাবিত কৰা আন এটা উল্লখযোগ্য কাৰক হল নিচাযুক্ত দ্ৰব্যৰ ব্যৱহাৰ। সাম্প্ৰতিক সময়ত বিভিন্ন গোটে অবৈধভাৱে এইবোৰ ব্যৱহাৰৰ কাৰণে আমদানি তথা ৰপ্তানি কৰে। তাৰোপৰি বহু নিষিদ্ধ গোটে এই অবৈধ সামগ্ৰীবোৰৰ অনা নিয়াৰ ক্ষেত্ৰত এচাম অধপতনে যোৱা যুবক অথবা কিশোৰ সকলক ব্যৱহাৰ কৰে। এইদৰে নিচাযুক্ত দ্ৰব্যৰ দ্বাৰা যুৱ-সমাজ প্ৰভাবিত হৈ সমাজত যুৱ-উশৃংখলতাক সৃষ্টি কৰে। যুৱ-সমাজে নিচাযুক্ত হৈ সমাজত এক অসামাজিকতাৰ পৰিবেশৰ সৃষ্টি কৰে, যাৰ ফলস্বৰূপে উক্ত সমাজ তথা পৰিয়ালে এক অহেতুক দুশ্চিন্তা তথা মানসিক অশান্তিত দিন অতিবাহিত কৰিবলগীয়া হয়। উপৰোক্ত কাৰণবোৰৰ উপৰি নাৰীৰ অশালীন সাজ পোছাক পৰিধান, সস্তীয়া চিনেমা, অলোচনী, গ্ৰন্থাদি, বাটে-ঘাটে, কাকতে-পত্ৰই প্ৰকাশিত, প্ৰদৰ্শিত দৃষ্টিকটু বিজ্ঞাপন আদিয়েও যুৱ-উচ্ছৃংখলতা বৃদ্ধিত অৰিহণা যোগায়। বাতৰি কাকত সমূহত প্ৰতিদিনেই প্ৰথম পৃষ্ঠাত বৰ বৰ আখৰেৰে প্ৰকাশিত ধৰ্ষণ, বলাৎকাৰ আদি শব্দ তথা পৰিঘটনাৰ বৰ্ণনাই কিশোৰ কিশোৰীৰ অনুসন্ধিৎসু মনত কেনে প্ৰভাব পেলাব পাৰে সেয়া সকলোৰে বাবে সহজেই অনুমেয়। তাৰোপৰি অত্যাধিক অনুশাসনহীনতায়ো যুৱ-উশৃংখলতাৰ বীজ ৰোপন কৰাত ইন্ধন যোগায়।

সম্প্ৰতি আমাৰ সমাজৰ এনে এডোখৰ নিৰাপদ ঠাই নাই য়ত যুৱ-উশৃংখলতা শব্দটোৱে খোপনি পোতা নাই। শিক্ষানুষ্ঠান, সাংস্কৃতিক মঞ্চ, খেলপথাৰ, চিনেমা গৃহ আদি আমোদ-প্ৰমোদৰ ঠাই সকলোতে চকুত পৰে এচাম যুৱক-যুৱতীৰ উশৃংখলতা আচৰণ। সেয়ে এইক্ষেত্ৰত প্ৰতিকাৰক হিচাপে প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ পৰ্যায়ৰ পৰা নিয়মানুবৰ্তিতা, অনুশাসন, যোগৰ অভ্যাসেৰে সংযম আয়ত্ত কৰা কৌশল শিকালে নিশ্চয় সুফল পোৱা যাব। মাধ্যমিক শিক্ষা পদ্ধতিত আধ্যাত্মিক শিক্ষাৰ ব্যৱস্থা কৰিলে ভোগবাদী চিন্তাধাৰাৰ পৰিৱৰ্তে এক সু-শৃংখলিত আদৰ্শ গঢ়ি উঠিব। এনে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰা কিশোৰ-কিশোৰীয়ে যৌৱনৰ সোণোৱালী দিনবোৰত নিজকে সৎ ব্যক্তিৰূপে সমাজত থিয় কৰাবলৈ দৃঢ়-সংকল্পবদ্ধ হব।

যুৱ-উশৃংখলতাই ব্যক্তিগত ভাবে ক্ষতি কৰাৰ উপৰিও, সমাজৰ অৰ্থনীতি ৰাজনীতি সকলোক্ষেত্ৰতে নেতিবাচক প্ৰভাব পেলায়। এনে প্ৰভাব ৰোধ কৰাৰ্থে মূলত যুৱশক্তিক সৎ কৰ্ম, সৎ চিন্তা কৰাৰ বাবে উৎসাহিত কৰিব লাগিব। তাৰোপৰি সমাজ আগ্ৰহি লোক, পিতৃ-মাতৃ, শিক্ষক তথা চৰকাৰো সদা সচেষ্ট হব লাগিব। ঘৰুৱা পৰিৱেশ হব লাগিব আধ্যাত্মিকতা সম্পন্ন, সুস্থ আৰু নিকা। বিদ্যালয়বোৰত পুথিগত অধ্যয়নৰ উপৰি খেলা-ধূলা, নৃত্য সংগীত চিত্ৰকলাৰ দৰে সুকুমাৰ শিল্পৰ চৰ্চা, জ্ঞানৰ পৰিসৰ বৃদ্ধিৰ বাবে কিতাপ পঢ়াৰ অভ্যাস কৰা, হস্ত শিল্পৰ শিক্ষা গ্ৰহণ আদি বিভিন্ন সৃষ্টিশীল কৰ্মত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক নিয়োগ কৰি সৃজনী শীল প্ৰতিভাৱ বিকাশ ঘটোৱা শিক্ষামূলক ভ্ৰমণৰ জৰিয়তে দেশৰ তথা জাতিৰ মানুহৰ হৃদয়ৰ বতৰা লোৱা, আনৰ প্ৰতি দয়াশীল হোৱাৰ বাবে উদগনি যোগোৱা ছাত্ৰ জীৱনৰ পথ সঠিক ভাবে নিৰূপন কৰি লোৱাত দিগদৰ্শী হোৱা বিষয়বোৰ সন্নিবিষ্ট হলে যুৱ মানসিকতাৰ কেতিয়াও লংঘন হব নোৱাৰে। তাৰোপৰি আবেগক সংযত কৰি ৰখাৰ অভ্যাসো এই বয়সতে গঢ়ি তুলিব লাগিব।

এইটো আমাৰ সকলোৰে জ্ঞাত যে কৰ্মহীনতাই মনলৈ আলসাভাবৰ সৃষ্টি কৰে। সেয়ে কেৱল চাকৰীৰ বাবে আশা পালি নথাকি শিল্প, বাণিজ্য আদিত মনোনিবেশ কৰিলে যুৱ সমাজৰ হাতলৈ সৎ পথেৰে অৰ্জা ধন আহিব লগতে ব্যস্ত হৈ থকা বাবে মনত কোনো নেতিবাচক চিন্তাৰ সৃষ্টি নহব। সেয়েহে আজিৰ সমাজৰ প্ৰধান দায়িত্ব হৈছে কৰ্ম সংস্কৃতিৰ মাধ্যমত যুৱ সমাজক আগবাঢ়ি যোৱাত সহায় কৰা। এই ক্ষেত্ৰত বিভিন্ন অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠান তথা চৰকাৰৰো বিশেষ কৰণীয় আছে। এইদৰে ভৱিষ্যৎ প্ৰজন্মক উপযুক্ত মাগদৰ্শন কৰি দিলে উশৃংখলতা ৰোধ কৰিব পৰা যাব।

□□□

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

আজিৰ যুগত প্ৰেম

✍ মিচ্‌ হনুফা খাতুন
উচ্চতৰ মাধ্যমিক ২য় বৰ্ষ

প্ৰেম হৈছে জীৱনৰ সৰ্ব্বোৰ্চ অনুভূতি। প্ৰেমৰ সৈতে জড়িত হৈ থাকে সুখ-দুখ, আনন্দ-বেদনাৰ বহু বিচিত্ৰ অভিজ্ঞতা। ই কাৰোবাৰ বাবে হাঁহি-আনন্দ সফুঁৰা আন কাৰোবাৰ বাবে স্মৃতিৰ বোজা। কোনো সীমা বা বন্ধনে ইয়াক বান্ধি ৰাখিব নোৱাৰে। প্ৰেম হৈছে এনে এটা সম্পৰ্ক যাৰ মূল্য আন কোনো বস্তুৰ লগত তুলনা কৰিব নোৱাৰি। আনকি কোনো সম্পৰ্কৰ লগতো নহয়। প্ৰেম হৈছে ঈশ্বৰিক দান। দুটি মনৰ অহৈতুক প্ৰীতিতেই জন্ম হয় অমূল্য প্ৰেমৰ। এনে এটা সম্পৰ্ক যাৰ জড়িয়তে এজনে আনজনক উন্নতিৰ জখলাত আৰোহন কৰাব পাৰে বা কাৰোবাক নৰক সদৃশ পথত খোজ দিবলৈ আনকি আত্মঘাতী হ'বলৈও বাধ্য কৰাব পাৰে।

(২)

ইতিহাসলৈ ভুমুকি মাৰি চালে আমি দেখিবলৈ পাওঁ বহুত প্ৰেমৰ উদাহৰণ সমূহ। আজিও জিলিকি আছে তাজমহলৰ দৰে আচৰিত চিহ্ন আৰু স্মৃতিসৌধ সমূহ। ধৰ্মশাস্ত্ৰসমূহতো প্ৰেমৰ স্মৃতিসৌধ সমূহ পৰিলক্ষিত হয়। ভোগবাদী সমাজ ব্যৱস্থাত প্ৰেমে পূৰ্বৰ মহত্ব হেৰুৱালে। প্ৰেম হৈ পৰিছে দেহসৰ্বস্ব। অতি ঘৃণনীয় কথা এই যে আজিৰ এচাম উচ্ছৃংখল যুৱক-যুৱতীৰ বাবে প্ৰেম হৈ পৰিছে সস্তীয়া। পাৰ্ক, ধাবা, চিনেমা হ'লত গোপন অভিসাৰ চলিছে। দিনৰ দিনটো মবাইলত কথা নাপাতিলে প্ৰেম বৰ্তি থকাটো সিহঁতৰ বাবে হৈছে আকাশত চাং পতাৰ দৰে এটা অলীক কল্পনা। হৃদয়ৰ তাগিদা, একান্ত আগ্ৰহ অথবা আন্তৰিক বিহীন প্ৰেমে জীৱনলৈ নমাই আনে অন্ধকাৰ আৰু কেৱল ব্যৰ্থতা।

ফণীন্দ্ৰ কুমাৰ দেৱ চৌধুৰীয়ে লিখিছিল 'হৃদয়ৰ তাগিদাবিহীন শৰীৰ খেলা এক অগভীৰ সম্বন্ধ মাথো। ই কেতিয়াও দুই নৰ-নাৰীৰ সম্পৰ্ক সুদৃঢ় নকৰে'। যৌন উচ্ছৃংখলতা কেতিয়াওঁ প্ৰেম হ'ব নোৱাৰে। অতিকৈ দুখ লগা বিষয় এইটোৱেই যে-যিপ্ৰেমক এসময়ত স্বৰ্গীয় বুলি অভিহিত কৰা হৈছিল, সেই প্ৰেমৰ নামত হিংসা প্ৰবঞ্চনা, আত্মহত্যাৰ দৰে নানা ঘটনা পৰিঘটনা চলি আছে। ইতিমধ্যে বৰ্তমানৰ উচ্ছৃংখল এচাম যুব প্ৰজন্মই যেন নতুন তত্ত্ব এটাহে আৱিস্কাৰ কৰি উলিয়াইছে- শাৰিৰীক সম্পৰ্ক নাথাকিলে তেওঁ লোকৰ প্ৰেম হেনো চিৰযুগমীয়া নহয়। যাৰ বাবে সমাজখনে আকোৱালি লব লগা হৈছে নানা অবাঞ্ছিত ঘটনা।

যি সময়ত সভ্যতা, সংস্কৃতিৰ উন্নতি হৈ আছে, সেই একে সময়তে এচাম উচ্ছৃংখল যুৱক-যুৱতীয়ে প্ৰেমৰ নামত যৌনতাক মিছা প্ৰশ্ৰয় দিয়াৰ ফলত অকালতে পিতৃত্ব আৰু মাতৃত্বৰ বোজালৈ ফুৰিব লগা হৈছে, যিয়ে গোটেই জীৱনটোৰ বাবে অন্ধকাৰ নমাই আনিছে প্ৰেমক পুতলাৰ খেল হিচাপে গণ্য কৰি অহা এনে কিছুমান যুৱক-যুৱতী আছে যিসকলে তিনি চাৰিজনৰ লগত মিছা প্ৰেমৰ অভিনয় কৰি নিজ উদ্দেশ্য পুৰণৰ পিছত প্ৰতাৰণা কৰে। বিশেষকৈ আজিৰ যুৱকবোৰে সদায় মনত ৰখাটো অতিকৈ প্ৰয়োজন যে 'এশ গৰু মাৰিলে বাঘৰো মৰণ।

আধুনিকতাৰ নামত যাতে নিজৰ চৰিত্ৰ শেষ হৈ নাযায় তাৰ প্ৰতি যুৱ-প্ৰজন্মই লক্ষ্য ৰখাটো বৰকৈ প্ৰয়োজন। সকলোৱে ভাৱিব লাগে যে চৰিত্ৰ হৈছে মানুহৰ জীৱনৰ আপুৰুগীয়া সম্পদ। ঘঁহোতে-ঘহোতে শিলো ক্ষয় যায় কথাটো সঁচা। কিন্তু এবাৰ যদি কোনোবাই চৰিত্ৰ হেৰায়, মৃত্যুৰ আগলৈকো সেই 'চৰিত্ৰহীন' বা 'চৰিত্ৰহীনা' শব্দটো লগতে লৈ ফুৰিব লগা হয়। বৰ্তমান প্ৰেমৰ প্ৰতি মানুহৰ যি কুৎচিত ধাৰণা, তাক নিঃশেষ কৰাৰ দায়িত্ব প্ৰত্যেকজন প্ৰেমিক প্ৰেমিকাৰ হাতত ন্যস্ত হৈ আছে। বৰ্তমান ৩ জি ইন্টাৰনেটৰ সেৱাৰ গতিৰ দৰে চলি থকা এই কুৎচিত ধাৰণাটো যদি পৰিৱৰ্তন কৰিব নোৱাৰি তেতিয়াহ'লে 'প্ৰেম' সদায় জ্যেষ্ঠজনৰ আগত খেলনাৰ পাত্ৰ হৈ থাকিব।

□□□

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

বেজবৰুৱাৰ গল্পত সমাজ জীৱনৰ ছবি

✍ ৰূপামণি কাকতি
দিপামণি মেধী
সহকাৰী অধ্যাপক, অসমীয়া

সাৰাংশঃ

অসমীয়া ভাষা সাহিত্যৰ উজ্বল নক্ষত্ৰ, 'জোনাকী' যুগৰ স্ৰষ্টা ৰসৰাজ লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাই জাতীয় জীৱনৰ সকলো দিশ সামৰি বিশাল সাহিত্যৰাজি সৃষ্টিৰে 'নৱজাগৰণ'ৰ সূচনা কৰি অসমীয়া সাহিত্যক সমকালীন ভাৰতীয় সাহিত্যৰ পৰ্য্যায়লৈ নিবলৈ প্ৰয়াস কৰিছিল। তেওঁৰ সৃষ্টিত বুদ্ধিদীপ্ত হাস্যৰস আৰু স্বদেশ-স্বজাতিৰ প্ৰতি থকা অকুণ্ঠ প্ৰেম মনোৰম ৰূপত প্ৰতিফলিত হৈছে।

বেজবৰুৱা আধুনিক অসমীয়া চুটিগল্পৰ জনক। জীৱন জিজ্ঞাসা, সমাজ বাস্তৱতা, হাস্যৰস আদি উপকৰণেৰে তেওঁ চুটিগল্পৰ জুমুঠি নিৰ্মাণ কৰিছিল। আধুনিক চুটিগল্প ৰচনাত অপ্ৰতিদ্বন্দী বেজবৰুৱাৰ গল্পৰাজিত অসমীয়া সমাজ জীৱনৰ ছবি নিটোল ৰূপত চিত্ৰিত হৈছে। ইয়াৰ মূলতে হ'ল পুৰণি সাহিত্যৰ ৰীতি-নীতি, অসমীয়া জাতিৰ ইতিহাস, অসমীয়া সমাজত প্ৰচলিত কু-সংস্কাৰ, অন্ধবিশ্বাস, ধৰ্ম আদিৰ স'তে তেওঁৰ নিবিড় পৰিচয় থকাৰ উপৰিও হাড়ে হিমজুৰে চিনি পোৱা অসমীয়াৰ আশা-আকাংক্ষাৰ সন্তেদ পাইছিল। বেজবৰুৱাৰ 'চোৰ', 'ধোঁৱা খোৱা', 'ভেমপুৰীয়া মৌজাদাৰ', 'সেউতী', 'আমাৰ সংসাৰ', 'মিলাৰামৰ আত্মজীৱনী' আদিত সমাজৰ সহিষ্ণু ৰূপ, ক্লেদাক্ত পৰিৱেশ, ভণ্ডামি আৰু কদৰ্যতাৰ চিত্ৰ দাঙি ধৰা হৈছে। ঐতিহাসিক পটভূমিত 'জয়ন্তী' আৰু 'মালতী' নিৰ্মিত হৈছে। সমাজৰ চিৰাচৰিত নিয়ম লংঘনৰ যুক্তিনিষ্ঠ প্ৰৱণতা, সামাজিক উৎপীড়ন আৰু ভণ্ডামিৰ বিৰুদ্ধে তীব্ৰ তাচ্ছিল্য, অতীতৰ ৰাজনৈতিক ভণ্ডামি আৰু অত্যাচাৰৰ নিৰ্মম ছবি সুন্দৰকৈ তেওঁৰ গল্পত প্ৰতিফলিত হৈছে। তদুপৰি ত্যাগ, সততা আৰু মানৱতাৰ চিত্ৰও তেওঁ মনোৰম ৰূপত বয়ন কৰিছে। তেওঁৰ 'পুত্ৰবান পিতা', 'নকওঁ', 'ভদৰী' আদি চুটি গল্পত প্ৰয়োজনীয় সকলো কলা-কৌশল বিদ্যামান। 'সাধুকথাৰ কুকি'ৰ 'স্বৰ্গৰোহন' সাধুটো সম্পূৰ্ণ আধুনিক।

বেজবৰুৱাৰ গল্পৰ পটভূমি, আচাৰ- পদ্ধতি, আংগিক আদি নিখুত আৰু বাস্তৱ। তেওঁৰ বৰ্ণনা শৈলী মৌলিক আৰু আকৰ্ষণীয়। ঘৰুৱা সমাজ জীৱনৰ সামান্য খুটি-নাটিও তেওঁৰ বৰ্ণনাৰ পৰা বাদ পৰা নাই। আমাৰ জাতীয় জীৱনৰ দোষ-ত্ৰুটিবোৰ নানা বক্ৰোক্তিৰে আঙুলিয়াই দি এক সংস্কৃত অসমীয়া জাতি নিৰ্মাণৰ স্বপ্ন তেওঁ দেখিছে। বেজবৰুৱা কেতিয়াবা সমাজ

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

সংস্কাৰক, কেতিয়াবা হাস্যৰসিক, কেতিয়াবা গুৰু-গম্ভীৰ ধাৰ্মিক পুৰুষজন হৈ দেখা দিছে কিন্তু ইয়াৰ আঁৰত থকা স্বদেশ প্ৰেমিকজনৰ নিদৰ্শনো আমি পাহৰিব নোৱাৰো। আমাৰ সমাজ জীৱনৰ আন্ধাৰ নাশি এটা সংহত, বলিষ্ঠ জাতি নিৰ্মাণ আৰু উজ্বল আশাবাদৰ এচেৰেঙা পোহৰ তেওঁৰ গদ্য-সাধনাৰ প্ৰধান লক্ষ্য। তেওঁৰ গাদ্যিক শৈলী নিভাঁজ, সাৱলীল আৰু অননুকৰণীয়।

এই গৱেষণা পত্ৰত বেজবৰুৱাদেৱৰ গল্পৰ বৈশিষ্ট্য আৰু তেওঁৰ গল্পত প্ৰতিফলিত আমাৰ সমাজ জীৱনৰ বিভিন্ন দিশ বিশ্লেষণাত্মক পদ্ধতিৰে আলোকপাত কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হ'ব।

আৰম্ভণি ঃ

চুটিগল্প হৈছে আধুনিক যুগৰ এবিধ অভিনৱ সাহিত্যশৈলী। ই আধুনিক সাহিত্যৰ এটা অপৰিহাৰ্য অংগ। সময়ৰ জোখেৰে চাবলৈ গ'লে চুটিগল্পৰ আধুনিক ৰূপটো ঊনবিংশ শতিকাৰ দ্বিতীয় তৃতীয় দশকতহে গঢ় লৈ উঠে। কিন্তু ইয়াৰ উদ্ভৱৰ ইতিহাস অতি প্ৰাচীন। পৃথিবীৰবিভিন্ন প্ৰান্তত সৃষ্টি হোৱা মৌখিক সাধুকথা বা ৰূপ কথাবোৰেই আধুনিক চুটিগল্পৰ মূল ভেটি স্বৰূপ।

অসমীয়া সাহিত্যৰ বিভিন্ন শাখাৰ প্ৰকৃত বিকাশ আৰম্ভ হয় জোনাকী যুগত আৰু অসমীয়া চুটিগল্পই প্ৰথম ৰূপ পায় জোনাকীৰ পৃষ্ঠপোষকতাত। অসমীয়া সাহিত্যৰ সিংহ দুৱাৰ 'জোনাকী' কাকতৰ বুকুত সাহিত্যৰথী লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাই অসমীয়া চুটি গল্পৰ জন্ম দিয়ে আৰু পথটো প্ৰশস্ত কৰি তোলে। বেজবৰুৱাৰ বাহিৰে জোনাকী যুগৰ আন কেইজন তেওঁৰ সতীৰ্থই গল্প সাহিত্যত হাত দিয়া নাছিল।

সি যি নহওক, অসমীয়া চুটিগল্পৰ উদ্ভৱ আৰু ইয়াৰ ক্ৰমবিকাশৰ গুৰিত আছিল ঊনবিংশ শতিকাৰ ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক শৈক্ষিক আদি অনেক সমস্যা আৰু এই দ্বন্দ্বমুখৰ সমস্যাৰ ফলত পৰিৱৰ্তনমুখৰ নানান সামাজিক মূল্যবোধ। এনে নতুন নতুন সমস্যাৰ ফলস্বৰূপেই আধুনিক চুটিগল্পই নতুন ৰূপত আত্মপ্ৰকাশ কৰিবৰ বাবে এটা বাতাবৰণ পাইছিল আৰু এই বাতাবৰণটোৱেই আধুনিক অসমীয়া চুটিগল্পৰ পৃষ্ঠভূমি। হাস্যৰসাত্মক সাহিত্য আৰু গল্প ৰচনাত বেজবৰুৱা আছিল অপ্ৰতিদ্বন্দ্বী। অসমীয়া চুটিগল্পৰ বুৰঞ্জীত চুটিগল্পৰ পিতৃপুৰুষ হিচাপে বেজবৰুৱা চিৰদিন অমৰ হৈ ৰ'ব।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

বেজবৰুৱাৰ গল্পত সমাজ জীৱনৰ প্ৰতিচ্ছবি ঃ

বেজবৰুৱাদেৱে জন্মগ্ৰহণ কৰা বংশ আৰু ডাঙৰ দীঘল হোৱা পৰিৱেশে তেওঁক সাহিত্যিক প্ৰতিভা গঢ়ি উঠাৰ প্ৰথম সুযোগ দিছে। তেওঁৰ গল্প সমূহত অসমীয়া সমাজজীৱনৰ যি নিখুত চিত্ৰ প্ৰকাশ পাইছে সেয়া বংশ পৰিৱেশৰ প্ৰভাৱতে গঢ়ি উঠা বুলি ক'ব লাগিব। বেজবৰুৱাই অসমীয়াক হাড়ে হাড়ে চিনিছিল। অসমীয়াৰআশা-আকাংক্ষাৰ সম্ভেদ পাইছিল। অসমীয়া সমাজৰ প্ৰতিটো ৰীতি-নীতি, কু-সংস্কাৰ, অন্ধবিশ্বাস, ধৰ্মৰ লগত তেখেতৰ আছিল অতি নিবিড় পৰিচয়। তেখেতৰ কেইটামান গল্পৰ পটভূমি বঙালী সমাজৰ ওপৰত প্ৰতিস্থিত। আকৌ কেইটামান গল্প কোলমুণ্ডা জাতিক কেন্দ্ৰ কৰি ৰচিত হৈছে। এই দুখন সমাজৰলগত সততে লেন-দেন হৈ থাকিবলগীয়া হোৱাত তেওঁলোকৰ সমাজ জীৱনৰ দিশবিলাক জানিবলৈ উপক্ৰম হৈছিল।

বেজবৰুৱাৰ আন সকলোবোৰ ৰচনাৰ তুলনাত তেওঁৰ গল্পবোৰতহে সমাজ জীৱনৰ চিত্ৰ অধিক হৃদয়গ্ৰাহী আৰু কলাসন্মত ৰূপত প্ৰকাশ পাইছে। 'মোলক গুইন গুইন' (সুৰভি) গল্পটি অধিক মনুষ্যত্বহীন আৰু ঘৃননীয়। চাহাবীয়ানৰ অন্তঃসাৰহীন গৰ্বত অন্ধ হৈ গল্পৰ নায়কে নিজৰ পিতৃক পিতৃদেৱতা বুলি স্বীকাৰটো কৰাই নাই বৰঞ্চ দাৰোৱান লগাই ডিঙিত ধৰি বাহিৰ কৰি দিবলৈকে কুণ্ঠিত হোৱা নাই। এই গল্পত যুগসন্ধি অসমীয়া সমাজৰ মানসিক গতি প্ৰকৃতিৰ আৰু ধ্যান-ধাৰণাৰ এটা নিখুত ছবি ফুটি উঠিছে। বেজবৰুৱাৰ বিমল হাস্যদ্দীপক শাখাৰগুণত গল্পবোৰ অতি উপভোগ্য হৈ উঠিছে। বেজবৰুৱাৰ অধিক সংখ্যক গল্প আচলতে গল্পৰ ছদ্মবেশত সামাজিক সমালোচনাহে। প্ৰকৃত স্ৰষ্টাৰ দিব্য দৃষ্টিত সমাজৰ ভাল-বেয়া, বাহিৰ-ভিতৰ সমালোচকৰ হাতত আপোনা আপুনি সম্পূৰ্ণ আৰু সত্যৰূপত ফুটি উঠে। সমাজ সংস্কাৰৰ মহৎ উদ্দেশ্য বেজবৰুৱাৰ নিৰ্মল হাস্যৰসৰ অন্তৰালত নিহিত হৈ আছে। এখন প্ৰগতিশীল অসমীয়া সমাজ ৰচনাৰ স্বপ্ন তেওঁৰ গল্প সাধনাৰ অন্যতম লক্ষ্য।

গল্পকাৰ হিচাপে তেখেতৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ সৃষ্টি হ'ল ধোৱাখোৱা, ভদৰী, বাপীৰাম, গুৰুকী বৌ আৰু মাধৈ মালতী। নিতুল প্ৰতিভাদীপ্ত এই গল্প কেইটাই প্ৰমাণ কৰে যে অধিক নিষ্ঠা আৰু পৰিশ্ৰম প্ৰয়োগ কৰা হ'লে বেজবৰুৱাই অসমীয়া সাহিত্যলৈ আৰু বহুতো উৎকৃষ্ট চুটিগল্প দান দি যাব পাৰিলেহেঁতেন। চোৰ, ধোৱাখোৱা, ভেমপুৰীয়া মৌজাদাৰ, সেউতী, আমাৰ সংসাৰ, মিলাৰামৰ আত্মজীৱনী আদিত সমাজৰ সহিষ্ণু ৰূপ, ক্লেদাক্ত পৰিৱেশ, ভণ্ডামি আৰু কদৰ্যতাৰ চিত্ৰ দাঙি ধৰা হৈছে। জয়ন্তী আৰু মালতীৰ পটভূমি ঐতিহাসিক। সুন্দৰী বালিকা দেখিলে সঙ্গশায়িনী কৰা আগ্ৰহ বহুত ৰজাৰ আছিল। সমাজৰ চিৰাচৰিত

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

কথা লংঘন কৰি প্ৰতাপ সিংহই মালতীক নিজৰ কাৰেঙলৈ অনাত মালতীয়ে ভীষন প্ৰতিশোধ ল'লে। গল্পটিত সামাজিক ভণ্ডামি আৰু উৎপীড়নক নিন্দা কৰাৰ দৰে হয়তো অতীতৰ ৰাজনৈতিক অত্যাচাৰকো গৰিহনা দিয়া হৈছে। জয়ন্তী সাধুত মানৰ অত্যাচাৰ আৰু পতিপৰায়ণ স্ত্ৰীৰ আত্মত্যাগৰ চিত্ৰ অংকিত হৈছে। 'চোৰ' নামৰ সাধুটোত বেজবৰুৱাৰ সংস্কাৰ ধৰ্মী মনোভাবে বাৰিযাৰ নৈৰ দৰে প্ৰবল বেগেৰে সকলো আৱৰ্জনা ধুই নিকা কৰিব বিচাৰিছে। 'যেনে চোৰ তেনে টাঙোন' নামৰ গল্পটোতো নাৰীৰ ওপৰত চলা নিৰ্যাতনৰছবি প্ৰতিফলিত হৈছে- 'ৰুদায়ে পুৱা-গধুলি নিতৌ ঘৈণীয়েকক মৰিয়ায়।' শাহু-বোৱাৰীৰ অহি-নকুল সম্পৰ্ক বেজবৰুৱাই তেওঁৰ ৰচনাত নিখুঁতভাৱে তুলি ধৰিছে। 'সেউতী' গল্পটোত গিৰীয়েকৰ সৈতে সেউতীৰ গোপন মিলন হোৱা বুলি গম পাই শাহুৱেকৰ সহ্য নহ'ল। ভাতৰ লগত বিষ দি সেউতীক তেওঁৰ চকুৰ পৰা আঁতৰ কৰিলে। 'ভদৰী' গল্পটোত ভদৰী আছিল পতি ভক্তিপৰায়ণা। স্বামীৰ নিৰ্যাতন সহি থকা এগৰাকী কোমল অন্তৰৰ নাৰী, যাৰবাবে শিশুৱামক বচাবলৈ ভদৰীয়ে মিছাৰ আশ্ৰয় লৈছে। ভদৰীৰএই সহনশীলতাৰ বিপৰীতে বেজবৰুৱাই থিয় কৰাইছে 'যেনে চোৰ তেনে টাঙোন' গল্পৰ ৰুদাইৰ ঘৈণীয়েকক। ভদৰীৰ দৰে তাইৰ জীৱনো অতিবাহিত হয় গিৰীয়েকৰ মাৰ-কিলৰ মাজত। কিন্তু দৈ কলঙীয়ানীৰ দৰে পোহাৰী এজনীয়ে তাইৰ বুদ্ধি মত্তাৰে ৰুদাইৰ ঘৈণীয়েকক ভাল বুদ্ধি এটা দি গিৰীয়েকৰ পৰা নিতৌ খোৱা মাৰ-কিলৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলে।

পাতমুগীও এটি সাহসী নাৰী চৰিত্ৰ। জীৱন ধুমুহাত বিপৰ্যস্ত পাতমুগীয়ে পুৰুষৰ প্ৰৱঞ্চনা, নিষ্ঠুৰতা আৰু দুৰ্বলতাৰ পৰিচয় ভালদৰেই পাইছে। সেই বুলি তাই ভাগি পৰা নাই, বৰং এই বিপৰ্যয়বোৰে তাইক সাহসীহে কৰি তুলিছে। গান্ধীজীৰ বাক্য শিৰত লৈ স্বদেশ আৰু স্বজাতিৰ হকে ঘাইকৈ দুখীয়া ৰাইজৰ হকে জীৱনটো উচৰ্গা কৰিবলৈ পাতমুগী সংকল্পবদ্ধ হ'ল।

ইউৰোপ আৰু আমেৰিকাত আৰম্ভ হোৱা নাৰীমুক্তি আন্দোলনৰ ধ্বনিয়ে অসমকো স্পৰ্শ কৰিছিল। বেজবৰুৱাই নাৰীমুক্তি আন্দোলনৰ গুৰুত্ব যেনেদৰে উপলব্ধি কৰিছিল, তেনেদৰে দুৰ্বলতাবোৰো আঙুলিয়াই দিছিল। নাৰী মুক্তি আন্দোলনৰ ধ্বনি প্ৰতিধ্বনিত হোৱা বেজবৰুৱাৰ এটা উল্লেখযোগ্য চুটিগল্প হ'ল 'ললিতী কাকতি'। স্বামীৰ দ্বাৰা নিৰ্যাতিতা, পৰিত্যক্তা হৈ ললিতীয়ে এখন পত্ৰৰ যোগে যুগ যুগ ধৰি পুৰুষে নাৰীৰ ওপৰত চলাই থকা শোষণ-নিৰ্যাতনৰ প্ৰতিবাদ কৰিছে। ললিতীয়েবিবাহ বন্ধন ছিঙি সমাজসেৱাত মনোনিৱেশ কৰাৰ সংকল্প গ্ৰহণ কৰিছে।

বেজবৰুৱাই ৰক্ষণশীল সমাজৰ অন্যায়ৰ বিৰুদ্ধে সজোৰে প্ৰতিবাদ কৰিছিল। অৱশ্যে

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

এই কথাও ঠিক যে পাশ্চাত্য নাৰীবাদী আন্দোলনক বেজবৰুৱাই অন্ধভাৱে সমৰ্থন কৰা নাছিল। পাশ্চাত্য নাৰীবাদতকৈ তেওঁৰ আস্থা আছিল ভাৰতীয় ঐতিহ্যৰ ওপৰতহে। বেজবৰুৱা আছিল প্ৰকৃতাৰ্থত সমাজ দায়বদ্ধ লেখক।

সামৰণিঃ

থলুৱা শব্দৰ নিভাজ প্ৰয়োগ আৰু লোকজীৱনৰ বিবিধ উপকৰণে বেজবৰুৱাৰ গল্পক আমাৰ জাতীয় সাহিত্যৰ অমূল্য সম্পদত পৰিণত কৰিছে। অসমৰ মাটি, পৰিৱেশ আৰু মানুহৰ নিবিড় পৰিচয় বেজবৰুৱাৰ গল্পত সিঁচৰিত হৈ আছে আৰু ইয়ে পৰৱৰ্তী গল্পকাৰ সকলৰ বাবে উন্মোচন কৰিছে এটা অভিনৱ গাদ্যিক ক্ষেত্ৰ। চৰিত্ৰায়নৰ ক্ষেত্ৰত বেজবৰুৱাদেৱৰ দক্ষতা সচাঁকৈয়ে অপূৰ্ব। যিকোনো চৰিত্ৰকে সতেজ আৰু জীৱন্তৰূপত প্ৰতিপাদন কৰাৰ অসামান্য দক্ষতা বেজবৰুৱাৰ মজ্জাগত। তদুপৰি প্ৰতিটো গল্পৰ মাজেৰে সমাজ জীৱনৰ বাবে এবাৰ সোণসেৰীয়া বাণী (Message) প্ৰক্ষেপ কৰাটো তেওঁৰ গল্প সৃষ্টিৰ আন এটি উল্লেখযোগ্য দিশ। বেজবৰুৱাই আধুনিক সাহিত্যত কেৱল চুটি গল্পৰেই যে ভেটি স্থাপন কৰিলে এনে নহয়, এই গৰাকী মহান লেখকৰ গল্পৰ যোগেদিয়ে অসমীয়া সাহিত্যত আধুনিকতাৰো বাট প্ৰশস্ত হৈ পৰিল। তদুপৰি অসমীয়া চুটিগল্পৰ জনক হিচাপে অসমীয়া সাহিত্যৰ বুৰঞ্জীত বেজবৰুৱাৰ নাম সৰ্বকালৰ বাবে জিলিকি থাকিব সগৌৰৱে।

-----------x----------

সহায়ক গ্ৰন্থপঞ্জী ঃ

গগৈ অম্বেশ্বৰ (সম্পাদনা) ঃ চুটিগল্পৰ বিচাৰ

বৰকটকী বীৰেন ঃ সাহিত্যৰ পটভূমি
বনলতা সংস্ককৰণ ঃ অষ্টম, যোৰহাট গ্ৰন্থমেলা, 2005

বৰুৱা ড০ প্ৰহলাদ কুমাৰ ঃ অসমীয়া চুটিগল্পৰ অধ্যয়ন
বনলতা, দ্বিতীয় প্ৰকাশ, 2005

শৰ্মা ড০ সত্যেন্দ্ৰনাথ ঃ অসমীয়া সাহিত্যৰ সমীক্ষাত্মক ইতিবৃত্ত।
সৌমাৰ প্ৰকাশ, নৱম সংস্কৰণ, 2006

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

অতিথি লেখা

।।এটা বৰফাবৃত শৃংগ।।

(হোমেন বৰগোহাঞিৰ স্মৃতিত)

✍ বনজিৎ বৰ্মন

আচলতে তুমি এটা বৰফাবৃত শৃংগ
বৰফবোৰ তোমাৰ দুখ
তোমাৰ দুখৰ ৰং বগা
বহীপৰ নিঃসঙ্গতাৰ দৰে

তোমাৰ শিপা খামুচি শুই থাকে অলেখ জীৱাশ্ম
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
বোলিৰ পৰা [illegible]
জোনৰ পৰা শীতল মৰম
আকাশৰ পৰা উদাৰতাৰ ৰং আৰু সংগীত
আকণ্ঠ পান কৰা তুমি
আৰু সজ্ঞানে শুই পৰা
বেদনাস্নিগ্ধ শৰশয্যাত

শিলাময় তোমাৰ সংকল্প
বৰফৰ আঙুলিৰে লিখি যোৱা তুমি
জীৱনৰ সতেজ গদ্য
সময়ৰ সপক্ষে

গলি গলি শীৰ্ণ হৈ পৰিছে তোমাৰ আঙুলি
আঙুলিৰ ফাকেৰে বৈছে [illegible] শোণিত
দুচকুৰ পতাত ঘন হৈ আহিছে বগা মেঘ
তোমাৰ বুকুত দীঘল হৈ আহিছে অৰণ্যৰ ছাঁ

তথাপি তুমি শৃংগ
[illegible]ত ঈৰ্ষণীয় উচ্চতা
[illegible] বৰফ[illegible] আছ তুমি
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]পৰ নিঃসঙ্গতাৰ দৰে...

□□□

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

।।এটা বৰফাবৃত শৃংগ।।

(হোমেন বৰগোহাঞিৰ হাতত)

বনজিৎ বৰ্মন

আচলতে তুমি এটা বৰফাবৃত শৃংগ
বৰফবোৰ তোমাৰ দুখ
তোমাৰ দুখৰ ৰং বগা
বদ্বীপৰ নিঃসঙ্গতাৰ দৰে

তোমাৰ শিপা খামুচি শুই থাকে অলেখ জীৱাত্ম
তলসৰা জীৱনৰ খণ্ডচিত্ৰ
তোমাৰ অভিমান মৃত্যুতকৈও উচ্চ
তুমি যে শৃংগ

মেঘ আৰু তৰাৰ স'তে কথা পাতা তুমি
বেলিৰ পৰা বিশ্বাসৰ ৰ'দ
জোনৰ পৰা শীতল মৰম
আকাশৰ পৰা উদাৰতাৰ ৰং আৰু সঙ্গীত
আকণ্ঠ পান কৰা তুমি
আৰু সজ্ঞানে শুই পৰা
বেদনাস্নিগ্ধ শৰশয্যাত

শিলাময় তোমাৰ সংকল্প
বৰফৰ আঙুলিৰে লিখি যোৱা তুমি
জীৱনৰ সতেজ গদ্য
সময়ৰ সপক্ষে

গলি গলি শীৰ্ণ হৈ পৰিছে তোমাৰ আঙুলি
আঙুলিৰ ফাকেৰে সৰিছে জীৱনৰ বীজগণিত
দুচকুৰ পতাত ঘন হৈ আহিছে বগা মেঘ
তোমাৰ বুকুত দীঘল হৈ আহিছে অৰণ্যৰ ছাঁ

তথাপি তুমি শৃংগ
শিৰত ঈৰ্ষণীয় উচ্চতা
শিল আৰু বৰফৰ মৃত্যুহীন মূধচ তুমি
শিল তোমাৰ সংকল্প
বৰফ তোমাৰ দুখ
তোমাৰ দুখৰ ৰং বগা
বদ্বীপৰ নিঃসঙ্গতাৰ দৰে......

□□□

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

প্ৰেমৰ ঘৰ....

মনহৰি বায়ন

তেওঁৰ ভালপোৱাৰে জীৱন গঢ়িলো
সাজিলো প্ৰেমৰ ঘৰ

এতিয়া ভাৱো-
কেনে আছিল আমাৰ কথোপকথন
কেনে সম্ভাৱনাৰে চিনিছিলো
ইজনে সিজনক

যিবোৰ কথা আলাপৰ বিষয় নাছিল
এতিয়া সেই কথাৰেই আৰম্ভ হয়
আমাৰ দৈনন্দিন
আৰু অজ্যামিতিয় সূত্ৰ একটা বিচাৰি
পৰস্পৰে আঁতৰি ফুৰো জীৱনৰ পৰা

কেৱল আস্থাশীলতাৰ বেদীত
সমৰ্পিত হবলৈ
শুনা নুশুনাকৈ কওঁ-
কোন কাৰ ৰাবে জী আছো...

□□□

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালৰ কবিতাত ৰোমাণ্টিকতা আৰু মানৱতাবোধ ঃ এক সমীক্ষাত্মক অধ্যয়ন।

শ্ৰী হিমানী হাঁলৈ
সহকাৰী অধ্যাপিকা
জ্ঞানপীঠ ডিগ্ৰী কলেজ

আৰম্ভণি ঃ- অসমীয়া সাহিত্যৰ প্ৰথম পুথি প্ৰকাশক, সুদূৰ ৰাজপুতনাৰ পৰা ব্যৱসায়সূত্ৰে অহা হাৰিবিলাস আগৰৱালৰ দ্বিতীয় সু-সন্তান চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালৰ জন্ম হয় ১৮৬৭ খৃঃ ৰ ২৮ নৱেম্বৰত তেজপুৰ মহকুমাৰ অন্তৰ্গত কলংপাৰ মৌজাৰ ব্ৰহ্মজান নৈৰ পাৰত। তেওঁ তেজপুৰ গৱৰ্ণমেন্ট হাইস্কুলৰ পৰা এন্ট্ৰেন্স পাছ কৰি কলেজীয়া শিক্ষাৰ পাতনি মেলে প্ৰেছিডেন্সি কলেজত। অসমীয়া সাহিত্য জগতত ত্ৰিমূৰ্তি (লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা, চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালা, হেমচন্দ্ৰ গোস্বামী)ৰ অন্যতম চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালা ৰমন্যাসবাদৰ বীজ ৰোপিত **জোনাকী** কাকতৰ প্ৰতিষ্ঠাপক সম্পাদক আছিল। কলিকতাৰ পৰা অসমলৈ উভতি আহি ব্যৱসায়ত মনোযোগ দিয়াৰ উপৰিও গুৱাহাটীত নিউপ্ৰেচ অসমীয়া স্থাপন কৰে। তেওঁ সাংবাদিক হিচাপেও খ্যাতি অৰ্জন কৰিছিল। ১৯১৮ খৃঃত অসমীয়া পোনতে সাদিনীয়া পিছত তিনিদিনীয়া ৰূপে প্ৰকাশ পায় দৈনিক অসমীয়া নামেৰে। আগৰৱালাদেৱে প্ৰেচৰ পৰাই বেজবৰুৱাৰ বাঁহীখনো ধাৰাবাহিক ভাৱে বহু বছৰ প্ৰকাশ হৈছিল ।

অসমীয়া সাহিত্যৰ পূজাৰী, নীৰৱ কৰ্মযোগী চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাদেৱৰ জোনাকী আৰু বাঁহীত প্ৰকাশিত কবিতাবোৰেৰে সংকলন প্ৰতিমা (১৯১৩), বীণ ব'ৰাগী (১৯২৩) আৰু আন কবিতা আৰু গদ্য ৰচনা চন্দ্ৰামৃত (১৯৬৭) নামেৰে প্ৰকাশিত হৈছে।

ৰমন্যাসৰ অন্যতম প্ৰৱৰ্ত্তক, চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাদেৱৰ কবিতাতে গভীৰ ভাৱাবেগৰ লগত অন্বিত হয় ৰোমান্তিক চেতনা। তেওঁৰ কাপকাঠিতেই সৃস্টি হয় প্ৰথম অসমীয়া ৰোমাণ্টিক কবিতা বনকুঁৱৰী। ৰসৰাজ লক্ষ্মীনাথ ৱেজবৰুৱাৰ মতে প্ৰতিমাখন সৰু কিন্তু নিভাঁজ সোণৰ। নগেন শইকীয়াদেৱে কোৱাৰ দৰে এই চমু বাক্যটিতে আগৰৱালাদেৱৰ কবিতাৰ সঠিক মূল্যায়ন ঘটিছে। তেওঁৰ কৱিতা সমগ্ৰত প্ৰকাশিত হৈছিল ৰোমাণ্টিক চেতনা, সুন্দৰৰ আৰাধনা, সৌন্দৰ্যপ্ৰেম, প্ৰকৃতিপ্ৰীতি, অতি প্ৰাকৃতিক কল্পনা আৰু মানৱতাবোধ। কবিতাত প্ৰয়োগ কৰা অনাড়ম্বৰ ভাষা শব্দৰ সঠিক প্ৰয়োগ আৰু অনুপম প্ৰকাশভঙ্গীয়ে ৰোমান্তিক ভাৱদৰ্শ অটুট কৰি ৰাখিছিল।

(ক) চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাৰ কবিতাত ৰোমাণ্টিকতা ঃ-

বনকুঁৱৰী কবিতাৰ জৰিয়তে অসমীয়া সাহিত্যত ৰোমাণ্টিকতাৰ ঢল বোৱাই অনা কবি চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাৰ কবিতাপুথি দুখনৰ প্ৰতিমাত মাত্ৰ একুৰি ছয়টা আৰু **বিন ব'ৰাগীত** বাৰটা কবিতা সন্নিবিষ্ট হৈছে। আগৰৱালাদেৱৰ তাকৰ সংখ্যক কবিতাৰ মাজেৰে পৰিস্ফুট হৈছে ৰোমাণ্টিক ভাৱাদৰ্শ। কাব্য সৃষ্টিত তেওঁৰ জীৱন পৰিক্ৰমাৰ ঘটনা পৰিঘটনাই প্ৰত্যক্ষ অথবা পৰোক্ষভাৱে প্ৰভাৱ পেলাইছিল। যাৰ ফলস্বৰূপে **প্ৰতিমা** আৰু **বীণব'ৰাগীৰ** দৰে কাব্যপুথিৰ সৃষ্টি হৈছিল। ৰোমাণ্টিক কবিতাৰ এটা লক্ষণ হৈছে সাধাৰণ বস্তুত অসাধাৰণত্ব আৰোপ, চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাৰ কবিতাটো এই লক্ষণটো পৰিদৃশ্যমান হয়। কবিয়ে সাধাৰণতে চকুত নপৰা অথচ সদায় প্ৰকৃতিৰাজ্যৰ গছ-বনত লাগি থকা নিয়ঁৰ টোপালক লৈয়ে কবিয়ে অসাধাৰণ কল্পনা কৰিছে। কবিৰ দৃষ্টিত নিয়ঁৰ টোপাল কেতিয়াবা মুকুতা, কেতিয়াবা সৰগৰ তৰা, কেতিয়াবা নৰ্তকীৰ ডিঙিৰ মণি, কেতিয়াবা জোনৰ হাঁহি হৈ ধৰা দিছে। কবিয়ে নিয়ৰ কবিতাটোত বৰ্ণনা কৰিছে-

ফুলনিত কোনে নিশা নাচিছিল
ছিগি ৰই গ'ল মণি,
ৰঙিলীৰ ভাৱ হাঁহি নাচোনৰ
ৰ'ল চিন এই কণি।

ৰোমাণ্টিক কবিসকল কল্পনাপ্ৰৱণ মনৰ অধিকাৰি। কল্পনাৰ প্ৰাবল্যতাই চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাৰ বিভিন্ন কবিতাৰ সৃষ্টি কৰিছিল। ৰোমাণ্টিক কবিসকলৰ মনে পাখি লগা কাড়ৰ দৰে কল্পনাৰ ডেউকাৰে উৰি উৰি পাৰ্থিৱ বস্তুক অপাৰ্থিৱ ৰূপ দান কৰে।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

সেয়েহে কবিৰ মনত নিয়ৰ টোপালটি ফটিক পানীত ধোৱা মুকুতা মণি হৈ পৰিছিল। কবিৰ ভাষাত -

মুকুতা মণিটি পাহিত জিলিকে
ফটিক পানীত ধোৱা,
নিশাৰ তৰা এতি সৰিয়েহে আছে
সৰগত টোপনী যোৱা।

তাৰোপৰি কবিৰ কল্পনাৰ মনোহাৰিত্ব প্ৰকাশ হৈছিল কিশোৰী, মাধুৰী আদি কবিতাত। ৰূপৰ মাধুৰীমা প্ৰকাশ পায় অৰ্দ্ধপ্ৰস্ফুটিত সৌন্দৰ্যতহে। তাকেই কবিয়ে সুন্দৰ ভাবে বৰ্ণনা কৰিছে - মাধুৰি কবিতাত -

ফুটো নে নুফুটোকৈ
কুমলিয়া কলিটি
ওঁঠত লাজেৰে বৈ
মিচিকিয়া হাঁহিটি।
সামৰি, পাহৰি গৈ
মেলি আধা প্ৰাণটি,
উদঙাই ঢাকি থৈ
উঠি অহা বুকুটি।
সোলোকাই মোকলাই
এধা বন্ধা খোপাটি,

প্ৰকৃতি প্ৰীতি ৰোমাণ্টিক কবিসকলৰ প্ৰধান উল্লেখযোগ্য বৈশিষ্ট। কাৰণ ৰুচো (Rousseau) ৰ প্ৰকৃতি দৰ্শনৰ প্ৰভাৱে ৰোমাণ্টিক আন্দোলনক গাঢ় কৰি তুলিছিল। প্ৰকৃতিৰ অপৰূপ সৌন্দৰ্যই ৰোমাণ্টিক কবিসকলক মোহিত কৰি তুলিছিল। এনে মোহত কবি আগৰৱালাও বন্দী হৈছিল। যাৰ ফলত তেওঁৰ কবিতাত প্ৰকৃতিৰ বৈচিত্ৰময় ৰূপৰ মনোহাৰিত্ব প্ৰকাশ পাইছিল। সংসাৰৰ ঘাত-প্ৰতিঘাত দুৰ্বিসহ যন্ত্ৰণাৰ উপশম হৈছিল প্ৰকৃতিৰ প্ৰতি থকা দুৰ্বাৰ বাসনাৰ পৰা। পথাৰত ফুলি থকা সৰিয়হ ডৰাই তেওঁক বাৰে বাৰে হাত বাউল দি মাতিছে আৰু প্ৰাণ ভৰি সেই সৌন্দৰ্য আকণ্ঠ পান কৰিছে। কবিৰ ভাষাত-

দিয়া মোৰ এৰি চাওঁগৈ ঘূৰি
ফুলা সৰিয়হ ডৰা,
সেয়ে আজিলৈকে থৈছে মোক মুহি
পখিলা পাখিৰে ভৰা।

ঠিক সেইদৰে, মালিতা হ'লেও তেজীমলা, বনকুঁৱৰী, জলকুঁৱৰী আদি কবিতাতো প্ৰকৃতিৰ অপৰূপ সৌন্দৰ্য, উদাৰতা, ৰহস্যময়তা সুন্দৰৰূপত প্ৰতিফলিত হৈছে। লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাৰ দ্বাৰা ৰচিত বুঢ়ী আইৰ সাধুৰ অন্তৰ্গত তেজীমলা সাধুকথাটোক এটা সুন্দৰ কবিতা ৰূপত সৃষ্টি কৰিছে। তেজিমলা মাহীমাকৰ দ্বাৰা নিৰ্যাতিতা ছোৱালি। চিৰদুখুনি তেজিমলা মানুহৰ পৰা পৰিত্যক্ত হ'লেও প্ৰকৃতিয়ে তাইক আদৰি-লইছে। তাক কবি আগৰৱালাদেৱে সুন্দৰভাৱে প্ৰকাশ কৰিছে-

তেজগোৰা বেলি জিলিঙণি মেলি
সাৰাটিৰ আহি ধৰা,
পুৱাৰ মলয়া উঠি ছয়াময়া
বোলে উঠা তেজিমলা।

নিজৰ মানুহৰ দ্বাৰা অত্যাচাৰৰ বলি হোৱা তেজিমলাই প্ৰকৃতিৰ মলয়া বতাহৰ সৈতে মিতিৰ পাতিছে-

মলয়া বায়েৰে মিতিৰ পাতিলি
ঘৰৰহে বাতৰি নাই।

স্বভাৱ কবি আগৰৱালাদেৱে মানুহৰ নিষ্ঠুৰতাক কপট ভাৱে স্বীকাৰ কৰিছে-

মানুহৰ চোতালত মাধুৰি ফুটিলে
মানুহে নিচিনে হায়,
সৰি তুলি ছিঙি মোহাৰী পেলালে
মানুহৰ মৰমো নাই।

প্ৰকৃতি জগতত গছ-পাত ফুল একোৱে চিৰস্থায়ী নহয়; তাৰ ৰূপ লাৱণ্য পৰিৱৰ্ত্তন হৈ থাকে। ফুল ফুলে, ফুলৰ পৰা বীজ হয়, গছৰ পাত পকি পৰি যায়; মুঠতে পৰিৱৰ্ত্তনৰ মাজেৰে প্ৰকৃতিৰ ৰহস্যময়তাৰ গোন্ধ পোৱা যায়। এনে ৰহস্যৰ মাজতে ৰোমাণ্টিক কবিয়ে সৌন্দৰ্যৰ সুধা পান কৰে। **প্ৰকৃতি** নামৰ কবিতাটোত তাৰ নিদৰ্শন পোৱা যায় -

ক'ৰ কোন কিবা হ'ল
চিন স্মৃতি পমি গ'ল
প্ৰকৃতি যে তেনেকৈয়ে ৰ'ল।

প্ৰকৃতি জগতৰ এনে ক্ষণ ভংগুৰতাক মানৱ জীৱনৰ ক্ষণস্থয়িত্বৰ লগত তুলনা কৰিব পাৰি। প্ৰকৃতি অন্যান্য ৰহস্যময়তা আগৰৱালাৰ কবিতা জলকুঁৱৰী, বনকুঁৱৰী প্ৰকৃতি আদি কবিতাত

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

পূর্ণ স্ফুৰণ ঘটিছে। যেনে-

ঢৌৱে ঢৌৱে কেনে ফুল নাওখনি
ৰাজহংসে নিছে টানি
ফুলে ফুলে ফুলি পদুম কুঁৱৰী
শিৰত নিয়ৰ মণি।

তদ্ৰূপ ৰহস্যময়ী প্ৰকৃতিৰ বৰ্ণনা আমি **বনকুঁৱৰী** কবিতাত পাওঁ-

কি দেখিছে সৌ শ্যামল পাটীত
ছঁয়াত বা কিনো চাম।
নীল চুলি মেলাইছে কোনেনো বা
মুখনি উজ্জ্বল শ্যাম

অতি প্ৰাকৃতিকতা ৰোমাণ্টিক কবি চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাৰ কবিতাত দেখা যায়। তেওঁ বনকুঁৱৰী, জলকুঁৱৰী আদি কবিতাত এই লক্ষণ বিৰাজমান। কবিৰ বনকুঁৱৰী কবিতাত এনে ঐন্দ্ৰজালিকতা দেখা যায় -

'মুকলি চুলিৰে নাম গায় ঘুৰি
চাপৰি টুক্ টুক্ টুক্
ৰূপহীৰ মেল দেৱযোনি খেল'
মানুহে নেদেখা মুখ।"

সৌন্দৰ্যৰ প্ৰতি আকৰ্ষণ ৰোমাণ্টিক কবিসকলৰ এক অন্যতম লক্ষণ। চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাৰ বহুকেইতা কবিতাত এনে সৌন্দৰ্যসন্ধানি মনৰ প্ৰকাশ দেখা যায়।

'সুন্দৰৰ আৰাধনা জীৱনৰ খেল' বুলি সুন্দৰৰ জয়গান গোৱা কবি জগতৰ সমস্ততে সৌন্দৰ্যৰ মাধুৰিমা বিয়পাব বিচাৰিছিল।

প্ৰেম ৰোমাণ্টিক কবিৰ প্ৰাণ স্বৰূপ। জীৱনৰ মহত্ব হৃদয়ঙ্গম কৰিবলৈ হ'লে প্ৰেমৰ প্ৰয়োজন। অসীম শক্তি প্ৰেমৰ ৰূপ বিভিন্ন হ'ব পাৰে। ব্যক্তি প্ৰেম, স্বদেশ প্ৰেম দেহজ প্ৰেম, মানৱ প্ৰেম, ঈশ্বৰ প্ৰেম যিয়ে নহওঁক প্ৰেমৰ জৰিয়তে দুখ দুৰ্দশা, জ্বালা-যন্ত্ৰণাৰ উপৰিও জড়া-মৃত্যুকো নুই কৰিব পাৰে। প্ৰেম এনে মহাত্ম্য কবিৰ শান্তি নামৰ কবিতাত ফুতি উঠিছে। যেনে-

'প্ৰেমত আগত কিবা দুখ
কিবা মৃত্যু ? প্ৰেম মৃত্যুঞ্জয়ী'

মুঠোতে কবিৰ দৃষ্টিত প্ৰেমে জগত শুদ্ধি কৰে প্ৰেমৰ সম্বলতে সংসাৰৰ মাধুৰ্যপান কৰিব পাৰি।

চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাৰ কবিতাত প্ৰেম কিন্তু ব্যক্তিসত্তাত সীমাবদ্ধ হোৱা নাছিল। ই মানুহৰ পৰা মানুহলৈ পৰ্যবসিত হৈছিল। মানুহৰ শ্ৰেষ্ঠতা প্ৰতিপন্ন কৰিছিল তেওঁৰ প্ৰায়বোৰ কবিতাত।এই প্ৰেম আছিল উদাৰতাবাদী মানৱ প্ৰেম। ভাৰতৰ প্ৰাচীন আৰু মধ্যযুগৰ মূল দৰ্শন ভগৱৎবাদৰ বিপৰীতে ইউৰোপীয় নৱজাগৰণৰ আৰু ভাৰতৰেই চণ্ডীদাস 'সবাৰ ওপৰে মানুহ শ্ৰেষ্ঠ' আৰু ৰবীন্দ্ৰনাথৰ 'এই ভাৰতৰ মহামানৱ'ৰ পূজাৰ দৰ্শনে চন্দ্ৰকুমাৰক প্ৰভাৱিত কৰিছিল।

খ) চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাৰ কবিতাত মানৱতাবোধ ঃ-

মানৱতাবাদী কবি আগৰৱালাৰ 'মানৱ বন্দনা' এটি উৎকৃষ্টতম মানৱতাবোধ প্ৰতিফলিত কবিতা। পৃথিৱীৰ সকলো জীৱতকৈ শ্ৰেষ্ঠ জীৱই হৈছে মানুহ। কবিৰ দৃষ্টিত মানুহে মানুহৰ সঙ্গত, মানুহৰ মৰমতে থাকে মানুহৰ ধৰ্ম, কৰ্ম সকলো। পৃথিৱী হৈছে মানুহৰ নিগাজি ঘৰ; ই স্বৰ্গতকৈ অধিক। সেয়েহে কবিয়ে পূজাৰ সমস্ত সামগ্ৰী যুগুতাই মানুহক পূজা কৰিছে, মানুহৰ জয়গান গাইছে।

মানুহেই লগ মানুহেই সঙ্গ/মানুহেই পৰাৎপৰ
এই যে পৃথিৱীৰ স্বৰ্গতো অধিক/মানুহৰ নিজাপি ঘৰ
মানুহেই দেৱ মানুহেই সেৱ/মানুহ বিনে নাই কেৱ
কৰা কৰা পূজা পাদ্য-অৰ্ঘ্য লই/জয় জয় মানৱদেৱ।

'বীন ব'ৰাগী' চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাৰ এটি অন্যতম শ্ৰেষ্ঠ কবিতা। ব'ৰাগী ৰূপী কবি আগৰৱালাদেৱৰ বীণখনি অন্তৰৰ বীণ। বীণৰ সুৰৰ কোমলতা ব্যঞ্জনাই অমৃতৰ সুধা মানৱৰ মাজত নিস্বাৰ্থভাৱে বিলাইছিল। দুখৰ বোজা পাতলাবলৈ একৰ এশভাগত ভগাই কবিৰ অন্তৰৰ দুখ কমাইছিল।

'মানুহৰ দুখ বুকুত সুমাই
লইছা যতন কৰি।
অমৃতৰ ধাৰা শান্তি ছটিয়াই
লইছা সন্তাপ হৰি ।।
একৰ দুখক এশত ভগাই
পাতলোৱা দুখ ভাৰ
মানুহ প্ৰাণৰ এশ সুঁতি আনি
বোওৱা একোটি ধাৰ।'

কবিয়ে বীণ ব'ৰাগী কবিতাটোত মানুহক দেৱতাৰ শাৰীত

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

ৰাখিছে। মানুহৰ সন্তোষ-শান্তিৰ কাৰণে সহস্ৰ চাকি, ধূপ, চন্দন, ভূষণৰ সমাহৰেৰে পূজা-অৰ্চনা কৰিছে। কবিয়ে পৃথিৱীক স্বৰ্গতকৈ অধিক বুলি কৈছে। কাৰণ এই পৃথিৱীৰ ধূলিতে মানৱৰ উদয়, মানৱৰ লয় সাধন হয়। ইয়াতে মানুহে অনুভৱ কৰিব পাৰে স্বৰ্গীয় প্ৰেমানুভূতি। কবিৰ ভাষাৰে -

'মানুহৰ প্ৰীতি সাধিবলৈ চোৱাঁ
বিশ্ব জগত কল্পনা;
আল ধৰিবলৈ সহস্ৰ প্ৰদীপ
আৰতীৰ ধূপ ধূনা।।
ফল ফুল জল চন্দন ভুষণ
মলয়াৰ শাতলি বা,
মানুহ সন্তোষ হক বুলি চোৱাঁ,
আহে য'ত লাগে যিবা।

মানৱতাত জয়গান গোৱা কবিয়ে কিন্তু সমাজৰ ঈৰ্ষা অসূয়া, দ্বন্দ, খৰিয়াল, হিংসা, কপটতা, হীনতা, নীচতা দেখি নীৰৱে সহ্য কৰি থকা নাই। চেওঁ বাস্তৱতাক ঢাকি নাৰাখি উদঙাই দিছে। দুখিয়া-নিছলা সকলৰ দুখ-দুৰ্দশা দেখি হৃদয়ত অনুকম্পাৰ সৃষ্টি হৈছে। বলীসকলে নিৰ্বলী সকলক কঠোৰ হাতোৰাৰে দমন কৰি ৰাখিছিল। ধন-সোণ, সা-সম্পত্তিৰ মায়াত বন্দী মানুহবোৰে ধৰ্মৰ নামত অধৰ্মহে কৰিছে। যাৰ ফলত সমাজখন পাপীৰে ভৰি পৰিছে। কবিৰ ভাষাত-

'মানুহে মানুহে পৰতকৈ পৰ,
এফেৰি মৰমো নাই।।
নিছলা দুখিয়া দেখিলে ঘিণায়
ডাঙৰৰ ডাঙৰ ভেম।

....

ধন সোণ সাঁচি ধন ধন কৰি
এৰিলে ধৰম জ্ঞান'

মানুহ স্বাৰ্থপৰ প্ৰাণী। মায়াত বন্দী মানুহে আপোনজনকে চিনি নোপোৱা হয়। আপোনে আপোনক খায়, নিজৰ মাজতে অৰিয়াঅৰি কড়ি এটালৈ লাগে ভাওৰ কাজিয়া। সেয়েছে কবিয়ে কৈছে -

'কুটুমেই ৰান্ধে, কুটুমেই বাঢ়ে
কুটুমেই কুটুমক খায়।
কুটুমৰ তেজেৰে বন্তি জ্বলালে,
মজিয়া ভকেভকায়।

তেজপিয়াবোৰৰ শোষণ দেখি কবিৰ বিপ্লৱী মন জ উঠিছিল। সংসাৰৰ কুটিলতা কপটতা দেখি কবিৰ মনত বিৰা উপজিছিল। তথাপিতো তেওঁ মানীৰ মান, কৃপা ভিক্ষা আ কৰা নাছিল। সেয়েহে কবিয়ে নিজৰ শান্তি থকা হিমালয় ভা প্ৰলয়ৰ সৃষ্টি কৰি পাপীৰ অহংকাৰ নাশ কৰিলোহেতেন। কবি ভাষাত -

'আঙুলি বুলাব জনা হ'লে আজি
পেলালোহেঁতেন টানি।
হিমালয় চূড়া বুৰালোহেঁতেন
উছালি ক'লিয়া পানি।।

ৰোমান্টিক কবি সকল আশাবাদী। সমাজৰ কলু নিজে ধুই নিকা কৰিব নোৱাৰি। কবিয়ে জগৎস্বামী স্বৰূপ ভগ ওচৰত শৰণাপন্ন হৈছে নতুন সৃষ্টিৰ বাবে। নতুন জগতত অৰুণ কিৰণৰ আভাই নাইকিয়া কৰিব ৰসমাজৰ কলুষ কালি আকৌ বাজিব বীণৰ সুৰৰ মূৰ্চনা। কবিৰ ভাষাত -

'দুখ দূৰ কৰি জগৎ উদ্ধাৰ
কৰোঁ হে জগৎ স্বামী।
নীচ হৃদয়ৰ নীচ অহংকাৰ
হওঁক অধোগামী।।'

চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাৰ কবিতাত মানৱপ্ৰেমৰ পাৰ্থিৱ প্ৰেম জড়িত হৈ আছিল। ভাৰত তথা অসম বিজ্ঞান প্ৰযুক্তিৰ বিকাশ নঘটা পশ্চাৎপদী পৰিৱেশত চন্দ্ৰকু সমকালীন অনেকেই যেতিয়া স্বৰ্গ-দেৱলোক আৰু আত্মা-প ভাৱাবেগত মজি আছিল সেই সময়তো কবি চন্দ্ৰকুমাৰে আ ভাববাদী সীমাবদ্ধতাৰ ভালেখিনি উৰ্দ্ধত উঠি পৃথিৱীৰ পৰা নহয়, স্বৰ্গকহে পৃথিৱীলৈ নমাই আনিব লাগে অৰ্থাৎ পৃথিৱীক সৰগ বিনন্দীয়া কৰি তোলাৰ সৰল বাসনা কৰিছে।

'পৃথিৱীক তোলা স্বৰ্গৰ খাপলৈ। স্বৰ্গক নমাই আ
সৰগ নহয় দূৰ-দূৰণীৰ। বাহিৰৰো নোহে জন।

উদাৰনৈতিক মানৱতাবাদী কবিৰ প্ৰেম ব সীমাত আবদ্ধ নাথাকি মানৱ প্ৰেমত হৃদয় আপ্লুত হৈ প

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

এনেদৰে -

'মোৰেই মুখেদি মানৱ প্ৰাণৰ
ফুটক আকুল মাত;
মোৰ চিন্তাতেই গূঢ় ৰহস্যৰ
সত্য হক প্ৰতিভাত।।

মানৱ দৰদি কবি আগৰৱালাই যদিও 'তেজিমলা' কবিতাটোত মানুহৰ স্বাৰ্থপৰতাক উদঙাই দিছে তাৰ মাজতো কবিৰ মানৱ প্ৰেম ফুটি উঠিছে। কবিয়ে প্ৰকাশ কৰিছে -

'মানুহৰ নাও   মানুহৰ ভাও
দেখিযে লাগিছে ভাল
মানুহ মিতিৰ   বৰ মৰমৰ
পাতিছে কিহৰ জাল ?

সামৰণি ঃ- ৰমন্যাসিক কবি চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাৰ কবিতাক ৰোমাণ্টিক লক্ষণে মহিমামণ্ডিত কৰি তুলিছে। যদিও তেওঁৰ কবিতা সমগ্ৰ ৰোমাণ্টিক ভাবাদৰ্শৰে পৰিপুষ্ট, এইবোৰ ভাৰতীয় দৰ্শনৰ দ্বাৰাও প্ৰভাৱান্বিত। সেয়েহে তেওঁৰ কাপত নিগৰিত হৈছিল বীণ ব'ৰাগী, আনন্দতীৰ্থ আদি কবিতা। প্ৰেমত বিশ্বাসী ৰোমাণ্টিক কবি সকল মানৱতাপ্ৰেমী আছিল। চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাৰ মানৱতাবোধৰ দ্বাৰা অনুপ্ৰাণিত কবি আছিল। কবিয়ে সংসাৰৰ কদৰ্যতা নাশ কৰি শুভ শান্তি উন্মেষ ঘটাই নতুন বিশ্বৰ সৃষ্টিৰ কল্পনা কৰিছিল। কবি আগৰৱালা দৰে সুন্দৰ সমাজ আৰু গভীৰ মানৱতা প্ৰীতি থকাৰ বাবে কবিতাত মানৱৰ জয়গান গাব পাৰিছিল । তেওঁৰ কবিতাত প্ৰাচ্য, পাশ্চাত্য, লৌকিক ৰহস্যবাদ, মানৱতাবোধ, আধ্যাত্মিকতা, বৈপ্লৱিক চেতনা, দাৰ্শনিকতা আদিৰ অপূৰ্ব সংযোজন ঘটিছে। ৰোমাণ্টিক কবিসকল যথাৰ্থতে আশাবাদী, চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাদেৱো আশাবাদী আৰু মানৱতাবাদী কবি। মানুহৰ শ্ৰেষ্ঠত্ব প্ৰতিপাদন কৰি পৃথিৱীতে স্বৰ্গৰাজ্য কৰিব বিচৰা কবিয়ে মানুহক দেৱতাৰ শাৰীলৈ উত্তৰন ঘটাব বিচাৰিছে। সত্যম্ শিৱম সুন্দৰম্ আদৰ্শৰে অনুপ্ৰাণিত ৰোমান্তিক ভাবদৰ্শৰে পুষ্ট মানৱ বন্দনাৰ অনুশীলন কৰা কবি চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালাৰ কাব্য সম্ভাৰে আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ ভঁৰাল চহকী কৰি থৈ গৈছে। ❑❑

ডেকা হাজৰিকা, কৰবী ঃ- অসমীয়া কবিতা, বনলতা;২০০৬, ডিব্ৰুগড়।

ডেকা, নমিতা ঃ- এশ বছৰৰ অসমীয়া কবিতাত ৰোমাণ্টিক ধাৰা; অসম সাহিত্য সভা; ২০১২, জানুৱাৰী।

তালুকদাৰ, নন্দ ঃ- কবি আৰু কবিতা; বনলতা,১৯৯৫ জুলাই ডিব্ৰুগড়।

দাস, নাৰায়ণ

ৰাজবংশী, পৰামানন্দ ঃ- অসমীয়া সাহিত্যত পাশ্চাত্য প্ৰভাৱ; চন্দ্ৰ প্ৰকাশ, ১৯৯৯, আগষ্ট, গুৱাহাটী-১।

নাথ ধ্ৰুৱজ্যোতি ঃ- চন্দ্ৰকুমাৰৰ কবিতাৰ বিচাৰ বিশ্লেষণ; বনলতা; ডিব্ৰুগড় ।

নেওগ, মহেশ্বৰ (সম্পা) ঃ- সঞ্চয়ন; সাহিত্য একাডেমি; ২০০২।

ফুকন, নীলমনি (সম্পা) ঃ- কুৰি শতিকাৰ অসমীয়া কবিতা ,অসম প্ৰকাশন পৰিষদ; গুৱাহাটী, ৩য় প্ৰকাশ, মাৰ্চ ২০০৫।

বৰদলৈ, নিৰ্মলপ্ৰভা (সম্পা) ঃ- কবিতা মঞ্জৰি, বিশ্ববিদ্যালয় প্ৰকাশন বিভাগ, গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়, নৱম প্ৰকাশ ২০০০।

বৰগোহাঞি হোমেন (সম্পা)ঃ- এশ বছৰৰ অসমীয়া কবিতা, অসম প্ৰকাশন পৰিষদ, গুৱাহাটী, চতুৰ্থ প্ৰকাশ, আগষ্ট ২০০৮।

মহন্ত, স্বাধীনতা ঃ- জোনাকীৰ পোহৰত অসমীয়া কবিতা, অসম সাহিত্য সভা; যোৰহাট, ১ম প্ৰকাশ ২০১২।

শৰ্মা, সত্যেন্দ্ৰনাথ ঃ- অসমীয়া সাহিত্যৰ সমীক্ষাত্মক ইতিবৃত্ত; প্ৰতিমা দেৱী, ৰিহাবাৰী, গুৱাহাটী ৪ৰ্থ প্ৰকাশ ২০১২।

শৰ্মা দলৈ, হৰিনাম ঃ- অসমীয়া সাহিত্যৰ পূৰ্ণ ইতিহাস; পদ্মপ্ৰিয়া লাইব্ৰেৰী; ২১ ডিচেম্বৰ, ২০০০।

শৰ্মা দলৈ, হৰিনাম ঃ- বৈপ্লৱিক মনীষাৰ ত্ৰিধাৰা; পদ্মপ্ৰিয়া লাইব্ৰেৰী; ২০ ডিচেম্বৰ, ২০১১।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

শীলভদ্র আৰু মধুপুৰ

শ্ৰী কবিতা দাস

সাম্প্ৰতিক কালৰ বিশিষ্ট অসমীয়া সাহিত্যক সকলৰ ভিতৰত শীলভদ্র (প্ৰকৃত নাম ৰেৱতীমোহন দত্ত চৌধুৰী) অন্যতম। অসমীয়া সাহিত্যৰ গল্প আৰু উপন্যাসৰ ক্ষেত্ৰত তেখেতৰ অৱদান অতুলনীয়। দুকুৰি বছৰ বয়সৰ পৰা লিখিবলৈ আৰম্ভ কৰা শীলভদ্ৰই গল্পকাৰ আৰু ঔপন্যাসিক হিচাপে বিশেষ সফলতা লাভ কৰিছে। সত্তৰ দশকৰ পৰা লিখিবলৈ লোৱা শীলভদ্ৰৰ প্ৰকাশিত উপন্যাস ৮ খন। সেইকেইখন হল- মধুপুৰ, তৰঙ্গিনী, আগমনীৰ ঘাট, আঁহতগুৰি, অবিচ্ছিন্ন, প্ৰাচীৰ, গধূলি আৰু অনুসন্ধান। গল্প সংকলন প্ৰায় ২৬ খন। এইবোৰৰ কিছুমান অন্য ভাষালৈও অনুদিত হৈছে। দায়িত্ব আৰু অন্যান্য গল্প সংকলনৰ বাবে ১৯৯০ চনত তেখেতে ভাৰতীয় ভাষা পৰিষদ বঁটা, মধুপুৰ বহুদূৰ গল্প সংকলনৰ বাবে সাহিত্য অকাডেমী বঁটা, অনুসন্ধান উপন্যাসৰ বাবে অসম প্ৰকাশন পৰিষদ বঁটা লাভ কৰে। ইয়াৰোপৰি তেখেতক অসম উপত্যকা সাহিত্য বঁটাৰেও সন্মানিত কৰা হয়।

শীলভদ্ৰৰ জন্ম হৈছিল মধুপুৰ (গৌৰীপুৰ) ত। তেখেতৰ শৈশৱকাল পাৰ হয় মধুপুৰতে। মেট্ৰিক পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ পাছত মধুপুৰৰ সৈতে তেওঁৰ সম্পৰ্ক মানসিক ভাৱে নহলেও শাৰীৰিক ভাবে বিচ্ছিন্ন হোৱাৰ প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ হল উচ্চ শিক্ষা লাভ তথা জীৱিকাৰ সন্ধানত। কিন্তু সকলো সময়তে তেওঁ অবিৰামভাৱে লগত লৈ ফুৰিছে তেওঁৰ শৈশৱ, কৈশোৰ আৰু যৌৱনৰ প্ৰাৰম্ভৰ বিচৰনস্থলি মধুপুৰৰ মেটমৰা স্মৃতি। ফলত তেওঁৰ সৰহভাগ গল্প-উপন্যাসতে মধুপুৰ আৰু মধুপুৰৰ অসংখ্য চৰিত্ৰই আহি ভুমুকি মাৰিছেহি।

মধুপুৰ অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলাৰ অন্তৰ্গত এখন সৰু ঠাই। গদাধৰ নৈৰ পাৰত অৱস্থিত মধুপুৰৰ আয়তন প্ৰায় ৭ বৰ্গ মাইল। তথাকথিত ইতিহাসত উল্লেখ হব লগাকৈ মধুপুৰত বিশেষ কোনো ঘটনা নঘটিলেও ইয়াৰ নিজৰে কিন্তু এক বৰ্ণাঢ্য ইতিহাস আছে, যাৰ বাবে শীলভদ্ৰই তেখেতৰ প্ৰায়ভাগ গল্প উপন্যাসৰে পটভূমি হিচাপে এই ঠাইখন নিৰ্বাচন কৰিছে।

১৯৪৯ চনত নৱেল বঁটা পোৱা উপন্যসিক উইলিয়াম ফক্নাৰে মিছিচিপি অঞ্চলৰে কল্পিত অঞ্চল যকনাম টাৰফা কাউন্টি আৰু ইয়াৰ প্ৰজন্মৰ কাহিনীৰে উপন্যাস ৰচিছিল। আকৌ ভাৰতীয় উপন্যাসিক আৰ. কে. নাৰায়ণেও পাল গুডিৰ দৰে কল্পিত অঞ্চলৰ কাহিনী লিখিছিল। প্ৰখ্যাত অসমীয়া গল্পকাৰ সৌৰভ কুমাৰ চলিহাইও গুৱাহাটী চহৰক লৈ কাহিনী লিখিছে। শীলভদ্ৰইও তেওঁৰ জন্ম স্থান মধুপুৰ আৰু মধুপুৰৰ মানুহৰ কাহিনীৰে গল্প উপন্যাস ৰচনা কৰিছে।

এটা সময়ত শীলভদ্ৰৰ আপোন মধুপুৰ অঞ্চলত জমিদাৰী প্ৰথা প্ৰচলিত আছিল। জমিদাৰী ব্যৱস্থাত আৰু তাৰ অৱসানৰ পিছত মধুপুৰৰ মঞ্চত ট্ৰেজি, কমেডি আৰু প্ৰহসনৰ সৃষ্টি হৈছিল তাক ৰূপায়িত কৰি তুলি তাৰ মাজেদি তেওঁ মানৱীয় আবেদন মূৰ্ত কৰি তুলিছে। মধুপুৰৰ যোগেদিয়েই তেওঁৰ যেন বিশ্ব দৰ্শন ঘটিছে। মধুপুৰৰ পৰিবাৰিক উত্থান-পতন, সামাজিক ব্যৱস্থা, শিক্ষা, সংস্কৃতিৰ কটু সমালোচনা তেওঁৰ গল্পত নাই, আছে মানৱীয় চিৰন্তন আবেদনৰ লীলা খেলা।

জমিদাৰী ব্যৱস্থাৰ ফলত যি শোষণ ব্যৱস্থাৰ উদ্ভৱ হৈছিল তাৰ নিকৰুণ চিত্ৰ ৰবিন্দ্ৰনাথৰ দৰে গল্পবোৰৰ গলত অংকিত হৈছে। কিন্তু তাৰ সলনি শীলভদ্ৰৰ মধুপুৰৰ জমিদাৰী ব্যৱস্থাত শোষণৰ পৰিৱৰ্তে অন্ন-বস্ত্ৰ, বাসস্থানৰ সুবিধা দিয়া মানবীয় গুণৰ উৎকৰ্ষৰহে সন্ধান পোৱা যায়। অতীতৰ সেই মধুপুৰত শীলভদ্ৰই যিটো পৰিৱেশ দেখিছিল, সেই পৰিৱেশৰ এতিয়া বহুত পৰিৱৰ্তন হৈছে। জমিদাৰী ব্যৱস্থাৰ অন্তত যি সমাজ ব্যৱস্থা দেখা গল সেই সমাজত অৰ্থনৈতিক ব্যৱস্থা

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

সম্পূর্ণ ভাঙি গল। যুদ্ধৰ পৰৱৰ্তী কালত দাৰিদ্ৰ শোষণৰ সীমা চেৰাই মানৱীয় মূল্যবোধৰ চৰম বিপৰ্যয় ঘটিল। ফলত স্বাধীনতাৰ পিছৰ মধুপুৰৰ ইতিহাস অসমৰ আন আন চহৰৰ লগত একাকাৰ হৈ গল।

কৰ্মসূত্ৰে মহানগৰীৰ বাসিন্দা হৈ মধুপুৰৰ পৰা আঁতৰি অহা শীলভদ্ৰই এতিয়াও মধুপুৰৰ নষ্টালজিয়াত ডুবগৈ থাকে। বয়সত মানুহে ওচৰৰ বস্তু মনিব নোৱাৰা হৈ আহে, কিন্তু তেতিয়াও দূৰৈৰ বস্তু যেন ভালকৈয়ে দেখে। শীলাভদ্ৰৰো যেন সেয়াই হৈছে। অতীতৰ মধুপুৰৰ স্মৃতিবোৰে তেওঁক পুনৰ অতীতলৈ লৈ যায়। সেয়েহে তেখেতৰ গল্প উপন্যাসত মধুপুৰ আৰু মধুপুৰৰ মানুহৰ সকলো ক্ৰিয়া কাণ্ডৰ লগতে মানসিক চিন্তা-চৰ্চা, সহানুভূতি, অতিথি, পৰায়ণতা, মিলা-প্ৰীতি, সহজ-সৰল জীৱন-যাপন প্ৰণালীৰে হিংসা বিদ্বেষৰহিত কাহিনীৰে আছন্ন হৈ পৰিছে। সেয়েহে মধুপুৰ উপন্যাসত লিখকে নিজেই এইদৰে কৈছে- মধুপুৰৰ কথা মানেই হল মোৰ নিজৰ কথা। পৃথিৱীৰ উপৰিভাগৰ আয়তন চমুকৈ ২০ কোটি বৰ্গমাইল। মধুপুৰৰ আয়তন হল মাত্ৰ ৭.২ বৰ্গমাইল। বুৰঞ্জীৰ পাতত স্থান পাব পৰা কোনো ঘটনাই তাত ঘটা নাই। তথাপি মধুপুৰৰ এশ বছৰৰ ইতিহাস অসমৰ এটা যুগ সন্ধিক্ষণন বিশেষ সমাজ এটাৰ উথান পতনৰ ইতিহাস। উপন্যাসখনত স্বাধিনতাৰ কাললৈকে মধুপুৰ চহৰৰ অৰ্থনৈতিক, ৰাজনৈতিক, সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক পৰিৰৰ্তনৰ স্বৰূপ প্ৰকাশিত হৈছে।

মধুপুৰৰ স্মৃতি একোটাই শীলভদ্ৰক দিয়ায় এক বিশেষ ধৰণৰ অনুভৱ, সেই অনুভৱ, সেই স্মৃতিৰ সমলেৰে তেওঁ গঢ় দিয়ে একোটা অপূৰ্ব গল্পৰ। পাঠকৰ আগত দাঙি ধৰে এসময়ৰ মধুপুৰৰ বৈচিত্ৰময় জীৱনৰ পৰিচয়। মধুপুৰৰ মানুহবিলাকক তেওঁ ভালদৰে চিনি পাইচিল, মধুপুৰৰ মানুহবোৰ ঠেলি-হেচি আগবাঢ়ি যোৱা বিধৰ নাছিল। কাৰো বিশেষ উচ্চাকাংক্ষা নাই। আৰাম প্ৰিয়, লৰ-ধৰ কৰিবৰ নাই। চলি আছে, চলি যাব। (আকৌ মধুপুৰ)। কিন্তু সেই চৰিত্ৰবিলাক, যেনে- মেজিচিয়ান কালিদাস ৰায়, ইউথেনিচিয়া শব্দটোৰ বিষয়ে তেওঁক কোৱা প্ৰথম ব্যক্তি প্ৰসন্ন চক্ৰৱৰ্তী, নিজে মদাহী হলেও লেখকক মদ নাখাবলৈ সতৰ্ক কৰি থকা বিজয় দাদা, অভিনৰ চেহেৰাৰ কেশৱ দাসগুপ্ত (কেশৰমাম), সুৰেণ ডাক্তৰ, হোমিঅ পেথিক ডাক্তৰ দীনেশ চক্ৰৱৰ্তী, এসময়ৰ সহপাঠী মিঠাইৰ দোকানী ৰাম প্ৰসাদ, নেপালী ছোৱালী ৰূপা আৰু তেলবহুৱা গংগা, শিবু ড্ৰাইভাৰ, অপূৰ্ব কণ্ঠৰ অধিকাৰী নাৰায়ণ বৰদেউতা ঘৰে ঘৰে কাম কৰা সুকমই (সুখময়ী), পূজা কৰা গোবিন্দ চক্ৰৱৰ্তী, সুন্দৰী জমাদাৰী, সাধুকথা শিষ্টতাৰে পূৰ্ণ প্ৰতুলদা সকলোৰে মাজত লেখকে সুখ-দুখ, মান-অভিমানেৰে পূৰ্ণ অন্তৰত দোলা দি যাব পৰা বিভিন্ন কথাৰ কাহিনী সম্ভেদ বিচাৰি পায়।

মধুপুৰ চহৰৰ চৰিত্ৰৰ লগত আন যিকোনো সৰু-সুৰা চহৰৰ সাদৃশ্য আছে। কিন্তু নিজৰ আপোনজন বা ভালপোৱা বস্তুবোৰ সদায় ব্যতিক্ৰম বুলি ভবাটো প্ৰতিজন মানুহৰে চৰিত্ৰৰ বৈশিষ্ট। সেয়েহে শীলভদ্ৰইও ভাবে নিজৰ আপোন মধুপুৰখনৰ ঐতিহ্য বা তাৰ চৰিত্ৰ আন দহখন চহৰতকৈ বেলেগ।

শীলভদ্ৰই যিমানেই মহানগৰীৰ জীৱনক আকোৱালী লব নিবিছাৰক কিয় সিমানেই মধুপুৰৰ বিভিন্ন চৰিত্ৰই আহি তেওঁক বাট ভেটি ধৰেহি। তেওঁৰ সিৰা উপসিৰাত প্ৰৱাহিত হৈ আছে মধুপুৰৰ তেজ। মধুপুৰৰ জমিদাৰৰ ৰাজা বাহাদুৰৰ পৰা আৰম্ভ কৰি মানুহ হত্যাকাৰী বাবুৰামলৈকে সকলোৱে তেওঁৰ মানস ৰাজ্যত বিচৰণ কৰি থাকে। মধুপুৰ বুলি কলেই তেওঁৰ মনত সাতৰঙী ৰামধেনুৱে দোলা দি যায়।সেয়েহে তেওঁৰ মানসপটত গুজৰি-গুমৰি থকা স্মৃতিবোৰে বিভিন্ন গল্প-উপন্যাসৰ মাজেৰে প্ৰকাশ লাভ কৰে।

মধুপুৰ আগমনিৰ ঘাট, অবিচ্ছিন্ন আদি প্ৰায়ভাগ উপন্যাসতে মধুপুৰ আৰু মধুপুৰৰ সহজ সৰল চৰিত্ৰৰ জীৱন বৰ্ণিত হৈছে। আনকি মধুপুৰৰ পৰা আঁতৰি থকা লিখকে কেতিয়াবা যদি অসুস্থ হৈও পৰে, লগে লগে মহানগৰীত থকা বা নথকা মধুপুৰৰ বিভিন্নজন ব্যক্তিয়ে আহি তেওঁৰ খা-খবৰ লয়। সেই সময়তো তেওঁৰ মনত মধুপুৰৰ স্মৃতিয়ে আৱৰি ধৰে। সেয়েহে মধুপুৰ উপন্যাসত শীলভদ্ৰই কৈছে- এনেয়ে বৰ বেছি অহা যোৱা নাই, কিন্তু অসুখৰ খবৰ পাই সকলোৱে এপাক আহি খবৰ লৈযায়। প্ৰত্যেক জন মানুহেই মধুপুৰৰ এটা বিশেষ স্মৃতিৰ টোপলা কঢ়িয়াই লৈ আনে। মানুহজন যোৱাৰ পিছতো সেই স্মৃতিয়ে মোক আৱৰি ৰাখে।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

মোৰ মনটো বাৰে বাৰে ঘূৰি ঘূৰি যায় হেৰাই যোৱা সেই দিনবোৰলৈ।

মধুপুৰ মানেই প্ৰণৱ প্ৰিয় এক সুগন্ধি নির্যাস। মধুপুৰ বহুদূৰ গল্পত প্ৰকাশ পোৱা মধুপুৰ প্ৰীতিৰ নিদর্শন চমকপদ। মধুপুৰৰ প্ৰজাবৎসল জমিদাৰে মৃত্যুৰ আগলৈ মধুপুৰৰ উন্নতিৰ কথাই চিন্তা কৰিছিল। সেই অঞ্চলৰ কোনো ভাল লৰা ওলালে জমিদাৰে স্বাগতম জনাই শ্লেট এখনত লিখি দিছিল- তোৰ ওপৰত মধুপুৰৰ অনেক আশা। বালিকতাৰ পৰা থিয়েটাৰ কৰিবলৈ অহা সংগীত আৰু নৃত্য পৰিচালক ফেলুবাবুই ৰজা বাহাদুৰৰ সৎগত থাকি মধুপুৰতে স্থায়ীভাৱে থাকিবলৈ লয়। নান ব্যৱসায় কৰা চন্দ্ৰশীলেও অলো তলোঁকে ঘূৰি ফুৰি শেষত মধুপুৰতে শান্তিৰ আশ্ৰয় বিচাৰি পালে। কবিৰাজ মহাশয়, নৰখুড়া, পৰশু দাফাদাৰ, সত্য গণক, হোমিঅ পেথিক চিকিৎসক দীনেশ চক্ৰৱৰ্তী, প্ৰভাত দত্ত, মনোজ চক্ৰৱৰ্তী আদি চৰিত্ৰবোৰে মধুপুৰৰ সমুজ্বল অতীতটোৰ প্ৰতীক হৈ গল্পত স্বকীয় মহিমা বিচ্ছুৰিত কৰিছে।

সময় পৰিৱৰ্তনশীল। এই পৰিৱৰ্তনশীল সময়ৰ লগে লগে পৃথিৱীৰ সকলো বস্তুৰে পৰিৱৰ্তন হয়। যুদ্ধৰ আগত মধুপুৰৰ তুলনাত যুদ্ধৰ পাছত মধুপুৰখন যথেষ্ট পৰিবৰ্তন হৈছে। পূৰ্বৰ জমিদাৰ ৰজা বাহাদুৰ ঐতিহ্যও অৱক্ষয়ত বিলীয়মান। এই কথা শীলভদ্ৰই নিজেই অনুধাৰন কৰিছে। পৰৱৰ্তী সময়ত অসমৰ আন চহৰবোৰৰ লগত মধুপুৰৰ ইতিহাস একাকাৰ হৈ গল। মধুপুৰৰ স্বকীয়তা নোহোৱা হৈ গল। অসমৰ সামাজিক, সাংস্কৃতিক জীৱনৰ ঘাই সুঁতিত মধুপুৰো জাঁহ গল। আকৌ মধুপুৰ গল্পৰ বক্তাই সেয়েহে কৈছে- পৰিচিত ভূচিহ্নবোৰ বিলুপ্ত হোৱাত মই গভীৰ বেদনা অনুভৱ কৰিছোঁ। ঠাইডোখৰ সলনি হৈছে, মানুহবোৰ সলনি হৈছে। তেনেদৰে মধুপুৰ বহুদূৰ গল্পত কৈছে মধুপুৰৰ কথা চিন্তা কৰিলে মোৰ চকুৰ আগত যিখন মধুপুৰৰ চিত্ৰ ভাঁহি উঠে সেইখন কেইবা দশক আগৰ চিত্ৰ। মধুপুৰখন স্থিৰ হৈ ৰৈ থকা নাই আৰু এই পৰিৱৰ্তনশীল জগতত মধুপুৰ মানুহৰো আমূল পৰিবৰ্তন ঘটিছে।

আপোন ঠাইখনৰ পৰা আঁতৰি থাকি শীলভদ্ৰই সেই ঠাইখনৰ স্মৃতি ৰোমন্থন কৰি আৱেগ বিহ্বল হৈ পৰিছে। সেয়েহে মধুপুৰ বহুদূৰ গল্পত কৈছে- মই মধুপুৰৰ প্ৰতিজন মানুহক লগ পাবৰ কাৰণে আকুল অথচ কাৰোবাক লগ পালে অস্বস্তিবোধ কৰোঁ, কবলৈ কথা বিচাৰি নাপাওঁ। মানসিক স্তৰতহে যোগাযোগৰ প্ৰয়োজন বোধ কৰোঁ, বাস্তৱত যোগসূত্ৰৰ ছিন্ন প্ৰাপ্ত বিচাৰি নাপাও। অৱশ্যে মধুপুৰৰ বৰ্তমান কৰ্মধাৰাত তেওঁৰ কোনো সক্ৰিয় ভূমিকা নাই। কিন্তু সকলো পৰিস্থিতিকে সহজভাৱে গ্ৰহণ কৰিব পৰা শীলভদ্ৰই স্বভাৱ সুলভতাৰে এই পৰিৱৰ্তন মানি লৈ কৈ উঠিছে- মই জানো মোৰো পৰিবৰ্তন হৈছে। মধুপুৰৰ পৰিবৰ্তন নহব বুলি মইনো কেনেকৈ আশা কৰিব পাৰোঁ। (আকৌ মধুপুৰ)। আকৌ, তাত যি পৰিবৰ্তন ঘটিছে মই তাত থাকিলেও সেই একেই ধৰণে পৰিবৰ্তন ঘটি থাকিলে হয়। (মধুপুৰ বহুদূৰ)।

শীলভদ্ৰৰ ৰচনাৰ কথোপকথনত কেতিয়াবা মধুপুৰৰ ভাষাই ব্যৱহাৰ কৰিছে। মধুপুৰৰ চৰিত্ৰ, পৰিৱেশ স্বাভাৱিক ৰূপত দাঙি ধৰিবলৈ হলে সংলাপত, কথাপকথনত মধুপুৰ অঞ্চলত ব্যৱহৃত ভাষাই প্ৰয়োগ কৰিব লাগিব। চৰিত্ৰ এটাৰ আৱেগ অনুভূতি নিজৰ ভাষাটোতহে সুন্দৰকৈ প্ৰকাশ পায়। পৰিস্থিতি গল্পত প্ৰতুলদহি কৈছিল- উমায় তো টাকা পইচাৰ কথা কময়া আছে, মুই বা কি কং ? শীলভদ্ৰই চৰিত্ৰৰ মুখত মধুপুৰৰ কথিত ভাষা ব্যৱহাৰ কৰিলেও নিজা বৰ্ণনাত তেওঁ মান্য ভাষাই ব্যৱহাৰ কৰিছে। তদুপৰি আষাৰ গাম্ভীৰ্য্য শালীনতা, মিতব্যয়িতা তেওঁ সদায় বজাই ৰাখিছে।

শীলভদ্ৰৰ ৰচনাত জটিলতা নাই যদিও বিচিত্ৰতা আছে। মধুপুৰৰ দৰে সৰু ঠাইখনৰ বৰ মানুহৰ সুখ-দুখ, আশা-নিৰাশা, প্ৰেম-বিৰাহ পৃথিৱীৰ আন সকলো মানুহৰ দৰেই একে। সেয়েহে মধুপুৰ বিশ্বৰ ঘনীভূত সংস্কৰণ। মধপুৰৰ অজস্ৰ চৰিত্ৰ, অজস্ৰ চিত্ৰ শীলভদ্ৰই অতি আকৰ্ষনীয়কৈ উপস্থাপন কৰিছে। সেই চৰিত্ৰ বিলাকৰ মাজত শীলভদ্ৰই বিচাৰি পোৱা মদকতাই পাঠবাকো আছন্ন কৰি ৰাখে। সেয়েহে অসমীয়া সাহিত্যৰ এক কৃতি সমালোচক কবি নলিনী ধৰ ভট্টাচাৰ্যৰ ভাষাতেই কব পাৰি যে শীলভদ্ৰ মধুপুৰৰ মধুকৰ।

□□□

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library :

ছন্দশিল্প

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

তুমি অবিহনে

✍ স্বৰ্গীয় গণেশ লাল চৌধুৰী

আগেয়ে আছিল হিয়া মোৰ
অচেতন, বিষণ্ণ, বিমোৰ
হঠাৎ যে কেনেদৰে হায়
বিধাতাৰ কি ইংগিত পাই
হিয়া মোৰ লৰ দিলে কিহৰ তানত
অলক্ষিতে, আচম্বিতে, উগ্ৰ আবেগত।

হৃদয়ৰ সোঁতা মোৰ
মিলি পৰিছেহি কোন সৰস্বতী সমে
দুয়োৰে তানত দুয়ো
নেজানো লৰিছো কোন সুগমে দুৰ্গমে
দুয়োৰো মাজেদি দুয়ো
পেলাইছো খোজ আজি নতুন বাটত।

দুয়োৰো হৃদয় মিলি
দুয়ো দুই আকোঁৱালি
যাওঁতে যাওঁতে আজি শুনিছো দূৰত
উৎসৱৰ বাঁহী বজা অচিনা পুৰত।

কি শুভ ক্ষণত হায়! দেখা হ'ল তোমাৰ লগত
নতুবা ইমান দিনে
তুমি, সৰস্বতী বিনে
হৃদয়ৰ সোঁতা মোৰ শুকালেহেঁতেন কোন মৰুৰ মাজত।

বিঃদ্ৰঃ মূৰ্চ্ছনাৰ পৰা সংগৃহীত

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

পানী

✍ শিলা সৰকাৰ
স্নাতক প্ৰথম সান্মাসিক

সকলোতে থাকো মই
সকলোতে ফুৰো
কেতিয়াবা গোটা অৱস্থাত
আৰু কেতিয়াবা জুলীয়া অৱস্থাত
কেতিয়াবা ভাৱ হৈ
উৰি যোৱা অৱস্থাত
তোমালোকে বিচাৰি নোপোৱা মোক
ইয়াত তোমালোকৰ দোষ
ইয়াত মোৰ কি দোষ ?
ময়েই যে অমৃত
এই কথা সেইজনেই জানে
যিজনে ৰ'দত শুকাই আছে
যাৰ ওঁঠ শুকাই গৈছে
মই নহলে
এই পৃথিৱীত একোৱে
নাথাকিব জীয়াই
ময়েই জীৱৰ জান
ময়েই জীৱৰ প্ৰাণ
তথাবিয়ো নাই
মোৰ অভিমান।

আমি অসমীয়া মুছলমান

✍ বাদল খান
স্নাতক ২য় বর্ষ

নহয় খিলঞ্জীয়া !
অখিলঞ্জীয়া !
নাইবা বংগমূলৰ মুছলমান !
আমাৰ একমাত্ৰ বিৱৰণ
আমি অসমীয়া মুছলমান।
অসমৰ অসমীয়া,
আমি ভাৰতীয়।
অসম-ভাৰতো আমাৰে আই।
আমি অসমীয়া, আমি ভাৰতীয়।
দেশ মাতৃৰ বাবে মৰিবলৈ সাজু।
আমাৰ মাতৃভূমি উত্তৰ-পূৱৰ
বৰলুইতৰ পাৰত
যেন এক সৰগৰ নন্দন কানন।
অসমৰ বাবে মৰোঁ,
অসমৰ বাবে কৰোঁ।
এয়ে হওক আমাৰ
জীৱনৰ হৃৎস্পন্দন।
শত্ৰু বিনাশী জয় আনিবলৈ!
বীৰ লাচিতৰ সহযোদ্ধা সেনাপতি!
বাঘ হাজৰিকা ইছমাইল চিদ্দিকী!
আমি অসমীয়া মুছলমান
এয়ে আমাৰ পৰিচয়।
খিলঞ্জীয়া অখিলঞ্জীয়া
শব্দৰে নহয় পৰিচয়।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

জিলমিল ৰাতি

✍ শ্ৰী তপন দাস
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

ৰাতিৰ আকাশত তৰাৰ জিলমিলনি
আকাশৰ বুকুতে তোমাৰ ছায়া দেখি
তাৰ পৰশ পাই নাচিলা তুমি
আকাশৰ বুকুত প্ৰভাতী মেঘৰ ছায়া সানি অ.....
এয়াই নেকি তোমাৰ প্ৰেম-ভালপোৱা।
ৰাতিৰ আকাশত তৰাৰ লুকা-ভাকু চাই
ভাবিলে তোমাৰ কথাটি নিশা নাহে টোপনি
উজাগৰে যায় ৰাতি মোৰ
মৰম তোমালৈ মনত পৰে।
আমি যেন উৰি ফুৰিম নীলা আকাশৰ মাজে মাজে....
এতিয়া বহুত এন্ধাৰ ৰাতি
দুখৰ হুমুনিয়াই আগছি ধৰে মোৰ দু-নয়ন।
তোমালৈ মনত পৰে মোৰ উজাগৰি ৰাতি....।

বিহু

✍. শিবানী চক্ৰৱৰ্তী
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

বহাগ আহিল কপৌ ফুলিল
শুনো কুলি-কেতেকীৰ মাত
জুৰ মলয়াত শিপিনীয়ে শালত
বৈছে বিহুৱান।
বাপতি সাহোন ৰঙালি বিহুটি
তাতে অসমীয়াৰ মান।
ঢোল, পেপা, গগনাৰ অমিয়া সুৰটি
অসমী আইৰে দান।
নাচনি নাচিছে হুচৰি মাৰিছে
হাতত জেতুকাৰে বোল।
কপৌ ফুল এপাহি খোপাত গুজিছে
জয় আই অসম বোল।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

মা

✍ মাফিয়া আহমেদ
টি.ডি.চি ২য় বৰ্ষ

সৃষ্টিৰ মাজত শ্ৰেষ্ঠ
মানুহৰ সমান নাই,
মানুহৰ মাজত শ্ৰেষ্ঠ
মাৰ তুল্য নাই।
গোটেই জীৱন সেৱা কৰিলেও
মাৰ ঋণ নহয় শোধ।
মাৰ জৰিয়তে পৃথিৱীত আহিছো।
নাই তাত কোনো বিৰোধ।
মৃত গছৰ ফুল ফুলে
মা তুমি হাহিলে।
পৃথিৱী স্তব্ধ হয়
মা তুমি কান্দিলে।
মা শব্দ অমৃত শব্দ
স্বৰ্গৰ সমতুল্য,
পৃতিৱীত থকা কোনো বস্তুই
নহয় তাৰ মূল্য।
মা তুমি বিধাতাৰ
সৰ্বৰ শ্ৰেষ্ঠ দান,
তোমাক বিচিত্ৰ পৃথিৱীৰ
সকলোৱে কৰে মান।
এইখন বিচিত্ৰ ভূমণ্ডল
তোমাৰ পৰাই জন্ম।
তোমাৰ অবিহনে দৃশ্যমান
পৃথিৱী হয় নগ্ন।
মা তুমি আমাক
নাযাবা পাহৰি।
কিয়নো তুমি আমাৰ
জীৱনৰ লাহৰী।
মা তোমাৰ বাবে জ্বলালোঁ
এগচি চাকি

কলম

✍ মৃদুল শীল
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

আছে পৃথিৱীত বহুত অস্ত্ৰ
হিংসাৰ সৃষ্টি কৰা,
দেখিছো পৃথিৱীত অযুত অস্ত্ৰ
দুষ্টক দমন কৰা।
ৰজায়ো লৈছিল যুদ্ধৰ বাবে
হেংদান, তৰোৱাল অস্ত্ৰ,
আদিম বাসী লোকেও লৈছিল
স্ব-আৱিস্কৃত অস্ত্ৰ।
নৰ-প্ৰজন্মৰ লৰ আন এবিধ অস্ত্ৰ
শক্তি বেছি যাৰ,
সেইডালে হ'ল এই ডাল কলম
জয়ী হ'ব আমাৰ।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

সোঁতৰ বিপৰীতে যোৱা এটি আত্মা

✍ অলকা সৰকাৰ
টি.ডি.চি ১ম বৰ্ষ

মই হলো সোঁতৰ বিপৰীতে এটি আত্মা
মই মানুহ নিজৰ মনৰ
মোৰ অভিলাষ দীঘলীয়া বাটৰ
মই বিচাৰো স্বদেশৰ সুবাস
মুক্ত বতাহ আৰু মুক্ত মনৰ মানুহ।
মোৰ স্বদেশত থাকিব
কৃষকৰ আপোন পথাৰ
দুবেলাৰ ভাত, বস্ত্ৰ আৰু
এটি মৰমৰ প্ৰজাঘৰ।
বৈ যোৱা নদী বোৰে মচিব সদায়
অনুভূতিৰ সেউজীয়া প্ৰভা
আৰু মাতৃত্বৰ বগা আঁচলৰ আভা।
নাহিব কেতিয়াও ভয়াবহ বান পানীৰ
দুৰ্দশাৰ আৰ্তনাদ।
কাৰণ, মই বিচৰো স্বদেশৰ মিঠা সুবাস
ফুলনিত মৌপিয়াৰ গুঞ্জন আৰু
শস্য-শ্যামলা, বিতোপন দেশ, শোষণ,
দমনৰ নাথাকিব তাত অকণমানো স্থান
কাৰণ, মোৰ দেশৰ সকলোৱে
মোৰ মানুহ, আপোন মানুহ।

জি. এল. চিয়ানৰ সপোন

✍ বিশ্বজিৎ দেৱ
উচ্চতৰ মাধ্যমিক ২য় বৰ্ষ

ফুলাম আমি সফল পঁচিশ বন্তিৰে তোমাৰ বুকুতে
উজ্বল পোহৰেৰে ফুলাম আমাৰ জি. এল. চিয়ান,
কত যুগ-যুগান্তৰে তুমি কিমান
মহৎ লোক স্ৰজিলা
তোমাৰ আত্ম ত্যাগেৰে সকলোৰে মন মুহিলা।
তোমাৰ আভাৰে গঢ়িলা, এখন মৰ্তধাম
গণ বন্ধু গণেশলালৰ
তুমি সপোনৰ মধুৰ সোঁৱৰণী
মহান পুৰুষ মোহন লালৰ সপোন ভূমি।
তুমি নানা জাতি-ধৰ্ম-বৰ্ণ-ভাষিৰ মিলন ভূমি
আহিছে সময় তোমাক দিবলে
পঁচিশ বসন্তৰ উৰুলি
যুগে যুগে অমৰ হ'ক
আমাৰ জি. এল. চিয়ান।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library

অনুভৱ

✍ বিজু বৰ্মণ
বি.এ. ৫ম চেম.

তোমাৰ ওঁঠৰ ওচৰতেই আছে ওঁঠ
আছে মাথো সামান্য ব্যৱধান
তোমাৰ হাততেই আছে, জীৱনৰ সকলো সুখ
নাই, বিচৰাৰ অৱকাশ......
অপেক্ষা মাথো সেই সময়লৈ দুচকু জপাই দিবা
নিশাহে নিশাহে ৰব উন্ম অনুভৱ
কোনেও নুশুনাকৈ, মনৰ সমস্ত গোপন কথা।

মা

✍ সমৰাট দেৱনাথ
টি.ডি.চি ৩য় বর্ষ

মা মোৰ বাবে তুমি সৃষ্টি
তুমিয়েই মোৰ সকলোখিনি
তোমাৰ গৰ্ভত জন্ম লভি
দেখিলো মই পৃথিৱী খনি।

মা মোৰ বাবে তুমি পানী
তুমিয়েই প্ৰাণৰো প্ৰাণ
তুমিয়েই মোৰ মান
তুমিয়েই দিলা মোক জীৱন দান।

মা মোৰ বাবে তুমি গুৰু
তুমিয়েই দেখুৱালা মোক জ্ঞানৰ পোহৰ
তোমাৰ বাবে মই মাথো শিষ্য পুত্ৰ
তুমি দেখুৱালা মোক বিশ্ব ব্ৰহ্মাণ্ড।

মা মোৰ বাবে তুমি অভয়
তুমিয়েই মোৰ হৃদয়
তোমাৰ বাবে দিম জীৱনদান।

তোমাৰ কমলৰ চৰণত
মোৰ দুহাত জুৰি জনাইছোঁ কোটি কোটি প্ৰণাম।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library

মনৰ মাজত তুমি

✍ বৰ্ণালী সৰকাৰ
স্নাতক তৃতীয় ষান্মাষিক

মনৰ মাজত আছা তুমি
ৰাখিছোঁ গোপনে,
থাকিবা সদায় নীৰৱে
হৃদয়ৰ কাষতে।
মনৰ মাজত আছা তুমি
ৰাখিছোঁ যতনে,
থাকিবা সদায় গোপনে
কোনেও নজনাকে।
নাযাবা আঁতৰি কেতিয়াওঁ
আমাক অকলশৰীয়া কৰি
থাকিবা সদায়,
মনৰ মাজত তুমি।

ছায়াতৰু

✍ ....

কপালৰ ঘামবোৰ মচি
তুমি সুধিছিলা
শান্তিৰ শীলত ছাঁ কৰবাত আছেনে ?
ৰ'দত যে পুৰি গলো মই
গছৰ ছাঁ বিচাৰি বিচাৰি
ময়ো এই বাটে আহিছিলো
দেখো প্ৰখৰ ৰ'দৰ তাপত
ফাটি যাওঁ ফাটি যাওঁ ধৰণী।
মইনো কিদৰে জানিম বাৰু ?
ছাঁ ক'ত আছে বুলি
ছাঁ বিছাৰি বিছাৰি আহি
মই নিজেই দেখোন
হলো ছায়াতৰু।
তৰুৱে জানো কেতিয়া ছাঁ পায়।
মাথো নিজে ৰ'দ সঁহি
আনক ছাঁ দি যায়
তৰুৰ বাবে ছাঁ বুলি যে
একোৱে নাই।।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

জি. এল. চি. কলেজ

মৰমী বায়ন
H.S. 2nd Year

হে জি. এল. চি. কলেজ
তোমালৈ হেজাৰ প্ৰণাম
তুমিয়েই আমাৰ নৰশক্তি।
জ্ঞান চকু আমাক কৰিছা দান।
আমি তোমাক কৰিছোঁ সন্মান।
সেয়ে তোমাৰ মহান নাম।
চিৰদিন ৰাখিম উজ্বলাই
প্ৰতি বছৰে আদৰিম তোমাক
জি. এল. চি. কলেজ
তোমালৈ যাচিছোঁ প্ৰণাম।

নীল আকাশ

নাজিৰ পৰামাণিক
B.A. 3rd Semester

মই তোমাক ভাল পাবলৈ,
যিবোৰ কথা কলোঁ।
তাৰে ভিতৰত,
কিছু কথা ভাল লাগিল,
আৰু কিছু বেয়া।।
যিবোৰ কথা ভাল লাগিল,
তাক ভঁৰালত জমা কৰি থোৱা।
আৰু যিবোৰ বেয়া লাগিল,
তাক বতাহত উৰুৱাই দিয়া।।
নীল আকাশত
এমুঠি ৰঙা ৰং সানিলে,
আকাশৰ কোনো ক্ষতি নহয়।।
ঠিক তেনেকৈ, সমুদ্ৰত কলহ ডুবালে,
সমুদ্ৰৰ কোনো ক্ষতি নহয়।।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library

মন

কিশোৰ চৌধুৰী
স্নাতক ২য় বৰ্ষ

মনৰ সমান বেগী সঁচাকৈ
পৃথিৱীত কোনো নাই
মন থাকিলে কৰিব পাৰি
ভাবি-শুনি চাই
ৰকমছকো ধৰি ৰখা
থাকে ঘাই শিপাঁ
সকলো মানুহৰ মনৰ মাজত
থাকে বহু কথা
মন কম বুলি কব নোৱাৰি
সকলো মানুহৰ আগত
কলে জানোচা জগৰ লাগিব
কোনোবা জনৰ আগত
চাৰিওফালে চাই মই
অনুভৱ কৰি পালো
মনৰ ঘাই শিপাডালক
শিকলিয়ে মেৰিয়াই থলো
ভাল কথা ভালৰ বুকুত
জাৰি বাচি থলো
বেয়া কথা নাভাবো বুলি
নিজৰেই মনক কলোঁ

গণেশ লাল চৌধুৰী মহাবিদ্যালয় মই এজন চতুৰ্থ বৰ্গৰ কৰ্মচাৰী

শ্ৰী তপন কৰ
চতুৰ্থ বৰ্গৰ কৰ্মচাৰী

গণেশ লাল চৌধুৰী মহাবিদ্যালয় মই এজন চতুৰ্থ বৰ্গৰ কৰ্মচাৰী
এতিয়াও মই মহাবিদ্যালয় কুমাৰ,
যাব নোখোজো মই এই মহাবিদ্যালয় এৰি,
থাকিব বিচাৰো মই সদায়....
প্ৰতি পলে এই মহাবিদ্যালয় শুৱনি কৰি থাকিম,
নাপাহৰো কেতিয়াও মই,
এই মহাবিদ্যালয় পদূলি।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library

যদি যাব খোজা যোৰা গৈ তুমি

✍ সুজন বৰ্মন
প্ৰথম বৰ্ষ

যদি যাব খোজা যোৰা গৈ তুমি
নাৰাখো তোমাক ধৰি
মাঁথো মই এয়া কওঁ শুনাচোঁন তুমি,
মোক নোপোৱা দুনাই আৰু
যিদিনা যাম মই, এই পৃথিৱী এৰি।
সিদিনা ভৰিলেওঁ চকুলোৰে তোমাৰ নয়ন
অতি দুখেৰে কৈছো, শুনাছোন তুমি
সেইদিনা হব মোৰ স্বৰ্গত শয়ন।
হেজাৰ বিছাৰিলেওঁ নোপোৱা আৰু
সেয়েহে শেষলৈ কৈছো তোমাক এবাৰ,
তুমি মোক ভাল পোৱানে বাৰু।

১) অহংকাৰী মানুহবোৰ কুকুৰাৰ দৰে। কুকুৰাই ভাৱে যে সি ডাক দিয়াৰ কাৰণেহে ৰাতি পুৱাল।

- জৰ্জ ইলিয়ট

২) অমূল্য মানৱ জীৱন ৰং ধেমালিৰ নিমিত্তে সৃষ্টি হোৱা নাই; মহৎ উন্নত আৰু বৃহৎ উদ্দেশ্য সাধনৰ অৰ্থেহে সৃষ্টি হৈছে।

- হজৰত মহম্মদ

৩) সহজে পোৱা কোনো বস্তুৰে তৃপ্তি নাথাকে। তৃপ্তি কঢ়িয়াই আনে কষ্টসাধ্য বস্তুৱেহে ।

- থমাছ হাৰ্ডি

সংগ্ৰাহক ঃ প্ৰকাশ দাস, শ্ৰেণী - স্নাতক ১ম বৰ্ষ

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

English Section

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library :

Gender inequality in India

✍ **Sanjeeb Kr. Das**
Asstt. Prof. In Anthropology
GLC College

Concept of Gender Inequality

Gender Inequality, in simple words, may be defined as discrimination against women based on their sex. Women are traditionally considered by the society as weaker sex. She has been accorded a subordinate position to men. She is exploited, degraded, violated and discriminated both in our homes and in outside world. This peculiar type of discrimination against women is prevalent everywhere in the world and more so in Indian society.

The Issues

When the issue or question of gender equality arises, it implies that social and legal position of a gender or an individual's standing is not at par with another gender. I wonder why in a country where women from time immemorial and even to-day are worshipped as incarnations of goddesses, should have the problem of status for women. It is an irony that in spite of progress in education, economy and social consciousness, gender discrimination continues unabated. The situation is so alarming that it has reached the point of nadir and therefore, it has remained a topic of debate for one and all. In the last few decades a number of organizations have been established to get equality in genders and these organizations have been making some headway in this regard. But how far this have helped in the improvement of the status of womenfolk is a million dollar question. We can still be optimistic because as days are passing by, at least women issues are getting proper attention in proper platforms. In last few decades, it is seen that women are joining the mainstream of development of the country. With power of education and employment, women aspiring for dignity, equality and freedom have emerged in the middle class society. Even then also, it is to be seen whether this has helped them in narrowing the gap with men. Can we consider women now equal to men in status? In reality, it has not been achieved. Women are to-day found in every field of male dominated working territories and several have economically independent, but even that has not changed the scenario. On the contrary, with onward marsh we can see speedy rise of crimes against women. Though some women work in equal terms with men, some anomalies must be there to be sorted out so gender discriminations can be minimised, if not, abolished. Women must adopt some other strategies to step into the domain of male dominating activities. Dominating attitude of males and rivalry against women is not helping their cause either. In fact, last 50 years have been the testimony to it. Women should try to excel in their domain and create a niche for themselves. Globalisation has also a part to play in determining the contours of national development including women issues. Sufferings of the weaker sections, especially womenfolk further deepens since vital issues like education, health, environment and social programmes are gradually being withdrawn.

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

A few women here and there in the highest seats of authority does not necessarily mean that entire womenfolk is uplifted.

Development of a society cannot be assessed without knowing the quality of life pursued by women. Some yardsticks like education, employment, position in family or society, participation in decision making can provide some ideas about position of women as well as development of a society. Women in unison must be bold enough and pathfinders for their future course of actions.

Social Constraints in Gender Inequality

The root cause of gender inequality in Indian society lies in its patriarchy system. It is a socio-cultural system in which descent, inheritance and succession is determined in male lines and therefore, men dominate, oppress and exploit women. Women's exploitation is an age old cultural phenomenon of Indian society. The system of patriarchy in India is practised by all religions. Extreme poverty and lack of education are also some of the reasons for women's low status in society. Poverty and lack of education derives countless women to work in low paying domestic service, organized prostitution or as migrant labourers. Education for girl child is still ignored because she is bound to get married and leave her paternal home one day. In case of family food habits, it is the male child who gets all the nutritious and choicest foods while the girl child gets whatever is left behind. And this becomes a major health issue in her later years. One of the main reasons for the high incidences of difficult births and anaemia in women is the poor quality of food which a girl always gets either in her paternal home or in her in-laws as also is the excessive workload that they are made to bear from their early childhood. So, the inequality or discrimination against women is at various levels in the society, either in home or outside home. New challenges have emerged in advancement of women in India. Survival of girl child, health status of women, their engagement in caste and communal violence and ever rising violence against women are of deep concern. In a vast country like India, socio-cultural atmosphere which are based on different habits & practices acquired by a community varies from one place to another. Further, socio-cultural activities can be overnight and therefore, it is almost impossible, as of now, to change the attitude of womenfolk,majority of whom are living in rural areas.

Gender Inequality in India: Important Data

Global Indices: Gender Inequality is also reflected in India's poor ranking in various global gender indices.

- **UNDP's Gender Inequality Index- 2014:** India's ranking is 127 out of 152 countries in the List. This ranking is only above Afghanistan as far as SAARC countries are concerned.
- **World Economic Forum's Global Gender Gap Index- 2014:** India's ranks at 114 in the list of 142 countries of the world. This Index examines gender gap in four major areas:
  - Economic participation and opportunity.
  - Educational achievements.
  - Health and life expectancy.
  - Political empowerment.

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

India's position on these indicators was as follows:

- Economic participation and opportunity: **134th**
- Educational achievements: **126th**
- Health and Life expectancy: **141st**
- Political empowerment: **15th**

These two important Global Indices show the sorry state of affairs in India as far as gender equality is concerned. Only in case of 'Political Empowerment' India is doing fine which is a welcome sign. But other indices are very poor and a lot need to be done to improve the same.

Gender Inequality Statistics

Gender inequality manifests in varied ways. And as far as India is concerned the major indicators are as follows:

- **Female Foeticide**
- **Female Infanticide**
- **Child (0 to 6 age group) Sex Ratio:** 919
- **Sex Ratio:** 943
- **Female literacy:46%**
- **Maternal Mortality Rate:** 178 deaths per 100000 live births.

These above mentioned indicators are some of the important indices which show the status of women in our country.

Female foeticide and ***female infanticide*** are most inhuman of acts. And it is a shame that in India these practices are prevailing at large scale.

The data shows that despite the law in place viz ***Prenatal Diagnostic Techniques (Regulation and Prevention of Misuse) Act, 1994*** sex selective abortion is still on the rise.

Due to this, there is an alarming trend which has come to the notice in 2011 census report; the report shows ***Child Sex-Ratio*** (i.e. sex-ratio of children between the age group 0 to 6) at 919 which is 8 points lesser than the 2001 data of 927. The data indicates that sex-selective abortion is increasing in our country.

As far as overall ***sex-ratio*** is concerned, it's 943 in 2011 report as compared to 933 of 2001 which is 10 points increase. Though it is a good sign that overall sex ratio is increasing but it's still tilted against females.

Female literacy is at 65.46% in 2011 as against 82.14% of male literacy. This gap indicates a wide gender disparity in India that Indians do not give enough importance to the education of girls.

All these indicators points towards the sorry state of affairs in India regarding gender justice and women's human right. Though every year government starts various schemes and programs for the benefit and empowerment of women but on the ground there are not enough visible changes. The change will appear only when the mind set of Indian society would change; when the society would start treating male and female on equal footing and when a girl would not be considered as a burden.

Legal and Constitutional Safeguards against Gender Inequality

Till date innumerable laws have been enforced so that women can be empowered. It is a shame

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

that biologically identical two varieties of a common species (Homo-sapience) are not treated at par with each other.

Article 15 of the Constitution provides for prohibition of discrimination on grounds of *sex* also apart from other grounds such as religion, race, caste or place of birth. Article 15(3) authorizes the Sate to make any special provision for women and children. Moreover, the Directive Principles of State Policy also provides various provisions which are for the benefit of women and provides safeguards against discrimination.

Parliament has passed legislations to eliminate exploitation of women and to give them equal status in society. For instance, the Sati (Prevention) Act, 1987 was enacted to abolish and make punishable the inhuman custom of Sati; the Dowry Prohibition Act, 1961 to eliminate the practice of dowry; the Special Marriage Act, 1954 to give rightful status to married couples who marry inter-caste or inter-religion; Pre-Natal Diagnostic Techniques (Regulation and Prevention of Misuse) Bill to stop female infanticide and many more such Acts. Furthermore, the Parliament time to time brings out amendments to existing laws in order to give protection to women according to the changing needs of the society,

Despite varied legislative safeguards and protection mechanisms women are still being treated as second rate citizens in our country; men are treating them as an object to fulfil their carnal desires; crimes against women are at alarming stage; the practice of dowry is still widely prevalent; female infanticide is a present day norm.

Some of the laws enacted by the Govt. of India to narrow the gap in genders are as follows:

- Women Inheritance Act, 2005
- The Constitution of India (Article 15, 16)
- The Equal Remuneration Act, 1976
- The National Commission for Women Act, 1992
- The Medical Termination of Pregnancy Act,1971
- The Parental Diagnostic Technique (Regulation and Prevention of Misuse) Act,1994
- The Hindu Marriage Act 1955

Conclusion : There is no doubt that various seminars, workshops and researches have been conducted in various parts of the country in different levels, but the issue remains debatable till today. If the literacy level is not raised then gender inequality will always be an issue to be resolved. While upbringing our children, care should be taken to treat them in equal terms. People must make adjustment in their attitude towards their female counterparts so that a society evolves where one can live without prejudice. Ultimately, it is the Govt. to implements all the plans and programmes for the betterment of the society as a whole.

References

https://en.wikipedia.org/wiki/Gender_inequality_in_India

https://en.wikipedia.org/wiki/Gender_inequality_in_India#Health

? http://data.worldbank.org/indicator/SH.STA.MMR

? ? http://data.worldbank.org/indicator/SL.TLF.ACTI.FE.ZS/countries

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library:

"Micro Finance : Its Role in the Rural Development of Assam"

Dr. Jaya Biswas Kunda
Deptt. of Economics
GLC College, Barpeta Road

The concept of rural development was originated in the mid 17th century in England when a group of people called Quakers or friends organised themselves on the principles of selfless practice. They believed in the dignity of all human beings and this philosophy was propagated throughout the world.

In India rural development is recognised as a measure for faster economic development and welfare of the masses. The main objective of rural development is the enrichment and betterment of the overall quality of the rural life through appropriate development of manpower resources, infrastructural facilities and provision of minimum need and livelihood.

Importance of Agricultural Credit:

The World Bank [1975] in its sector policy paper has aptly reiterated "credit is often a legit element in the modernisation of agriculture. Not only credit can remove financial constraint but it also accelerates the adoption of new technology. Credit facilities are integral part of the process of commercialisation of the rural economy. However, no amount of credit even at the most reasonable rates can guarantee higher productivity or income among rural poor, as the success depends upon many factors including the availability of inputs and services, sound credit policies, well managed institutions and appropriate delivery channel."

Before independence almost all the financial help of the risk people were provided by money lenders like mahajans, relatives etc. Role of credit cannot be viewed just as a food producing activity but it should focus on the "need to

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

improve the overall income and economic well-being of the farmers" (Agricultural Credit by Banks, Kurukshetra Vol. 62, Dec, 2013, Dr. Amrit Patel). The World Bank (1975) in the sector policy paper has aptly reiterated "credit is often a key element in the modernisation of agriculture."

Credit plays significant role by facilitating the capacity to buy inputs of production, irrigation facilities etc. and ultimately enhance productivity. Hence credit facilities should be made available to every single farmer especially the small farmers.

Types of Rural Credit:

Rural credit comprises formal and informal lending systems.

Formal credit institutions are:

- Commercial Banks
- Regional Rural Banks (RRBs)
- Co-operatives
- Micro-Finance Institutions
-

Informal lending institutions are:

- Money lenders
- Friends
- Relatives

The Rural Credit Survey report shows contribution of different credit giving agencies and the percentage proportion of borrowing from each agency to the total borrowing of cultivators.

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library:

Credit Agency	Proportion of borrowing from each agency to the total borrowing of cultivators
Government	3.3
Co-operatives	3.1
Relatives	14.2
Land lords	1.5
Agriculturist money lenders	24.9
Professional money lenders	44.8
Traders and commission	5.5
agents	0.9
Commercial Banks	1.8
Others	
Total	100.0

Source: The Rural Credit Survey Report, Vol. 11 (RBI), P. 167.

In this paper we are attempting to examine the role of Microfinance in the rural development of Assam.

Defining Micro Finance:

Microfinance is a financial service of small quantity provided by financial institutions to the poor. These financial services include savings, credit, insurance, leasing, money transfer, equity transaction etc. that is, any type of financial service, provided to customers to meet their normal financial needs: life cycle, economic opportunity and emergency (Dasgupta and Rao, 2003) with the only qualification that (1) transaction value is small and (2) customers are poor.

The Micro Finance scheme is an effective instrument for financial inclusion which was launched to meet the financial demands of small

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library

entrepreneurs as well as regarded as an effective programme for poverty reduction along with empowerment of the poor.

Models of Microfinance:

There are two models under microfinance. They are:-

(i) Self-Help Groups - Bank Linkage (SHG-BL) and

(ii) Micro-finance Institutions.

The SHG Banking Linkage Programme was started in 1992 which tried to facilitate bank credits to SHG networks. One is sponsored by NABARD and the other was started by Swarnajayanti Gram Swarozgar Yozna (SGSY) from April 1, 1999.

In 1986-87 on the initiative of NABARD the first official interest in informal group lending on India took shape. In 1988-89 in collaboration with some of member institutions of Asia Pacific Rural and Agricultural Credit Association (APRACA), NABARD undertook a survey of 43 NGOs in 11 states in India, to study the functioning of microfinance SHGs and their collaboratio namely, water resources development, land development, farm equipments and seed production are covered.

Under the SHG-Bank Linkage Programme, as on 31st March, 2012, 79.60 lakh SHG-held savings bank accounts with total savings of Rs. 6,551 crore were in operation. By November, 2012 another 2.14 lakh SHGs had come under the ambit of the programme, taking cumulative number of savings linked groups to 81.74. As on 31st March, 2012, 43.54 lakh SHGs had outstanding bank loans of Rs. 36,340 crore. During 2012-13 (up to November, 2012) 3.67 lakh SHGs were financed with an amount of Rs. 6,664.15 crores.

Micro-finance institution could play a significant role in facilitating inclusion, as they are uniquely positioned in reaching out to the rural poor.

Micro Finance in the Context of Assam:-

Microfinance is routed through Self-Help Groups (SHGs). In Assam the SHG-Bank linkage programme gathered momentum from the year 2001-02. Till the end of March, 2012, 499183 SHGs have been bank linked in the state, out of

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library

which 226361 SHGs were credit linked (Economic Survey, Assam, 2012-13). NABARD had extended grant assistance of Rs. 416.06 lakh to 119 NGO – SHPI projects for promotion and credit linkage of 16409 SHGs in the state up to 31st October, 2012.

The implementation of Swarnajayanti Gram Swarozgar Yozana (SGSY) in Assam also plays an important role in financing the rural poor. Up to the year 2011-12, 226361 SHGs have been formed, out of which 123473 SHGs were given loans by banks under the scheme.

Chief Minister's Micro Financial Scheme (CMMF) is implemented by Assam Financial Corporation (AFC). It has provided a low cost loan of Rs. 1000.00 lakh. Another organisation which works in the field of Micro-Finance in Assam is North-Eastern Development Finance Corporation Ltd. (NEDFi). NEDFi has provided financial aid to Mulberry, an NGO located at Sonapur, Kamrup, Assam to facilitate design intervention of reputed designers.

Under the Micro Finance scheme, NEDFi sanctioned Rs. 63.79 crore as loan covering 39 projects and 88801 beneficiaries during financial year 2011-12. As far as Assam is concerned, total sanction and disbursement were Rs. 47.43 crore and Rs. 39.08 crore respectively. Apart from loan it has extended equity support to two leading Micro Finance Institutions:

1) Rashtriya Grameen Vikash Nidhi (RGVN) Micro Finance Ltd.
2) Kanaklata Mahila Urban Co-operative Bank Ltd.

Separate fund 'North East MF Support Fund for Un-served and Under-served Areas' – has been created by NEDFi, the fund will be utilised through MFIs for on lending to beneficiaries of un-served and under-served areas of North-East region at subsidised interest rate 8%. In Assam, Dima Hasao, Karbi Anglong and BTAD districts have been covered under this scheme.

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

One village one product model to improve income level of marginal and small farmers:

NEDFi has also taken up, "One village one product" to encourage farmers to concentrate on a single product. Gramya Vikash Mancha (GVM), a NEDFi assisted NGO took the initiative to organise the farmers into the "Rangman Farmers' Club" and introduced them to lemon cultivation in their surplus land.

NEDFi's performance in Assam:

Year wise number of project sanctioned in Assam

Year	Project	Amount Sanctioned (Rs. In Lakhs)
2000-01	37	3945
2001-02	49	3166
2002-03	69	3401
2003-04	91	2639
2004-05	129	4084
2005-06	110	7053
2006-07	98	8545
2007-08	66	16588
2008-09	73	21351
2009-10	72	22370
2010-11	70	33135
2011-12	95	26544
2012-13	145	26047
2013-14	109	25684
Total	846	

Source : Statistical Hand Book of Assam, 2014

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

AFC:

A new venture capital fund with a corpus of Rs. 400.000 lakh has been introduced to encourage the new and first generation entrepreneurs with innovative activities. The fund was provided by the Govt. of Assam for the purpose. The corporation has already entered into an MOU with SIDBI and Govt. of Assam for revival of refinance from SIDBI and it is expected that this development will give a major boost to the operation of the corporation in coming years.

Rural Infrastructure Development Fund (RIDF):

The Govt. of Assam has taken initiative for development of infrastructure in rural areas with the financial assistance from NABARD under RIDF (II to XVI). RIDF was established in 1995-96, NABARD has sanctioned 1109 projects involving RIDF loan of 1846.95 crore.

The sector wise sanctions and releases as on 30-09-2010 were as follows:

Project wise infrastructure development loan sanctioned and disbursed to Govt. of Assam

under RIDF (II to XVI)

Sl. No.	Activity	No. of projects	Amount of loan (Rs. in crore)	Disbursement (Rs. in crore)
1.	Rural Bridges	780	1040.3268	690.0475
2.	Rural Roads	155	242.9701	168.4585
3.	Irrigation	71	185.0629	120.7838
4.	Flood Control	52	217.1137	159.9211
5.	MA & AH Project	6	8.5889	3.9099
6.	Small Hydel Project	2	461447	27.8442
7.	Marketing	14	90.8610	0.000
8.	Infrastructure	8	7.5840	0.000
9.	Beel Fisheries Project	21	8.2985	0.000
	Pay and use toilets (50 units)			
	Total	1109	1846.9506	1170.9650

Source: NABARD's state focus paper, 2011-12 (Assam)

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library

Conclusion:

The banking sector is unable to meet the entire credit need of the rural poor. Therefore, the growth of Micro Finance Institutions is necessary. As in any commercial activity risk is inherent in micro-finance. Some of the risk-mitigating measures in micro-finance through SHG are:

1) Encourage short term loans to build credit track record history.
2) Better to maintain peer pressure by making the loan available only for part of the SHG so that is not shared by all in the group.
3) Identify auditable risk faced by MFIs and try to minimise the non-auditable risk.

The Govt. is trying to uplift rural people through effective implementation of micro-finance. Therefore, it is clear that micro-finance is the most important factor to attain sustainable rural development.

References:

1. Dr. Sami Lamaan: "Rural Credit in India – X Rayed" in Kurukshetra Vol. 62, Dec, 2013.
2. Dr. Maulick B. Ganguli: "Rural Credit: A Growth Catalyst" in Kurukshetra Vol. 62, Dec, 2013.
3. Kashyap Sushanta Kumar: "Recent Trends in Institutional Rural Credit in Assam" in Kurukshetra Vol. 62, Dec, 2013.
4. Anand V. Vijay: "Microfinance for Rural Development in Yozana", January, 2008.
5. Statistical Hand Book of Assam, 2014
6. Economic Survey of Assam, 2014-15

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

Women Empowerment in India: Review

Miss. Piyali Ghosh
Asst. prof. Deptt. of Economic
G.L.C College.

The Constitution of India grants equality to women in various field of life . Govt. of India has declare the year 2001 as women's Employment year. According to the constitution of India women are equal partners of men. The post decate have witnesed some basic changes in the status and role of women in our society, politics and economics. There has been shift in policy approaches from welfare oriented approaches to development approaches and currently to thier empowerment. It was from the sixth five year plane onward n that women secured a special space in the national plans with thruts on health,education and employment.In the eight five year plane women empowerment was recognised as distinct stratagy. Ninth and tenth five year plane laid emphasis on empowerment through SHG (Self Help Group Movement) increasing importance in the development scenario and are being viced by Govt. and NGOsas a strategy for both women's empowerment as wel as a policy for poverty reduction. Hence Govt. of India has restructured the SGSY (Swarnajayanti Gram Swarozger Yojana) as NRLM (National Rural Livelihood Mission) in 2011. The main aim of NRLM is to reduce poverty buy enabling the poor household to acces gainful self employment and skill wage employment, specially in rural India, is Limited by a numbers of hurdless. Illiteracy in one such hurdle. Women can't complete all the paper works aliech the MFIs or Bomks demand at the time of bactioning credit most of them are uneducated or undereducated often women become proxy to busband's demand without them iman taking up responsibility of re-payment and the total burden of repayment of such loans fall exclusively on the women and thier lives become more miserable bometinous women entrepreneures are used as fronts to get various consessions in credit and other subsidies like power subsidy, transport subsidy,etc., but the bussiness is actually run by thier husband or son.

Before 1990,the girl child tended to remain invisible in the eyes of women's rights group and women's development group . The general tendency was to identify women only in terms of adult age group, that is the group of women who had reached the child bearing age. The gender links with childhood or motherhood were not apparent and there was no separat planning previous for girl child. It was MWCD (Ministry of Women and Child development) Who has included the girl child on its agenda from 1990 onward. Its a well accepted fad that descrimination against the girl child is not merely the result of proverty and illiteracy .But a deep rooted traditional culture norm that society prefers boy child . Its due to this deep rooted culture norm that India was placed at 105th position position among 135 countries in the world Economic Foram's global gender Gap report 2012. The difference in the ideology and practice of empowerment policies of women in India constituteits continued social, political and Economic backwardness. Empowerment would not hold any meaning unless women are economically strong enough. It would become more relevent if they are educated.

In India, women and girl child are vulnarable to descrimination and exploytation in unrecognised sector. women workers and child workers are paying unfair and unmead wages in

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

the unorganised sector in India. Although such problem is not there in the organised sector in India,but perticipation of women in the organised sector is yet to reach the desired level.MWCD being the model agency for all maters related to welfare, development and emopowerment women and girl child has framed and implemented several schemes and programmes for helping women and girl child in India. Some such programmes are swamsiddha, bwawlambam, swadhar, support for training and employment programme (STEP), working women Hostal and Girls etc. There is no doubt about the fact that development of women has always been an important target of India 5 years plane since independence. But the targeted scheme have failed ito produced desirable results as different facilities provided by Govt. to women of India do not reach to avrerage women for vmany reasons.

The LPG policy has thrown challange fo the realization of the goal of womens equality in every sphare of thier lives.With the growing globalization, liberalization and privalization of the economy,women as whole have been severly affected. Increased mechanization is leading to displaced ment of female unskilled workers and has increased migration of male workers in the traditionaly women-dominated areas.

Hence LPG policy has widen economic disparties and gender inequality in India. Despite of improving education levels and consistent economic growth, every form of violence against women and girl child including female feoticide, rape, obduction, trafficking, dowry death, domestic violence, witchunting etc.are increasing in our society.

There are a large number of women related lagislation in India to save women and girl child from every vind of descrimination and exploitation. But its seen that the effeciancy of these lows are not satisfactory due to poor implementation. Still now a considerable part our female population is uneducated and undereducated. They are not aware of the rights that they can enjoy and the safeguard that provided by lows.Legal aid to Indian women still remains a distamt dreem in India. Even if a women decides to approach the court, She faces many hurdles like the quality of legal aid, attitude of implementing bodies, the late respons of the responsible authorities, long period of juducial processes etc.

No country can think of developing itself if almost half of its population is severly disadvantage in terms of basic needs, livelyhood option, acces to knowledge and political voice. RTE has not been able to reduce the number of dropout girl child in India. We should try to develop skill to lead our women and girl child as skilled worker.

We should improve our education system as education only can change the outlook of the society. Women empowerment not only eradicate poverty but also accelarate growth of our country.

Refferences:

i) Mishra,b.k.and P.K Pandey (2012) , Women status and Empowarment in India, New Country publication, New Dilhi, India.

ii) Government of India, Ministry of women and child development, Ammual Reports(various years)

iii) Planning commission, ploan Documents from First Five year plan(1951-56) to twelfth Five year plan (2012-17) Approach paper.

iv) Websites of MWCD, Ministry of social justice and empowerment, Ministry of rural Develovement.

v) Economic survey (Various years).

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library:

POSITION OF WOMEN EMPOWERMENT IN INDIAN SOCIETY

✍ **Maikan Basumatary**
Asstt.Prof. Deptt. of Bodo
G I c college, Barpeta Road

Introduction : Empowerment is the process of enabling or authorizing individual to think, take action and control work in an autonomous way.It involves power to, power with an power within. Some define Empowerment as a process of awareness and conscientization,of capacity building leading to greater participation, effective decision making power and control leading to transformative action.

The original of the concept of empowerment go back to the civil rights movement in the USA in 1960. It has since then been iterpreted differently and filled with new meaning and is today used in such different sector as bussines,social work development discourse and by advocates of every different political agendas.

The dynamics of women's empowerment in India requires a multidimentional standpoint for the socio-economic development of a nation. In spite of the fact that women's empowerment is the most essential gadget for the all round and sustainable development of a society, they are globally under-represented at all the decision making levels of government. The position of women in any society depends on their rights and privileges accessible to them. A women needs both resources and agency as a catalyst for empowerment. Therefore integrating women into the mainstreem constitute one of the mojor challenges for all the levels of govenment. Gender equality cannot be achieved unless women participate in the decision making process both in private and public domain

Empowerment of women would mean equipping women to be economcally independent, self-reliant, have positive esteem to enable them to face any difficult situation and they should be able to participate in development activities. So to become empowered women, women have to swim against the system that requires more strength. Such strength comes from the process of empowerment and empowerment become more relevant if women were educated, better informed and can take rational decisions.

The general position of in India society was changing from age to age, and so naturally the attitude of society towards them could not give an account for the vicissitudes in the attitude of society. A further difficulty of more serious types arises from the nature of the data on which we have to rely. In the same century and in the same province, we sometimes comes across diametrically opposite views about the worth, nature and importance of women. One school is seen declaring that the women is the highest gift of God to man, which the other is seen aserting that the best way to search God is to avoid women. Its not any easy task to determine which of these contending views represented the openion of the community. 2.Discussion: Men and women are two inseparable parts of human society and they have always shared sorrows and joys together. But if men have endeavoured to free themselves from slavery, women have not lagged behind. As late as the midle of the nineteenth century, it was common beliefe that women were fit only for household work, that thier place was in the kitchen and at best they might come in the drawing room.

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

As far as their position in Indian society is concerned, they are not treated as equal to men in all the place. In western societies, the women have got equal right and position with men in all walks of life. But gender disabilities and discriminations are found in India even today. The paradoxical situation has such that she was sometimes concerned as Goddess and at other times merely as slave. Within the last three years in most countries of the world, the position of women has been altered so that there should now be equality in most parts of the world. But discrimination at all levels also definitely continues. Some of the customs which affected the develpment of women's position in Indian society were: infanticide, child marriage, condition of widows, polygamy, purdah system and prejudice, against women's education.

i) Infanticide : Infanticide was a custom of killing girls at birth. It was practice in most parts of Northern India. A son carried on the family name. So the birth of a son was celebrated with a of lot pomp and show, so was needed to perform certain religious ceremonies to enable the parents to go to havean after death. On the other hand , the birth of a girl was looked down upon. The girl was considered to be an economic burden as a lot of money had to be spent at the time of her marriage. But now-a-days this custom is seen less is India day by day because of women empowerment.

ii)Child Marriage: The girl who escaped the cruel custom of infanticide were marriage very young i.e.between the age of five and ten years, having no opportunity for the improvement of their mental and physical self.It might be argued that since girls didnot go to school and had no social life they were married young. The custom involve a numberb of abuses. But the social reform movement for the emancipation of women was set in motion by Raja Rammohon Roy who stood on the threshold of the old and the new. He interpreted the Est in the light of the West. Association like the brahma Samaj and the Arjya Samaj took up the child marriage.

iii)Condition of Widow: Child marriage had its repercussions and many girls became widow even before they had attained maturity.

In some cases, they had to burn themselfs on the funeral pyre of their husbands. This rite was popularly known as 'Sati Dah'. In this rite, unwilling widow were also forced to abide by this custom.

Many widow women were burnt on the funeral pyre of their husband.

Men no doubt go on taking of their love to their wives which they are alive, but contract scond marriages soon after their death.

But women, on the other hand, feel gratful to their husbands and decide to follow them on the funeral pyre.

iv)Polygamy: Polygamy was aneother custom which tended to lower the position of women. This system reduced women to a state of perpectual subjection among those classes which practised this custom.

v)Purdah system: The 'Purdah' was introduced partly to sheild women from the insults and cruelties of the invaders and partly in imitation of the custom of alien conquerors. Child marriage was also responsible for this custom. The girls were married so very young that a jealous husband had to guard them from outside influence. The child wife had also to be peotected from her husband who was an adult. It was more strickly observed in North India then in the south.

vi)Education of women: The absence of education amongst women was largely responsible fo their low position in society Long before the government took up the cause of women's education, missionaries were already at work. The progress in the work was rather slow, because famale teachers from

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

suitable social position were not available. The customm of child marriage and purdah system curtaind the school life of the girls.

They were not expected to ear their livehood after being educated and so their education was considered useless.

However the govt. of India recognised the importance of women's education when it made provission in the despatch on education in 1854. At this time (1854), the position of women education in the various province was insignificant

Customs which are discussed adove are seen less in tiday's India.Because Govt. has taken many steps for the prohibition of these customs. Again many well thinkers of society are aware of against these customs. the question of the position of women in our society is too important to be evaded and the problem too urgent for a solution to be postponed any longer. When women have an appreciation of their own value and are able to throw off their inhibitions of fear and dependence, their contribition of fear and are felt in a number of ways.These are :

Firstly, ther is a significant impact on children and subsequently the future of our world. The first educators in a natural and holistic way are women. They influence the young in a way which shapes their lives and the world, for the future.

Scondly, there is an impact on education. To have women take responsible roles within the educational system means that curricula will be more balanced and girls will also be encouraged to develop their capabilities to the fullest potential insteed of taking education only upto a certain basic level.

Thirdly, there is a significant effect on social atmosphere. The influence of cinema and telivision in society is such that there is a general negitivity in the atmosphere where evil, rather than truth and purity, seems to dominate all this to influence the media in particular, the attitude in society will change dramatically.

The media has become a major education and the portrayal of women in all forms of media is, generally speaking, extreemly negative. Women must themselves exercise a force to chang their portrayed image and therefore gradually influence society.

Fourthly, there is the impact on religion. Religions have traditionally given women a scondary role, never allowing women the right to be teachers. The 'Brahma Kumari's world spiritual university' teachers the value of spirituality and the going beyond, the barries of the physical conciousness. Women have been successfully trained to be teachers, withouth concern for their age or education. It has proved to be a most effective way of bringing about the practice of true religion, i.e. return to the state of peace and brotherhood rather than ritual and dogma.

3.Results: Now the women in India enjoy a unique position of equality with the men as per constitutional and legel provision. But the Indian women have come a long way to achive the present positions. The women of India enjoys somewhat low position in absulute term and much lower relative to men. Traditional gender norms particularly those concerning wife beating are still prevailing in Indian society.

women are in a disavantageous position both in absulute sense and relative to men. Most of the women do not have household decision making power, particularly in large household puschases. Most of the women do not have freedom of movement. The constitution of India grants equality to women in various fields of life. Yet a large of number of women are either ill equipped poor not in a position to propel themselves out of their traditionally unsatisfactory conditions. The position of women in Indian society is by no means a pleasing one. Its true today that all avenues of employment are open to women, administrative services, foreign services, police,

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

mountaineering, national and state politics. This however does not mean there is equality between men and women. There is wide gap in practice.

4.Policy Implications: The present study throws light on the position of women Empowerment in indian society.It is found that in spite of number of effects on the part of Govt., both absulutely and relative to men. Some implications are as follows:

4.1To become empowered urge should come from one's heart.

4.2Women must realize the implication of their subordinate position and should long for emancipation.

4.3Realization to women does not necessarily come to them just by getting degree oriented education but through change in minset of both men and women.

4.4Value based education should be introduced in the curriculum so that violance and injustice against women can be reduced.

4.5Media should play a major role in obstructing those activities where women are portrayed as mere commodities.Govt. should also come foreward to punish those media who are instrumental in propogating the idea of commoditization of women.

The nation policy fo the Empowerment step taken by the Govt.of the time of accelarating the peace of women empowerment. The policy was aimed at ensuring women empowerment through positive policies for the full development of woomen.

5)Conclusion: To sum up, women empowerment cannot be possible unless women come with an help to self-empower themselves. Depandant women are not empowered women. If modern women think that they are empowered, it's a myth for them. They should have political, legal, economic and health awarness . Again , they should have knowledge about support groups and positive attitudes towards life.

They should get goals for future and strive to achieve them with courage. So Jawaharlal Nehru had said, "You can tell the condition of the nation by looking at the status of women". Again Swami Vivekananda had said, "There is no change of the welfare of the world unless the condition of women is improved. It is not possible for a bird to fly on one wing."

Efforts by the Govt.are on to ensure gender equality. But Govt. initiative alone would not be sufficient to achieve this goal. Society must take initiative to create a climate in which there is no gender discrimination and women have full opportunities of self decission making and participating in every life of the country with a sense of equality.

Reference:

1.Das madhushree: 2011, "Tribal women of assam : A social geographic perspective", EBH publisher (India), guwahati-1.

2.Mishra, Anil D. 1999. Gender perspective : participation, Empowerment and Develovement, New Dilhi, Radha publication.

3.Nakkiram, M:2012, "Development of Women Issue and challenge", ALP Books,7/33, Ansari Road, daryangaj, New Dilhi-110002.

4.Singh, nageshwar and Singh, Shweta: 2013, "Women empowerment and Globalization",RBSA publisers, 340 Chaura Rasta, Jaipur-302003.

5.Trivedi, Dr. Tanuja: 2013, "Status of women", jnanada prakasan(P&D), 4837/2,24 Ansari Road, Daryaganj, New Dilhi-110002.

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library:

Gender Discrimination and Declining Sex-ratio in India

Khanindra Kumar Nath
Asstt. Prof G.L. Choudhury College,

Introduction

Gender discrimination implies dicrimination against the female in a male dominated society. Through by birth man and woman are equal, but the women become the victims of the man for the reasons best known to man. Biologically both are different clearly reveal that there is discrimination against the female almost all parts of the world excepting a few places or countries.

Sex ration implies number of female per thousand males during a particular period in a country or in a region. Sex ration, as has been noticed has a declining trend. If we examine thes ex ration in India, it is noriced that since 1901 there has always been excess of males over females.

Gender discrimination in India

Woman usually suffer gender discrimination and devalutaion at home, at work place, in matrimony, in inheritance, in public life and power particularly in developing countries like India. The statistical data published by the ministry of women and child development is an eye opener that de-glorifies the celebrated culture of our country. The data published by the ministry like home affairs, social welfare etc. from time to time is nothing but the increasing number of cases of rapes, dowry related deaths, mental, physical and emotional torture, molestation etc. Discrimination is found in economic, social and political fields. Representation of woman in the Lok Sabha, Rajya Sabha and the State Legislature has always been below fifteen per cent. In the organization of political parties also women get less representation. Particularly in the rural areas discrimination is shocking. Examples of imposition of various types of bans and special discriminatory codes of conduct for females are not rare.

Declining Sex-ration

The number of females per thousand males is declining in India. The following table reveals that

Number of Females per 1000 miles

Census Year	Females Per 1000 miles
1901	970
1911	962
1921	955
1931	950
1941	946
1951	945
1961	940
1971	930
1981	935
1991	929
2001	933
2011	935

This type of sex ratio is described as being 'adverse to women'. In fact this should be termed as being 'adverse to men' because if there is shortage of about 70 females for every 1000 males, then 70 males cannot hope to fine a wife.

Declining sex may be attributed to the following factors:

a) Bad upbrining of baby daughters.
b) High incidence of female mortality for all ages due to the same reason.
c) High death rates of females during the reproductive years.
d) Infanticide of baby daughter immediatly after the birth.
e) Non-waiting for daughters, if couples had sons.

Steps against discrimination

For protection the rights of women and

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

for the empowerment of women, steps have been taken by the state both at the national and state level. various non-governmental organizations and pressure group are also working in this sphere. There is a full-fledges ministry for women and child welfare. Act against dowry, Domestic Violence Act *etc.* are working for the discrimination agaimst women. Now there are a number of NGOs mostly as 'Mahila Mandal' to create awareness amongst women. By bringing an amendment Act, 33 per cent seats of the Panchayats have been reserved for women. Each universities and colleges have also setup 'women cells' for women empowerment and protection. The central gevernment of India has been introducing 'Gemder Budgeting' since 2005-06 budget especially for the betterment of women's Government also seriously and sincerely taking steps to raise the sex ration.

Conclusion

Inspite of varios steps, mevemement, slogans, discrimination agains women is going on. There is still shortage of 65 female per thousand males. But if we always accuse men for discrimmination and violence against women, it will not be proper. It will be ike discrimination against male. A large number of cases display that women themselves ae also responsible for violence against women. Therefore, discrimantion against female by both gender needs to be stopped. Mere observation of a perticular day as women's day, organizing seminars, discussion, speeches will not give return. It needs to be supplemented by population education, imparting value-based education, increasing work participation rate *etc.* women are the creator, women implies beauty, women implies power, strength and women imply life. The implicit and explicit power of women should not be underestimated.

References

1. Kaushik, Anubha & -'Perspectives in Environmental Studeies'Kaushik, C.P.*New Age International Publications, Darya ganj, New Delhi*
2. Dr. Raj, Hans -'Fundamentals of Demorgraphy'
Surjeet Publications, Kamala Nagar, Delhi
3. Srivastave, O.S. - 'Demography and Population Studies' *Vikas Publishing House PVT. Ltd. Jang pura, New Delhi*

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library:

Time Management : Good advice from Mahatma Gandhi

Laba Kumar Kalita
Librarian.

Mahatma Gandhi, the father of the nation always insisted on proper management of time. He always brought his watch in his waist, which was a symbol of his time management whenever he talked, walked and did something, he properly used every hour, minutes and seconds of the day , therfore in savagram (Bapu kuti) a small board was hung just behind Gandhijis seat, there was a very useful three fold advice written on it :

Be Quik,
Be Brief,
Be Gone

when the interviewees did not show any sign after thier time was over, even after Bapu's glance at the watch, Bapu would point at the board and laugh loudly with his toothless mouth.("Fire and the rose"-by narayan desai p.637).These three words really reflects the proper management of time, because time is the only valuable resource which we can't buy. Time management is important in any situation and most people find it difficult to make it a habit in the begining .Time management is a skill that we have to learn . The best place to bigin working on time management is by changing our behaviuor & habits.

We can define time mangement as getting everything done in the alloted amount of time.Its a budgetting process of effectively using the time we have, and getting ride of "useless"time. We can organise our activities in such a sequence that its completed in social relationship with other people in the society, We should always do our scheduled activities life is not effected . In business also one can miss opportunities for profit and other task, if the time is not used properly . Similarly time its precious for a nation also. Europian and other advanced countries of the world always insisted on proper management of time. Time plays a vital role in was also, we can take example from the famouse "Battle of waterloo", where Nepolion was defeated due to his late arrival in the battle field . From the above example's We can easily realise the importance of time management in our presence, social and national life .

While doing our task,its very important, how we mange our existing time, and plane how we can make batter use of time by programing our day life through a routine.If someone strikly follows a routine he can get maximum potentials of time to think,to do and to sleep . Using time wisely allows a person to cmplete his/her task in an alloted time period, to take an additional work, or spend more time with his family. Unfortunately,greatre community of our society donot follow the proper management of time .

There is a proverb "Time and Tides Waits for name" so if cannot take the opportunity of proper use the time, than we ca nnot get the change again. So we must try to do our job at proper time .... "Kaal nahi aaj ;aaj nahi abhi".

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

SECONDARY EDUCATION IN INDIA

Kalyan Ch. Talukdar
Asstt.Professor, English

Introduction:

Secondary Education, in the present day context, is the second formal educational stage, the others are Primary Education i.e. first stage and Higher Education, the third stage. Secondary Education has a vital role to play any programme of education for a community. It provides teachers for both Elementary and Adult education. It prepares pupils for the universities and other institutions of higher education. It is the stage which marks the completion of education for the vast majority in all countries. Even the minority which does for higher education cannot take full advantage of the opportunities offered by the universities unless they have received their grounding in a system of sound secondary education.

In India Secondary Education, is a gift of modern education system which has given birth to Secondary School. These types of schools were not prevalent in ancient and medieval India. These were started in India for the first time by the foreign missionaries and thereafter the Indian Educationists. These efforts were started in the end of the 18th century and still running with different changes with a due need and demand of dynamic civilization. The chief purpose of the establishment of secondary schools in India was to teach English Language and to disseminate it amongst the mass Indians.

Role of different Minutes, despatch, Commissions of British Government in the extension of Secondary Education in India:

1. The report of Lord Macaulay (**Macaulay's Minutes,1835**) regarding medium of education which should be English, was accepted by Lord William Bentinck, the then Viceroy of India in 1835, paved the way for the expansion of secondary education.

2. **Woods' Despatch(1854)** also contributed much in the development in the Secondary Education in India. The despatch suggested that Indians should acquaint with the books written by the European writers. It started with the grant- in- aid system which further encouraged the establishment of the secondary schools

3. **Indian Education Commission, 1882** i.e. popularly known as **Hunter Commission** for the first time try to find out the problems of the Secondary Education in India along with the Primary and Higher Education. For the extension of the Secondary Education this commission has suggested some suggestions as follows:

(a) For the better development of the Secondary Education, the Government should

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

come out from interfering its internal management. On the other hand, it should be handed over to some Non-Government organization which should be provided with Grant-in-aid from Govt.

(b) Each and every district should have a model school under Government which should be an ideal specimen for the NGOs to build up type of such schools. Besides, the fees structure of such schools should be lower than that of the govt. model schools

(c) The Commission also suggested that the education of the secondary should be divided in to two parts **Course-A and Course-B**. Course-A which should be for those students who wish to take admission in the universities to receive higher education and Course-B which should be made more practical and which should prepare young men for professional and non literary works.

(d) In case of the medium of education, Hunter Commission also indirectly suggested English Language.

Neither the government nor the people paid and heed to this recommendation of Hunter Commission of Hunter Commission. Consequently, the secondary education continued to expand in former way. This process of expansion continued from 1882 to 1902. There were 3916 secondary schools in 1882 which increased up to 5124 in1902.

4. **Lord Curzon's educational policy(1901)** sought a reform in India education system. In former liberal policy of education, he tried to bring some limitations. He imposed Government to control over the institutions which got grant- in-aid or not. In case of secondary education Curzon accepted two folded policy under which it was taken under the strict government jurisdiction. At the same time, he also took some policy in the extension of Secondary Education where he heeded on the quality education.

5. **Educational Policy of Indian Government (1913)** in the sphere of Secondary Education is that Govt. should not come away from its jurisdiction but it should be given permission to establish secondary level school under private sector. However such non-government schools should be provided grant in aid. As per this policy Govt. won't establish new schools, the former schools should be accepted as the model school. At the same time it should be reformed to make it more practical and vocational. The present policy also violated the former policy of recognition when it should be only recognized by the Department of Education of Government. Last the not the least, this policy gave much importance on the strict school inspection system.

6. **Sadler Commission, 1917** : Since the Higher Education is based on the Secondary Education system, this commission firstly observed different aspects of Secondary Education. Secondary and Higher Education are inter linked. Secondary Education is the main prop of higher education. It is not possible to bring about revolutionary change in the field of higher education without making far reaching changes in secondary education. So the commission pointed out that admission to the university should take place after the intermediate stage and not after the matriculation stage. Secondly, intermediate classes should be separated from the university. Thirdly, adequate provision of

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

finances should be made for efficient running of secondary education. Fourthly, A Board of Secondary and Intermediate Education should be established in each province. The job of the Board was to define efficient curricula, conduct the two examinations at the secondary stage and grant, recognition to high schools and intermediate colleges. The board of secondary education should be autonomous bodied free from the official interference and such things.

Thus, Sadler commission, brought a change in Secondary education in India.

7. **Hartog Committee Report 1929**: this committee observed the different aspects of the secondary education of India and pointed out that there comes some changes in the secondary level education. The committee observed that like primary education, in secondary education also there was wastage. There fore, it directed that keeping in view the result, it should provide education. Failure in the result of Matriculation is the mere wastage of time, money and all.

8. **Sargeant Report, 1944:** After the Second World War, for the reconstruction of educational aspects, John Sargeant prepared a report which suggested that those students who have exceptional aptitude for higher studies should be sent to secondary schools of education. Students below the age 11 should not be allowed to enter these schools. Their abilities, aptitudes, interests etc. should become in mind while giving them admission. There would be two categories in secondary level of education- one is Academic and other is Technical.

Development of Secondary education in Post Independence Period:

The mass scale provision of elementary education and an increasing aspiration for secondary education during the post independence period has resulted in tremendous growth of secondary education in India. After independence several committees and commissions have been appointed to examine the problems of secondary education and suggest measure for the improvement. The important bodies are Tarachand Committee (1948), University Education Commission(1948), Secondary Education Commission (1952-53), Education Commission(1964-66), National Policy of Education(1968), International Education Policy (1972), National Educational Policy(1986).

As per **Tarachand Committee** suggests to set up All India Council of Education for the ordination of the state and the centre. It also suggests that the admission to the degree course should be proceeded by secondary education. The **University Education Commission** suggests a twelve year secondary course should be provided instead of ten years. It also suggests the admission to the degree course should be after the intermediate examination not matriculation. The **Secondary Education Commission (Mudaliar Commission)** was set up by the government of India under the Chairmanship of Lakshmanswami Mudaliar, the then Vice-Chancellor of Madras University. This commission was exclusively concerned with the secondary education. Its most important suggestions are- recognition of the educational pattern of education, diversification of

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

secondary curriculum and the reform in the examination system. **The Education Commission (Kothari Commission)** suggests a change in educational structure and as per its suggestion duration of secondary stage would be two years after three years lower secondary completion. On curriculum it suggested to vocationalise secondary education in a large measure. **The National Policy on Education** has given a pace to accept 10+2+3 educational system all over the country. **National Education Policy 1986,** took different steps to provide education in science, humanities and social science in secondary level it proposed to establish Navoday schools in order to provide quality education.

Conclusion:

The efforts have been done for the improvement of the secondary education in different times, even though there are many defects and problems in Secondary Education in India, however these are not solved in a short period of time but a constant effort of the state can wipe out all the defects and problems of Secondary Education in the near future.

References:

Deka, Dr.Birendra & etc. Bharatar Sikhar Itihas. Ashok Book Stall:Guwahati .2012.

Sarma, Dr. R.N. History and Problems of Education in India. Surajeet Publication: Delhi.2008.

Kalita, Pramod Ch. Issues of Secondary Education. Kalita Publication: Tihu.2009.

Mahanta, N.N. Secondary Education Issues and Problems. Kashyap Publishing House: Guwahati 1997 .

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library:

FINGERPRINT RECOGNITION SYSTEM

Goutam Bhatta
Master of Computer Applications
G.L.Choudhury College

INTRODUCTION

A fingerprint is the feature pattern of one finger as shown the Figure bellow. It is believed with strong evidences that each fingerprint is unique. Each person has his own fingerprints with the permanent uniqueness. So fingerprints have being used for identification and forensic investigation for a long time.

Figure 1 : A fingerprint image acquired by an Optical Sensor

A fingerprint is composed of many ridges and furrows. These ridges and furrows present good similarities in each small local window, like parallelism and average width. However, shown by intensive research on fingerprint recognition, fingerprints are not distinguished by their ridges and furrows, but by Minutia, which are some abnormal points on the ridges (Figure 2). Among the variety of minutia types reported in literatures, two are mostly significant and in heavy usage: one is called termination,

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

which is the immediate ending of a ridge; the other is called bifurcation, which is the point on the ridge from which two branches derive.

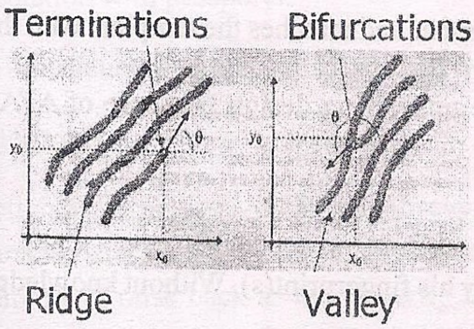

Figure 2 Minutia. (Valley is also referred as Furrow,
Termination is also called Ending,
and Bifurcation is also called Branch)

What is Fingerprint Recognition?

The fingerprint recognition problem can be grouped into two sub-domains: one is fingerprint verification and the other is fingerprint identification (Figure 3shown bellow).

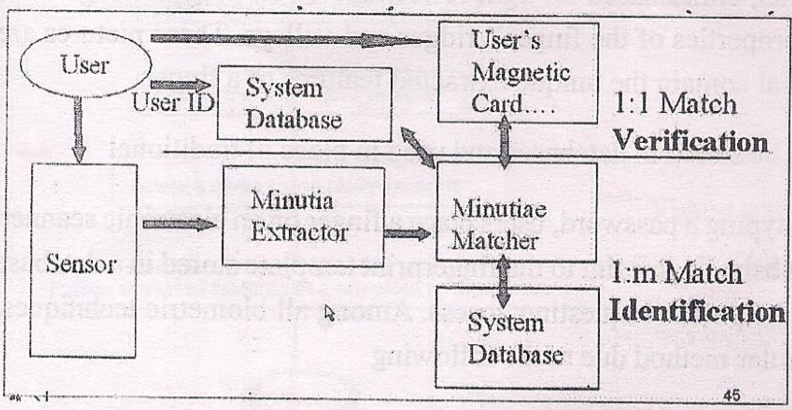

Figure 3 Verification vs. Identification

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library

Fingerprint verification is to verify the authenticity of one person by his fingerprint. The user provides his fingerprint together with his identity information like his ID number. The fingerprint verification system retrieves the fingerprint template according to the ID number and matches the template with the real-time acquired fingerprint from the user. Usually it is the underlying design principle of AFAS (Automatic Fingerprint Authentication System).

Fingerprint identification is to specify one person's identity by his fingerprint(s). Without knowledge of the person's identity, the fingerprint identification system tries to match his fingerprint(s) with those in the whole fingerprint database. It is especially useful for criminal investigation cases. And it is the design principle of AFIS (Automatic Fingerprint Identification. However, all fingerprint recognition problems, either verification or identification, are ultimately based on a well-defined representation of a fingerprint. As long as the representation of fingerprints remains the uniqueness and keeps simple, the fingerprint matching, either for the 1-to-1 verification case or 1-to-m identification case, is straight forward and easy.

Fingerprint recognition describes the process of obtaining a digital representation of a fingerprint and comparing it to a stored digital version of a fingerprint. Electronic fingerprint scanners.

capture digital "pictures" of fingerprints, either based on light reflections of the finger's ridges and valleys, ultrasonic's, or the electrical properties of the finger's ridges and valleys. These pictures are then processed into digital templates that contain the unique extracted features of a finger.

These digital fingerprint templates can be stored in databases and used in place of traditional passwords for secure access. Instead of typing a password, users place a finger on an electronic scanner. The scanner, or reader, compares the subsist fingerprint to the fingerprint template stored in a database to resolve the identity and validity of the person requesting access. Among all biometric techniques, fingerprint recognition is the most popular method due to the following

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library :

Advantages:

1) Universality—the size of the population with clear fingerprints exceeds the size of the population with passports.

2) High distinctiveness—still identical twins who share the same DNA have different fingerprints.

3) High performance—at the age of seven months, a foetus's fingerprints is fully developed, and their characteristics do not change in the absence of injury or skin disease. However, after a small injury the sample will raise back as the fingertip heals. The rareness of fingerprints can be determined by the pattern of minutia locations, local ridge orientation data, and combination of ridge orientation and minutia locations Therefore, fingerprint recognition has become a reliable method of personal identification.

Fingerprint Identification Algorithm

Introduced Fingerprint Identification System consists of some processes describe bellow :

1) The enrolment process: This process consists of capturing a person's fingerprint using a fingerprint capturing device. During the enrolment process, the system saves the persons fingerprint into a database

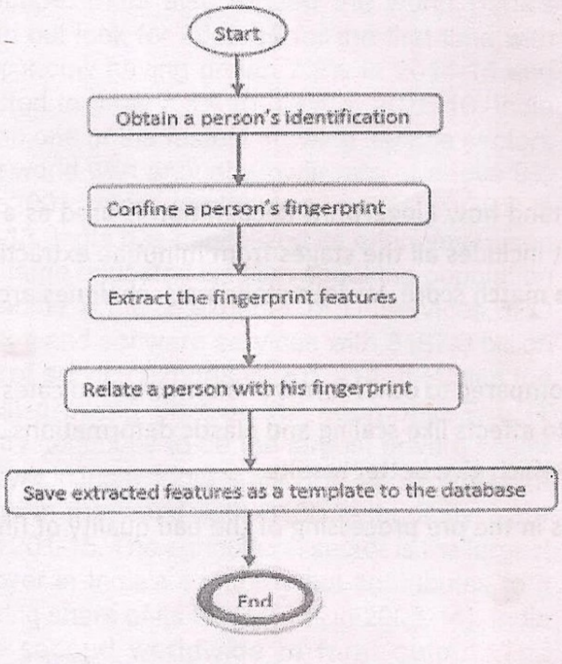

Figure 4 for the enrolment process

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

2) The authentication process: It is used to authenticate the claimed person. This process consists of comparing a captured fingerprint to an enrolled fingerprint in order to determine whether the two match. If the two fingerprints match, then the computer will be unlocked, otherwise, an alert will be sent.

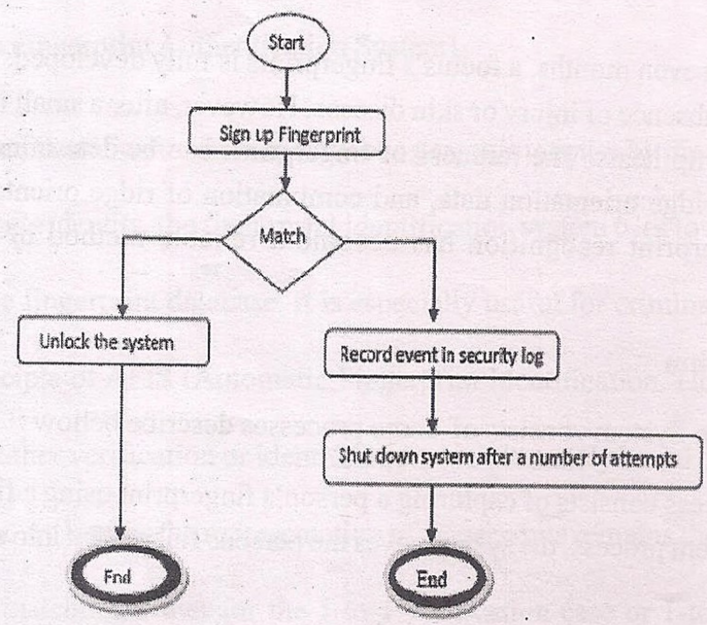

Figure 5 for the verification process

Conclusion

The above implementation was an effort to understand how Fingerprint Recognition is used as a form of biometric to recognize identities of human beings. It includes all the stages from minutiae extraction from fingerprints to minutiae matching which generates a match score. Various standard techniques are used in the intermediate stages of processing.

The relatively low percentage of verification rate as compared to other forms of biometrics indicates that the algorithm used is not very robust and is vulnerable to effects like scaling and elastic deformations. Various new techniques and algorithm have been found out which give better results.

Also a major challenge in Fingerprint recognition lies in the pre processing of the bad quality of fingerprint images which also add to the low verification rate.

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

INDIA TODAY

✍ Bappi Dhar

The economy of India is the 7th largest economy in the world by nominal GDP and the 3rd largest by the puschasing power parity (PPP). The country classified as newly Industrialised country. One of the G-20 major economies, a member of BRICS and a developing economy with approximately 7% average growth rate for the last two decades. India's economy became the world's fastest growing major economy from the last quarter of 2014, replacing the people's Republic of China. The long term growth prospective of the Indian economy is moderately positive due to its young population, corresponding low dependency ratio, healthy savings and investment rates and increasing integration into the global economy. The Indian economy has potential to become the world's 3rd largest economy by the next decade, and one of the largest economy by mid century.

And the outlook for short term growth is also good as according to the IMF, the Indian economy is the 'bright spot' in the global landscape. India also topped the world Bank's growth out look for 2015-16 for the first time with the economy having grown 7.3% in 2014-15 and expected to grow 7.5% to 8.3% in 2015-16. India has the one of the fastest growing service sectors in the world with annual growth rate of above 9% since 2001, which contributes to 57% of GDP in 2012-13, India has capitalized its economy based on its large educated English speaking population to bocome a major exporter of IT services,BPO services and software services with $167.0 billion worth of service exports in 2013-14. It is also the fastest-growing part of the ecomony. The IT industry continues to be the largest private sector employer in India. India is also the 4th largets start-up hub in the world with 3100 technology start-ups in 201-15. The agricultural sector is the largest employer in India's economy but contributes to a declining share of its GDP (17% in 2003-14). India ranks second worldwide in farm output. The industry sector has held a constant share of its economic contribution (26% ofGDP in 2013-14). The Indian onto industry is one of the largest in the world with an annual production of 21.48 million vehicles in FV 2013-14. India.

India has $ 600 billion worth of retail market in 2015 and one of world's fastest growing E-commerce markets. India's two major stock exchanges—Bombay stock exchange and National Stock Exchange had a market capitalisation of US $ 1.71 trillion and US $ 1.68 trillion respectively as of February 2015, which ranks 11th and 12 largest in the world respectively according to the world Federation of Exchanges. India also home to world's 3rd larest Billionaires pool with 97 billionaires in 2014 and 4th largest number of ultra-high-net-work house holds that have more than 100 million dollars. India is a member of the Commonwealth of Nations, the South Asian Association for Regional Cooperation, the G-20, the International monetary Fund, the world Bank, the World Trade Organisation, the Asian Infrastructure, the United Nations and the New Development BRICS Bank.

The combination of protectionist import situation, Fabian socialism, social democratic-inspired policies governed India for sometime after the end of British occupation. The economy was then characterised by extensive regulation, protectionism. public ownership of large monopolies, pervasive corruption and slow growth. Since 1991 continuing economic liberalisation has moved the country towards a market-based economy by 2008, India has establised itself as one of the world's fater growing economies. Growth significantly slowed to 6.8% in 2008-09 but subsequently recovered to 7.4% in 2009-10, while the fiscal deficit rose from 5.9% to a high 6.5% during the same period. India's current account deficit surged to 4.1% of GDP during Q2 FV11 aginst 3.2% the prenious quarter. The

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

unemployment rate for 2012-13. according to government of India's Labour Bureau, was 4.7% nation wide by UPS method; and 3% by NSSO method. India's consumer price infletion has ranged between 8-9 to 12% over the 2009-13 period.

India is an ancient land where innumerable civilization thrived and prospered. It is a country which, has withstood the raveges of time and up held its identity as an independent, self-reliant nation and has become intesnational asone. withstood the ravages of time and up held its identity as an independent, self-reliant nation and has become international arena. India is a land of unity with deversity, where variety is the spice of life.A country that is the abode of average 1/6th of the global population; its a nation that is vibrant with the dream of its people. India of the 21st century is not just a nation, but a dreem-a vision of countless souls aspiring to belong to a strong, self reliant, powerful and developed nation. The economic growth rate is poised to touch the figure of 8% even as the world economy has slumped. Once empty coffers are now bulging with about $139 billion foreign exchange.Infact, India's economic growth rate is scond highest in the world-next only to China. The developed world has been left behind. The two Assian giants-India and China have today turned the leaders of growth of the global economy. This year India's growth rates could outstrip China's, according to Assia Week and prove more sustainable . From far off silicon valley to home base Bangalore, Indians are big in global software development . Indian railway is the 3rd largest railway network in the world. India has also made stupendous progress in the entertainment industry and Bollywood is no less than Hollywood.Indias core institutions from and independent judiciary & a feisty free press to a massive minimum nuclear deterrence and always and political millitary, are anchored by roots more than half a century old.

There is mounting support for India to become a permanent member of the UN security council. India could well be looking forward to metamorphose from being a regional player in the decades ahead. This year India strongly contended for holding the 2010 commonwealth Games and won the bid in the face of a strong contender like Canada. The country's scientist have already launched a moon probe (project chandaryaan). Then, there is the brightest jewel in India's crown; its firm adherence to democracy. India is trying to become a member of super power club by enhancing of its position in the fields like Economy, Defence , Science and Technology and Information Technology so as to pay a leadership role in politics and diplomacy. International monetary Fund and World Bank appreciated India's annual growth rate of 6-7% through there is a scope for further improvement. Solid economic base acts like a 'shock absorber'. This shock absorber reduces the impact of adverse development on the domestic front.

At present we are one of the major South Assian powers, both economiically and militarily.Infact,the latest world Investment report released by UNCTAD clearly indicates that India possesses a great potential to challange China economically in the near future. Our country today is having virtually all types of industries from bicycle to aircraft. Foreign investors are very ready to grab Indian markets.Infact our country is among the top ten hottest destinations for foreign investors. Investments by Foreign Institutional Investores(FIIs)
during 2003 crossed the $7 billion mark-more than double the previous high of $ 3 billion recorded in 1995.

India has also attained considerable progress in the field of education and ranks scond in the world, with more than 5000000 students enrolled in higher education. Our universities and educational instituitions have earned international acclaim within a short span of thier inception. We are in a possition to challage the world power through brain power and mind power nurtured in our schools, universities, IITs and IIMs,. India has 5 lakh engineers, 2.5 lakh doctors and 75 lakh graduates.Science and Technology is racing ahead, discovering new avenues. Implementation and Improvisations are being carried out day-by-day improving the living standarts
and finding solution for problems, which were never thought to emerge in the near future. Starting from tissue
culture,we have travelled up to cloning products

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library:

whereby the carbon copies of life are produced for future use.Gene therapy has started giving a new lease of life to patients suffering from incurable dissese. Genetic engineering has amassed invaluable depth of knowledge in all walks of life. The 21st century is going to reap the fruits of these developments, especially in the production process of proteins. Science and Technology has advanced immensely and Indians rule the roots in IT. Its not the much published IT and BPO sectore alone in which we have demonstrated our excellence, but also in diverse other fields too. By inserting overseas from Suden to Sri lanka,firms like ONGC and IOC are transforming themselves from domestic oil giants into multinational energy majors.

India has also commercialized indegenously developed satellites, different equipment and peaceful nuclear products and Technologies, which is a distinct imitation of super power syndrome. Buoyed up the communication revolution at home ,India is prepared to share its knowhow with other countries.

General Elections in India are the largest excercise in adult franchise taking place anywhere in the world. Election in India have become a model for of develoving countries in Assia and Africa. India is playing a proactive role at variuous international meets like we did at the recent WTO meeting ,United Nations meeting.

Its increasing her participation in various activities at the world level .Its presence is substantial and visible to all and if need be, it should register her presence forcefully and not just get sidelined. In the tricky trade negociation, India sought to articulate the voice of the third world, blocking the efforts of the rich countries to formulate a trade regime that suited the interest of the western countries at the cost of billion of poor living in Asia, Africa and Ocean.

India envisions quadrupling of the per capita income if it maintains a growth rate of 9% per annum and the population growth comes down to about 1.6% per annum . India will achieve quadrupling of per capita income by 2020, then it would attain a level of development far higher than where China is today and on par with upper middle income countries such as Argentina,Chile, Malaysia, Mexico and South Africa. India is on its way to become a self sufficient military power with 'the self reliant mission in defense, 1995-2005'. We do have large number of military forces. We are a fair strong power since we have one of the largest armies in the world. In recent past, the country managed to expand the rich of its navy and air force. Our ships are sailing around the world. We have sent our forces in deferent countries of world for peacekiping purposes.After Iraq war, the US constantly sought the help of Indian armed Forces,wchich in itself shows the capacity of Indian military. Inhdian Diaspora spred across the corners of globe has brought laurels for the country excelling in every conceivable field. There are 3.22 million of Indian in the US (1.5% of population). Yet 38% of doctors and 12% of scientists in the US are Indians. 36% of scientists,34% of microsoft employees and 28% of IBM employees are Indians. You may even find Indians in the US president's core strategic teams as wel as in the Pentagon and the Bell Lab. Its not very surprising to find Indian bussiness leaders in Billionairs' club and bussnes organisations in the Fortune list.

During the last decade or so, India has shown a tremendous all round progress. Its economy has grown at fast pace, the social life of people has in general been peaceful and progressive. The main indicators like literacy, per capita income , employment etc. have been positive. The rights of people are well-protected. The world is now looking at India with a renewed respect as its an emerging global power in the world.

Source- The economic Times, Internet, Competition Refresher.

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library

Poetry Section

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

I Love

✍ Iftiker Ahmed Talukdar
TDC 3rd sem

I Love
Walking in the rain
Cause no one hours
I am crying
I Love
Walking alone
Cause no one hours.
My heart was paining
I Love sitting in the sailent place
Cause no one hours
Rusness suffectes me
I love
Trying to smile
Cause no one hours
How much pain I am bearing
Yeah I am
Smiling but ,
Inside I am
dying...................

Do you know

✍ Shibani Chakraborty
H.S- 2nd yr.

1.In 1894,Newspapers in both, England,reported a rain of tadpoles .
2.In some ueban areas rain is up to 25% more likely on a saturday than a Monday.
3.When Lions walk,thier heels don't touch the ground.
4.Giraffes and humans have the same numbers of teeth.
5.A sheep, a duck and a rooster were the first passangers on - hot air ballon.

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Extra Knowledge

✍ Pijush Dutta
H.S1st yr.

1. CIVILIAN AWARDS

i) Sachin Tendulker-Cricketer-(Bharat Ratna).
ii) Prof. CN. R Rao -Scientist-(Bharat Ratna) .
iii) B.K.S Lyengar-(Y og guru-Padma vibhusan).
iv) Ruskin Bond- Writer- (Padma bhusan).
v) Kaml Haasan- Cinema Actor-(Padma bhusan).
vi) Pollela Gopichand- Bad minton-(Padma bhusan).
vii) Vidya Balan- Actor-(Padma shri).
viii) Paresh Rawal- Actor-(Padma shri).
ix) Yuvraj singh- Cricketer- (Padma shri).

2. STARS NEWS MAKERS--

i) Mr. Narendra Modi - (New P.M of India).
ii) Ms.Susmita Mahajan - (New speaker of lok sobha).
iii) Lt.General dalbir singh suhag- (Chief of Army Staff).
iv) Admiral Robin K.-dhawan- (New Chief of Navy).
v) K. Chandra Sekhar Rao - (First chief Minister of new state talangana).
vi) Chandra babu Naidu - (First C.M of A ndra pradesh bifuriatet portion).
vii) Ms. Anandiben Patel-(fist woman c.m of Gujurat).
viii) Yuvraj singh-(Arecord bid of rs 14 crore of IPL 7 Players aotiony).

3. OUR TOP IN tHE GOVERNMENT----

i) Mr . Pranab Mukherjee--(President of india)
ii) Mohd. Hamid Ansari--(Vice President of India)
iii) Mr. Narendra Modi--(P.M of India)
iv) Ms. Susmita mahajn--(Speaker of lok sobha)

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

On this way a hidden expression of love

✍ Marzina Ahmad
B.A 2nd sem.

14th feb.2013 : I was going to market with "Ammi" for buying some cosmetics. My eye strike with a pair of innocent eyes of a boy, who was looking at me through the window glass of his car with a.sweet smile on his charming face, a strange feeling born in my heart. I don't know what that......! 15th April : I was so surprised, I saw him again, butI am shocked when I saw him in our college uniform, Finally, I got that that he was a student of our college, but not in my class, I was so happy, i used to him secretly all the time ....

It become my habbit to watch him for long time . One day my friend helped me to introduce with him . Time makes us closer, we are together all the leisur time, spent time together.

Many day passed : Sudenly ...."tring..tring.....teet teet" ring my mobile. I received the calls a strange voice ask for me, I am speaking, I replied oh!...............I never thought it he would be in the same boat passenger........!

One year later : I cleared 10+2 (Higher scondary) went abroad for further studies, we keep in touch with text and phone calls.

14th feb.2015 : After two years,I didnot want to miss this valentain.I do not want miss him. So many time i tried to express my feeling, say that how much I love him, say how much I care and miss him........!

He called me in a park, I was prepared whole night to ....! ironed the dress two times, changed the hair style more than four times, checked the whole dress, polished the shoes, sprayed the full bottle perfume . But I thought its too bath and bathed again i saw watch more than fifty times . Why the times was running so slowly , Finally I reached the park two hours before ....!

Oh yes he coming to me .....
with a red rose....................!!!

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

আপনা কলম

✍ শিল্পা সৰকাৰ
স্নাতক ১ম বৰ্ষ (প্ৰথম ষান্মাসিক)

১) ছমজাদাৰ হো ত
কভি কৰনা মত পিয়াৰ অৰ
পিয়াৰ কিয়া ত ছনিয়া ছে
ডৰনা মত য়াৰ ।

২) আপছে কৰতে হে পিয়াৰ দুনিয়াছে নেহি
এক বাৰ দুনিয়া হো ছকতী হে বেবাফা হম নেহি।

৩) ই এ তো কাগজ কা টুকৰা হে-
কিছি কা দিল নেহি
ফাৰ কৰ ফেক দো
ফিৰ ভি কই বাত নেহি।

৪) আপ ছে হি ছিখা হে
পিয়াৰ কৰণা
আপ ছে হি ছিখা হে
দিল লগানা
অৰ হম আপছে হি
কৰতে হে পিয়াৰ ছজনা।

৫) দিল বালো কে লিএ
পিয়াৰ কৰণা কিয়া ?
অৰ পিয়াৰ কৰণে বালো কে লিএ
ডৰনা কিয়া ?

৬) হাত মে উঠায়া হে কলম
কই তলবাৰ নেহি
লিখা হে পিয়াৰ কি ভাষা
ছেৰি নেহি জংগ কই।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library

কৌতুক

✍ Shibani chakraborty
H.S-2nd yr.

১) শিক্ষক ঃ কোৰা, গাধ আৰু মানুহৰ মাজত পাৰ্থক্য কি ?
এজন ছাত্ৰ ঃ ছাৰ, মানুহক গাধ বুলি ক'ব পাৰি, কিন্তু গাধক মানুহ বুলি ক'ব নোৱাৰি ।
২) জিয়া ঃ মই ইংলেণ্ডত জন্ম নলৈ বৰ ভাল কৰিলো দেই ।
প্ৰিয়া ঃ কিয় ?
জিয়া ঃ মই ইংৰাজী নাজানো নহয় ।
৩) প্ৰেমিকা ঃ সঁচাই কোৱানা। তুমি মোক কেতিয়া বিয়া পাতিবা ?
প্ৰেমিক ঃ আস, অধৈৰ্য্য নহ'বাচোন। মোৰ পৰিয়ালৰ মানুহখিনিক মনাই ল'বলৈ দিয়া ।
প্ৰেমিকা ঃ তোমাৰ ঘৰত কোন আছেনো যে আমাৰ সম্পৰ্কটো নামানে ?
প্ৰেমিক ঃ মোৰ পত্নী আৰু ল'ৰা-ছোৱালী ২টা ।
৪) শিক্ষক ঃ দিনটোৰ বিৰৰণ দি ক্ৰিকেট খেলৰ বিষয়ে লিখা ?
ছাত্ৰ ঃ লিখিছো ছাৰ !
শিক্ষক ঃ ইমান সোনকালে ?
ছাত্ৰ ঃ হয় ছাৰ। বৰষুণৰ বাবে খেল বন্ধ ।
৫) ৰমেন ঃ তই ক'ত সাতুৰিবলৈ শিকিলি, অ ?
সুৰেন ঃ পানীত আকৌ ।
৬) বাটৰুৱা ঃ হেৰি, এই বাটটো কলৈ যায়, বাৰু ?
গাঁওবুঢ়া ঃ দিনৰ ভাগত ইয়াতে থাকে, ৰাতি ক'লৈ যায় নাজানো ।
৭) শিক্ষক ঃ কচোন ৰাজু, শিল পানীত ডুবি যায়, কিয় ?
ৰাজু ঃ কাৰণ, শিল সাতুৰিবলৈ নাজানে, চাৰ ।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

জানি ৰখা ভাল

✍ Shibani chakraborty
H.S-2nd yr.

প্রশ্ন: ভগৱান শ্ৰীকৃষ্ণৰ জন্ম হৈছিল কাৰাগাৰত। কওকচোন বাৰু যীশুখৃষ্টৰ জন্ম ক'ত হৈছিল ?
উ: গোহালিত ।
প্র : কোনবিধ নিত্য ব্যৱহাৰ্য্য সামগ্ৰীৰ বৈজ্ঞানিক নাম কেমিলিয়া চিনেন্‌চিচ
উ : চাহপাত ।
প্র : পৃথিৱীৰ প্ৰথম শ্বহীদজনৰ নাম কি ?
উ : ছক্ৰেটিছ ।
প্র : ভাৰতৰ ছেক্সপীয়েৰ কাক কোৱা হয় ?
উ : মহাকবি কালিদাসক ।
প্র : এগৰাকী আন্ত:ৰাষ্ট্ৰীয় তাৰকাৰ আন্তাজীৱনীখনৰ নাম হৈছে মুণৱাক। তেওঁ কোন ?
উ : মাইকেল জেক্‌চন ।
প্র : ১৯৯৯ চনৰ বিশ্বকাপ ক্ৰিকেটৰ মেন অব দ্যা চিৰিজ কোনে পাইছিল ?
উ : দক্ষিণ আফ্ৰকাৰ লান্সক্লোজনাৰ ।
প্র : সাপৰ বিষৰ প্ৰতিৰোৰ্ধ কৰিবলৈ কি প্ৰতিষেধক ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে ?
উ : এন্টিভেনিন ।
প্র : অসমৰ এজন অন্ধলোকে এখন বাতৰি কাকত সম্পাদনা কৰিছিল; তেখেতৰ নাম কি ?
উ : ৰাধিকা মোহন গোস্বামী ।
প্র : অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰথম সাধাৰণ সম্পাদক কোন আছিল ?
উ : শৰং চন্দ্ৰ গোস্বামী ।
প্র : টিটিকাকা কি ?
উ : এটা হ্ৰদ ।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

মহৎ লোকৰ বাণী

প্ৰকাশ দাস
স্নাতক ১ম বৰ্ষ

৪) মানুহৰ মাজতে দেৱতা আছে। সেই দেৱতাক কামেৰে আৰু বিশ্বাসেৰে পাব পাৰি ।

- চক্ৰেটিছ

৫) তুমি নোপোৱা বস্তুৰ বাবে অসন্তোষ নকৰিবা আৰু যি পাইছা তাকে লৈ অহংকাৰ নকৰিবা ।

- কেৰান শ্বৰীথ

৬) কৌশল অবিহনে তুমি একোকে শিকিব নোৱাৰা।

- ভিজৰেলি

৭) খং নকৰিবা, নিজৰেই সৰ্বনাশ হ'ব। অহংকাৰ নকৰিবা, পতন হব। কাকো ঘৃণা নকৰিবা নিজেই ঘৃণিত হবা। ফাঁকি নিদিবা, ফাকত পৰিবা ।

- স্বামী বিৱেকানন্দ

৮) পৃথিৱীত সবাতকৈ সহজ কাম হৈছে আনৰ সমালোচনা কৰা; সবাতকৈ কঠিন কাম হৈছে নিজকে সংশোধন কৰা ।

- হিম বৰুৱা

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library:

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ পাতনিত জি.এল. চৌধুৰী মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতি থকা মোৰ সশ্ৰদ্ধ নিবেদন জনাইছোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ পৰম শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয়, শিক্ষাগুৰু লগতে সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকললৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

বণিজ নগৰী বৰপেটাৰোড্‌ৰ মাজমজিয়াত উজ্জ্বল ধ্ৰুৱতৰাটিৰ দৰে জিলিকি থকা গণেশ লাল চৌধুৰী মহাবিদ্যালয়ৰ দৰে এখন শিক্ষানুষ্ঠানত সেৱা কৰিবলৈ সুবিধা দি মোক সাধাৰণ সম্পাদকৰ ৰূপে নিৰ্বাচন কৰাৰ বাবে মই সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

প্ৰতি বছৰে অনুষ্ঠিত কৰাৰ দৰে মোৰ কাৰ্য্যকালৰ সভালৈকে যি সমূহ অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল সকলো অনুষ্ঠানতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে শান্তিপূৰ্ণ ভাৱে অনুষ্ঠান চলাই যি সহায়ৰ হাত আগবঢ়াইছিলে তাৰ বাবে অশেষ ধন্যবাদ। লগতে মোক প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰত দিহা পৰামৰ্শ দিয়া শ্ৰীযুত পূৰ্ণ বাহাদুৰ ছেত্ৰী ছাৰক মোৰ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম। মই স্বীকাৰ নকৰি থাকিব নোৱাৰো ছাত্ৰ একতা সভাৰ তত্বাৱধানত থকা মাইকণ বসুমতাৰী বাইদেউৰ কথা। বাইদেউৱে মোক যি ধৰণে আগুৱাই নিছে মই সেই কথা ভাষাৰে বৰ্ণনা কৰিব নোৱাৰো। শংকৰদেৱে কোৱাৰ দৰে 'কৃষ্ণৰ কিংকৰ হৰি' বুলি মই সেইজন বাইদেউ কিংকৰ ৰূপ।

সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে মই কি কৰিছো সেইটো আপোনালোকৰ বিচাৰ্য্যৰ বিষয়। আশা কৰো মই মোৰ কাৰ্য্যকালত ফলবতী কৰিব নোৱাৰো কামসমূহ পৰৱৰ্তী সম্পাদক/সম্পাদিকাই দৃঢ় পদক্ষেপেৰে কাৰ্য্যকাৰী কৰিব।

সদৌ শেষত মোৰ এবছৰীয়া কাৰ্য্যকালত নিশ্চয় বিভিন্ন ভুল হৈছে। এই ভুল সমূহৰ মাৰ্জনা বিচাৰি সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা ভিক্ষা মাগিছোঁ। লগতে জি.এল.চৌধুৰী মহাবিদ্যালয় খন উজ্জ্বল ভোটা তৰাটিৰ দৰে জিলিকি থকাটো কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সমৰণি মাৰিলো।

জয়তু জি.এল.চি কলেজ

জয়তু জি.এল.চি. কলেজ ছাত্ৰ একতা সভা

জয় আই অসম

ধন্যবাদেৰে

মৃদুল শীল

সাধাৰণ সম্পাদক (ছাত্ৰ একতা সভা)

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতেই মই মোৰ শ্ৰদ্ধা আৰু নমস্কাৰ সেই ব্যক্তিসকলৰ চৰণত জনালোঁ, যি সকলৰ চেষ্টা আৰু শ্ৰমৰ বিনিময়ত এই কলেজখন গঢ় লৈ উঠিছে। আমাৰ মহাবিদ্যায়ৰ প্ৰতিগৰাকী শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী সকললৈ মোৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা আৰু শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত আহি মই ২০১৩-১৪ ইংৰাজী বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰত্যক্ষ ভোট দান প্ৰক্ৰিয়াৰে "সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদকৰ" বিভাগৰ সম্পাদকৰূপে নিৰ্বাচিত হৈছিলোঁ। সেয়ে ২০১৩-১৪ ইংৰাজী বৰ্ষৰ সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক মই কৃতজ্ঞতা জনালোঁ। সকলোৰে সহায়-সহযোগিতাৰে মোৰ কৰ্তব্য পালন কৰিছো। অজানিতে হৈ যোৱা ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে মই ক্ষমা প্ৰাৰ্থী।

মোৰ এবছৰীয়া কাৰ্যকালত মই যিমান দূৰ সম্ভৱ নিয়াৰিকৈ মোৰ দায়িত্ব পালন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলো। কাম পৰিচালনা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত সহায়-সহযোগ কৰিছিলোঁ। মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত মহাবিদ্যালয় সম্পাহত ছাত্ৰ একতা সভাৰ সম্পাদকক মই সম্পূৰ্ণৰূপে সহায় সহযোগ কৰিছিলোঁ। সৰ্বশেষত মহাবিদ্যালয়ৰ ঐক্য, শান্তি আৰু উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি ইমানতে মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিলোঁ।

জয়তু জি. এল. চি কলেজ

জয়তু জি. এল. চি. কলেজ ছাত্ৰএকতা সভা।

ধন্যবাদেৰে

জামাদুল ইছলাম

সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

কলা আৰু প্ৰদৰ্শনী বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ পাতনিতে জি.এল.চি. কলেজৰ প্ৰতি থকা মোৰ সশ্ৰদ্ধ প্ৰদিবেদন জনাইছোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মানীয় শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষদেব, অধ্যাপক-অধ্যাপিকা লগতে সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱী সকললৈ মোৰ হিয়া ভৰা অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

অইন অইন বছৰৰ দৰে প্ৰদৰ্শনী কোঠাত বিভিন্ন প্ৰদৰ্শনী অনুষ্ঠিত হয়। এই প্ৰদৰ্শনীত বিভিন্ন প্ৰতিযোগীয়ে তেওঁলোকৰ পাৰদৰ্শিতা দেখুৱায়। তেওঁলোকলৈ মোৰ হিয়া ভৰা আভিনন্দন থাকিল।

প্ৰদৰ্শনী বিভাগৰ সম্পাদিকা হিচাপে মই কি কৰিছো সেইটো আপোনালোকৰ বিচাৰ্য্যৰ বিষয়। আশা কৰো মই মোৰ কাৰ্য্যকালত হে ফলবতী কৰিব নোৱাৰো কামসমূহ পৰৱৰ্তী সম্পাদক/সম্পাদিকাহে দৃঢ় পদক্ষেপেৰে কাৰ্য্যকৰী কৰিব।

মোৰ কামত সকলো প্ৰকাৰৰ সহায় কৰা অধ্যাপক হেমন্ত কুমাৰ দাস ছাৰক মই আন্তৰিক ধন্যবাদ তথা কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। মোৰ প্ৰদৰ্শনী বিভাগ সুকলমে চলাই নিয়াৰ বাবে দিপা সাহা, শিলা পাল, ৰনদ্বীপ, কনক আদিলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা থাকিল।

সদৌ শেষত গণেশ লাল চৌধুৰী মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক-অধ্যাপিকা, অধ্যক্ষদেৰ তথা ন-পুৰণি ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকললৈ মোৰ আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিলো। মোৰ কাৰ্য্যকালত জ্ঞাত-অজ্ঞাত ভুল-ত্ৰুটিৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছোঁ। আৰু জি. এল. চি. মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত আৰু উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলো।

জয়তু জি. এল. চি. কলেজ

জয়তু জি. এল. চি. কলেজ ছাত্ৰ একতা সভা

ধন্যবাদেৰে

দূৰ্গা পণ্ডিত

সম্পাদিকা কলা আৰু প্ৰদৰ্শনী বিভাগ

জি.এল.চি কলেজ ছাত্ৰ একতা সভা।

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library :

ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই মোৰ শ্ৰদ্ধা আৰু নমস্কাৰ জনালো। যি সকল মহান ব্যক্তিয়ে আমাৰ সুবিধাৰ কাৰণে গণেশলাল চৌধুৰী মহাবিদ্যালয়খন স্থাপন কৰিছে তেওঁলোকক মই অন্তৰৰ পৰা শ্ৰদ্ধা জনালোঁ। এইখন মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, কৰ্মচাৰী বৃন্দ, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, ভাই-ভনীৰ লগতে বন্ধু-বান্ধৱী সকলক শ্ৰদ্ধা আৰু আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছো।

মই এইখন মহাবিদ্যালয়ত পঢ়ি আছো আৰু এই খন মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা বহুতো জ্ঞান আহৰণ কৰিছো আৰু বহুতো ধৰণৰ সুবিধা পাইছো। এইখন মহাবিদ্যালয়ত মই ২০১২-২০১৩ চনত ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকা হিচাপে নিৰ্বাচিত হৈছিলো সেই বছৰত মই মোৰ সকলো দায়িত্ব সুকলমে পাৰ কৰিবলৈ পাৰিছিলো আৰু মোক এই সকলো দায়িত্ব পৰিচালনা কৰাত জয়া বিশ্বাস কুণ্ড মহাশয়াই মোক এই যথেষ্ঠ সহায় কৰিছে।

এইখন মহাবিদ্যালয়ত পঢ়ি মোৰ জীৱনৰ সকলো ধৰণৰ আশা আকাংশা পূৰ্ণ হৈছে। এই মহাবিদ্যালয়ত কটোৱা দিন কেইটিৰ কথা মোৰ জীৱনত সদায় স্মৰণীয় হৈ থাকিব।

সদৌ শেষত মোৰ কাৰ্য্যকালত অজানিতে ভুল-ত্ৰুটিৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে ক্ষমা মাৰ্জনা বিচাৰিছো লগতে জি. এল. চি. মহাবিদ্যালয় সৰ্বাঙ্গীন উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিছো।

জয়তু জি. এল. চি. মহাবিদ্যালয়
জয়তু জি. এল. চি. ছাত্ৰ একতা সভা

ধন্যবাদেৰে
মণিকা সুত্ৰধৰ
সম্পাদিকা, ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

শ্ৰেণী প্ৰতিনিধি সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ পাতনিত জি.এল.চি. কলেজৰ প্ৰতি থকা মোৰ সশ্ৰদ্ধ নিবেদন জনাইছোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মানীয় শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষদেৱ। অধ্যাপক অধ্যাপিকা লগতে সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱী সকললৈ মোৰ হিয়া ভৰা অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

আমাৰ বাতাবৰণৰ বাবে মই গৰ্ব আনুভব কৰিছোঁ। এইখন মহাবিদ্যালয়ত আহি মই ২০১৩-২০১৪ ইংৰাজী বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰত্যক্ষ ভোট দান প্ৰক্ৰিয়াৰে স্নাতক ১ম বৰ্ষৰ শ্ৰেণী প্ৰতিনিধি হিচাপে নিৰ্বাচিত হৈছিলো। সকলোৰে সহায়-সহযোগত মই মোৰ কৰ্তব্য পালন কৰিছোঁ। সেয়ে ২০১৩-২০১৪ ইং বৰ্ষৰ সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক মই কৃতজ্ঞতা জনালো। অজানিতে ৰৈ যোৱা ভুল ভ্ৰান্তিৰ বাবে মই ক্ষমা প্ৰাৰ্থী। মই মোৰ কালছোৱাত শ্ৰেণীৰ কৰিবলগীয়া কামবোৰ সুচাৰু ৰূপে পৰিচালনা কৰিছিলোঁ।

মোৰ কাৰ্যকালছোৱাত মোৰ বন্ধু বান্ধবী ক্ৰমে অৰুণ, মংগল, ৰাজেশ, মম্পী, দশমা আদি বহুতে সকলো সময়তে সকলো দিশতে সহায় কৰিছিল।

সৰ্বশেষত মহাবিদ্যালয়ৰ ঐক্য শান্তি আৰু উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি ইমানতেই মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিলোঁ।

জয়তু জি.এল.চি. কলেজ
জয়তু জি.এল.চি. কলেজ ছাত্ৰ একতা সভা।

ধন্যবাদেৰে
শ্ৰী ৰাকেশ বিশ্বাস
সম্পাদক শ্ৰেণী প্ৰতিনিধি

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :
Library :

তত্ত্বাবধায়িকাৰ এক পৃষ্ঠা

গণেশ লাল চৌধুৰী মহাবিদ্যালয় - সমন্বয় নগৰী বৰপেটাৰোডৰ একমাত্ৰ উচ্চশিক্ষাৰ অনুষ্ঠান। এই অনুষ্ঠানখনে এইবছৰ ২৫ টি বৰ্ষ পাৰ কৰিলে। এই পঁচিশ বছৰত এই অনুষ্ঠানখনে গঢ়িলে বহু মানৱ সম্পদ। সীমিত সা-সুবিধাৰ মাজৰে এই অনুষ্ঠানখনে নিজ আদৰ্শ আগত ৰাখি ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক সুনাগৰিক হিচাপে গঢ়ি তুলিবলৈ অহোপুৰুষাৰ্থ কৰি আহিছে। মহাবিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰা সময়খিনিয়েই জীৱনৰ সোণালী সময়, সপোন দেখাৰ সময়, সমাজত প্ৰতিস্থিত হবলৈ শিকাৰ সময়।

প্ৰতিখন মহাবিদ্যালয়ৰ একোখন মুখপাত্ৰ থাকে। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ মুখপাত্ৰ “জিএলচিয়ান” ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বৌদ্ধিক বিকাশৰ প্ৰতি লক্ষ্যৰাখি প্ৰতিবছৰে প্ৰকাশ কৰা হয় যাতে এই মুখপত্ৰতে অংকুৰিত হয় ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ হৃদয়ৰ অনুভূতি। আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে বিবিধ লেখা সম্পাদনা সমিতিলৈ প্ৰেৰণ কৰিছে। ই এক শুভলক্ষণ। আমি আশাকৰোঁ আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল বৌদ্ধিক দিশত আগবাঢ়ি যাওঁক। জ্ঞানৰ অন্বেষণত ব্ৰতী হওঁক, সামাজিক দায়িত্ব পৰায়ণ ব্যক্তি হওঁক। এওঁলোকৰ মাজৰ পৰাই একোজন কবি, সাহিত্যিকৰ জন্ম হওঁক।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সাহিত্য সাধনাৰ আধাৰভূমি জিএলচিয়ানক পূৰ্ণৰূপ দিয়াত মাননীয় অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত জগন্নাথ বৰ্মনদেৱৰ লগতে যিসকলে সহযোগিতা আগবঢ়াইছে তেওঁলোকক আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

যুথিকা তালুকদাৰ
তত্ত্বাৱধায়িক, জিএলচিয়ান

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

গণেশ লাল চৌধুৰী মহাবিদ্যালয়ৰ বৰ্তমান কৰ্মৰত অধ্যাপক-অধ্যাপিকা আৰু কৰ্মচাৰী সকল

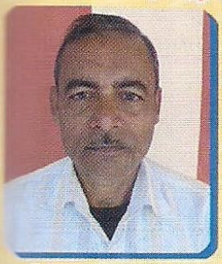
শ্ৰী জগন্নাথ বৰ্মন
অসমীয়া বিভাগ
ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যক্ষ

ড.জয়া বিশ্বাস কুণ্ড
অৰ্থনীতি বিভাগ

সঞ্জীৱ কুমাৰ দাস
নৃতত্ত্ব বিভাগ

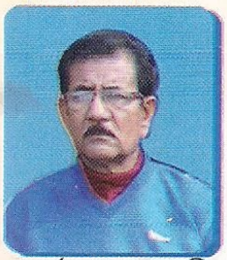
পুৰ্ণ বাহাদুৰ ছেত্ৰী
হিন্দী বিভাগ

ৰূপামণি কাকতি
অসমীয়া বিভাগ

সন্তোষ কুমাৰ সাহা
বাংলা বিভাগ

পিয়ালী ঘোষ
অৰ্থনীতি বিভাগ

ৰমজান আলি
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

ছেলিমু উদ্দিন
শিক্ষা বিভাগ

মিৰান হুছেইন চৌধুৰী
বুৰঞ্জী বিভাগ

মোছলেম উদ্দিন আহমেদ
শিক্ষা বিভাগ

মুকুট খান
ইংৰাজী বিভাগ

কল্যাণ চন্দ্ৰ তালুকদাৰ
ইংৰাজী বিভাগ

যুথিকা তালুকদাৰ
অসমীয়া বিভাগ

ড° শ্বহিদুল ইছলাম জাদিদ
শিক্ষা বিভাগ

গিয়াছ উদ্দিন আহমেদ
বুৰঞ্জী বিভাগ

খনিন্দ্ৰ কুমাৰ নাথ
অৰ্থনীতি বিভাগ

আনন্দ ঘোষ
বাংলা বিভাগ

মদন মোহন ব্ৰহ্ম
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

মাইকণ বসুমতাৰী
বড়ো বিভাগ

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library :

গণেশ লাল চৌধুৰী মহাবিদ্যালয়ৰ বৰ্তমান কৰ্মৰত অধ্যাপক-অধ্যাপিকা আৰু কৰ্মচাৰী সকল

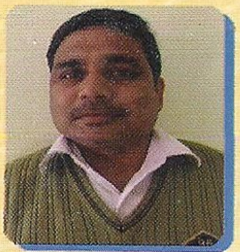
লব কুমাৰ কলিতা
গ্ৰন্থাগাৰিক

হেমন্ত কুমাৰ দাস
অসমীয়া বিভাগ

ড° আবু ছামা
হিন্দী বিভাগ

ড° নিজৰা ঠাকুৰীয়া
দৰ্শন বিভাগ

ড০ সোণমণি দাস
নৃতত্ত্ব বিভাগ

বাবুল সৰকাৰ
ইংৰাজী বিভাগ

দীপামণি মেধি
অসমীয়া বিভাগ

ৰূপনজিৎ দাস
বুৰঞ্জী বিভাগ

নৃপেন দাস
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

হিমাশ্ৰী চৌধুৰী
দৰ্শন বিভাগ

অঞ্জলি নাৰ্জাৰী
বড়ো বিভাগ

মণিমালা দাস
নৃতত্ত্ব বিভাগ

জনিল কুমাৰ গয়াৰী
বড়ো বিভাগ

মাধৰ্য্য ডেকা
হিন্দী বিভাগ

গৌতম ভট্ট
পি.জি.ডি.চি.এ

মুনিন্দ্ৰ কুমাৰ দাস
মুখ্য জ্যেষ্ঠ কাৰ্যালয় সহায়ক

টিকেন চন্দ্ৰ নাথ
জ্যেষ্ঠ কাৰ্যালয় সহায়ক

বীৰেশ্বৰ মজুমদাৰ
নিম্ন কাৰ্যালয় সহায়ক

সঞ্জয় বসুমতাৰী
নিম্ন কাৰ্যালয় সহায়ক

উদ্ধৱ পাঠক
৪ৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰী

ৰপন চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম
৪ৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰী

মহন্ত বৰ্মন
৪ৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰী

নব কুমাৰ দাস
৪ৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰী

চিত্তৰঞ্জন সৰকাৰ
৪ৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰী

অমিতেষ ৰয়
নিম্ন কাৰ্যালয় সহায়ক

তপন কৰ
৪ৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰী

চয়ন ভৌমিক
৪ৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰী

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library :

ৰূপালী জয়ন্তী বৰ্ষৰ আৰম্ভণিৰ এটি মুহূৰ্ত

২০১৪-১৫ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ একাংশ সদস্য

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library :

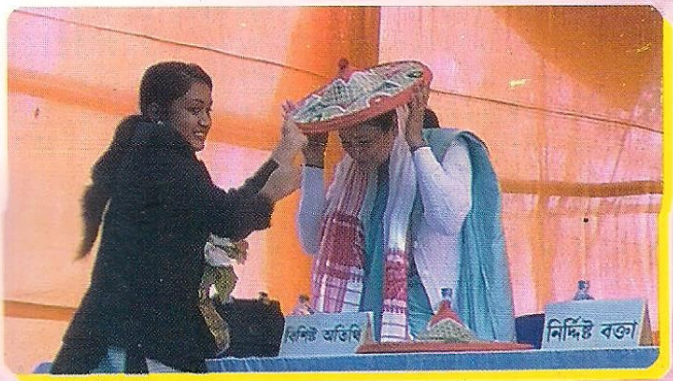

মুকলি সভাৰ সম্বৰ্ধনা অনুষ্ঠানৰ এটি মুহূৰ্ত

বাগৰুম্বা নৃত্য পৰিৱেশনত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী সকল

নৃত্য পটিয়সীৰ এটি নৃত্য ভংগিমা

মুকলি সভাৰ দৰ্শকৰ একাংশ

ৰূপালী জয়ন্তী বৰ্ষৰ শুভাৰম্ভৰ এটি মুহূৰ্ত

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ ভেশচন প্ৰতিযোগিতাৰ এটি দৃশ্য

মহাবিদ্যালয়ৰ শ্বহীদ বেদী

মহাবিদ্যালয়ৰ একাংশ

MOHAN LAL CHOUDHURY LIBRARY :

Library :